

ХОЧӢ ҲУСАӢН МӢСОЗОДА

ГУЛШАНИСТОН

Нашриёти «Ношир»
Хучанд, 2020

ББК 84 (2 Т)

Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода. ГУЛШАНИСТОН.

– Ҳуҷанд: Ношир, 2020. – 328 саҳ.

Муҳаррир: Абдучаббори Суруш

Дар девони «Гулшанистон»-и шоир Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода зиёда аз 300 ғазали нав ғирдоварӣ гаштааст. Ин девон ба тариқи суннатӣ мураттаб шудааст.

ISBN 978-99975-60-61-2

© Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода, 2020.

Мирзо Муллоахмад,
узви вобастаи АУ
Ҷумҳурии Тоҷикистон

ГУЛШЕНИСТОНИ ҲИҚМАТ

Ғазал аз навъҳои латифи шеъри ғиноӣ буда, дар адабиёти тоҷику форс ва халқҳои дигари Шарқ ҷойгоҳи баланд дорад. Мавзӯи асосии ин навъи латиф ишқ буда, ҳар гоҳ онро ба забон меорем, хуштарин лаҳзаҳои ошиқона, симои зебои маъшук, ранҷу азоби ошиқ, лаззати висолу ғуссаи фироқ ва пастиву баландииҳои олами ишқ пеши назар меоянд. Зеро аз замони пайдоиш ғазал бо эҳсоси пуршӯри ошиқона ва сурудҳои мардум тавҷам буд ва то имрӯз ин ғазилати ҳудро нигоҳ дошта, беҳтарин василаи ибрази эҳсос ва анғезишҳои олами ботинии инсон ба шумор меравад. Вале тадриҷан ба он мавзӯҳои дигар амсоли панду ҳиқмат, ирфону маърифат, андешаҳои иҷтимоӣ ахлоқӣ низ роҳ ёфта, ин навъи шеърро пурбортар намуданд, ки намунаҳои барҷастаи онҳо дар девони ғазалиёти Лисонулғайб Ҳофиз метавон дид.

Ин суннати волоро имрӯз Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода идома ва такмил медиҳад. Ў ходими ғайи дин буда, дар суҳбату ваъзҳои худ мардумро бо маърифати дини ислом, усулҳои шариат шинос менамояд ва онҳо ба роҳи рост ҳидоят мекунад. Дар ин амри муҳиму муфид ба ӯ шеър, ба хусус ғазал мадади зиёд мерасонад. Аз ин ҷост, ки ӯ солҳои охир ба ин навъи шеъри дӯстдоштаи мардум рӯй

оварда, 6 маҷмӯаи ғазалиётро ба табъ расондааст, ки тақрибан 2 ҳазор ғазалро дар бар мегиранд.

Дар ғазалиёти Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода мавзуи ишқ мавқеи худро ба масъалаҳои ахлоқиву иҷтимоӣ медиҳад. Дар аксари ғазалҳои шоир масъалаҳои мубрами рӯзгор, рафтору гуфтори неки мардум, пешрафтҳои иқтисодиву фарҳангии мамлакат, сулҳу ваҳдати миллӣ ва ғайра матраҳ шудаанд. Ба ин хусусияти ашъораш ҳуди шоир дар зимни ғазале ишора кардааст:

*Ман нагуфтам дар ғазал чун дигарон ҳаҷру фироқ,
Васфи халқу сарзамин пояндаи ашъори ман.*

Дар аксари ғазалҳои маҷмӯаи охирини ғазалиёти шоир набзи замон эҳсос мешавад. Аз ҷумла, дар ғазали зер Истиқлол ҳамчун рамзи саодату хушбахтии мардум, омили пешрафтҳои азими иқтисодиву фарҳангии кишвар самимона ситоиш мешавад:

*Рӯзи бахту шодмонӣ – рӯзи истиқлоли мо,
Баҳри мо бодо муборак тахти мо, иқболи мо.
Давлати озодагон шуд Тоҷикистони азиз,
Решапайванду ҷавон ин мулки некуфоли мо.
Авлавият баҳри миллат пешрафти иқтисод,
Суру нусрат мерасад дар қасри истиқболи мо...*

Шоир аз пешрафтҳои иқтисодиву фарҳангии кишвар ба вачд омада, онҳоро натиҷаи сулҳу ваҳдати миллӣ медонад. Дар ғазалҳои шоир васфи Тоҷикистони озоду соҳибистиқлол, ситоиши падару модар, устоду муаллим, тараннуми дӯстиву рафокат, меҳнату садоқати мардум ба назар мерасанд.

Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода дар иншои ғазал пеш аз ҳама ба Ҳофиз пайравӣ мекунад ва аз ғазалҳои ӯ

илҳом мегирад. Дар ғазале, ки бо матлаи зер шуруъ мешавад, на танҳо матлабу маром, балки вазну қофияву радиф ҳофизона аст:

Бар сарат гар мушкил ояд, эй мусулмон

гам махӯр,

Гарчи танҳо мондаӣ ту дар биёбон гам махӯр.

Панду андарз аз рукнҳои асосии адабиёти тоҷику форс аз ибтидо то имрӯз ба шумор меравад. Андарзҳои гузаштагони мо дар тарбияи ахлоқии мардумони олам, ба роҳи рост хидоят намудани онон дар тӯли таърих хидмати шоиста анҷом додааст. Рӯдакиву Фирдавсӣ, Саъдиву Мавлоно ва даҳҳо шоирони мо маҳз бо осору андешаҳои ахлоқии худ шуҳрати ҷаҳонӣ ёфтаанд. Аз ин ҷост, ки Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода ин суннати адибони гузаштаро идома дода, панду насиҳатро мавзӯи асосии ғазалҳои худ қарор дод. Некиву накӯкорӣ аз муҳимтарин фазилатҳои инсон аст, ки аз Авесто шуруъ карда дар ситоиши он суҳан рондаанд. Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода низ некиро барои инсон дар ҳар маврид зарур мешуморад :

Гар хирадмандӣ бихоҳӣ, дар ҷавонӣ некӣ кун,

То шавӣ пири бадавлат, то тавонӣ некӣ кун.

Хидмате қардӣ агар, миннат макун аз баҳри кас,

Зери борон ё ки шамс чун соябоне некӣ кун.

Дар ғазал гуфтӣ, Ҳусайно, ҳикмате аз баҳри халқ,

Бо каломи ноби худ ту ҷовидонӣ некӣ кун.

Шоир барои инсон одобу ахлоқи ҳаמידаро муҳим доништа, шахсеро, ки ин сифатҳоро надорад, инсон намешуморад :

*Ҳар ки бошад беадаб, одам мағӯ,
Одамӣ бошад касе бегам мағӯ.
Беадаб дар ин ҷаҳон беобру,
Марди носанҷидаро маҳрам мағӯ.*

Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода ба тақозои пешаи худ дар ғазалҳояш ба масоили гуногуни аҳкоми шариат рӯй оварда, ба ҷанбаҳои ахлоқии он ишора намудааст. Ў аз ҷумла ҳидоятҳои ахлоқии Қуръонро таъкид намуда, хурофоту хурофотпарастонро маҳкум мекунад ва мисли Ҳофиз сӯистифода накардан аз китоби муқаддасро дархост менамояд:

*Дар дилат бугзу адоват, панҷа бар Қуръон мазан,
Чун таноби сад азоб аз паллаи мизон мазан...
Гуфтуғӯ кун байни мардум бо баёни роҳи ҳақ,
Ҳарфи ношоистаро дар ҳаққи ҳар инсон мазан.*

Ба ин минвол дар ғазалҳои Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода масъалаҳои гуногуни иҷтимоиву ахлоқӣ бо сабки содаву фаҳмо баён шудаанд. Ғазалҳои шоир аз лиҳози сабк бештар ба навъи шеърӣ қитъа, ки хеле содаву бетакаллуф ва бе суҳаноронии зиёд гуфта мешуд, шабоҳат доранд. Ин тарзи баён аз он ҷиҳат ҳам муҳим аст, ки ба ҳар хонанда, новобаста ба сатҳи дониш фаҳмову дастрас мегардад. Бесабаб нест, ки ғазалҳои зиёди шоир сурудҳои писандидаи мардум гаштаанд.

Умед аст, ки маҷмӯаи «Гулшанистон»-и Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода, ки ғазалҳои шоир дар он ба тартиби девонсозии шоирони гузашта омода шудааст, ба хонандагони сершумор хуш меояд ва онҳо аз панду ҳидоятҳои он баҳраманд мегарданд.

ИЛҲОМ ВА ИРШОД

Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода, ки ҳамчун олими тавонову муҳаққиқи беназири дин, таърих ва адабиёт маъруфият дорад дар ҷодаи шеър низ таи солҳои охир бо шеваву сабки ба худ хос қаламфарсоя намуда, дар ин ҷода бо падидаҳои нодир ва бозёфтҳои хунарӣ худро чун қаламкаши собит ва соҳибназар муаррифӣ намуда истодааст. Давоми фаъолияти илмиву адабии худ эшон бештар аз 500 мақолаҳои илмиву адабӣ ва публицистиву оммавӣ дар мавзӯҳои мухталиф эҷод намуда, дар матбуоти даврӣ интишор кардааст. Ҳамчунин силсилаи зиёди суҳбатҳои телевизиониву радионии ӯ дар мавриди ахлоқи ҷомеа ба таъъ расидааст. Аксарияти китобҳои муҳаққиқ ба масъалаҳои мубрами илм, дин, ахлоқ ва адабиёт бахшида шудааст. Аз ҷумла китобҳои ӯ монанди «Гавҳари имон мафурӯш» (1997), «Бунёди оила дар ислом» (1998), «Сию се сӯҳбати судманд» (2001), «Ҳазрати бузургвор» (2001), «Маъҳаз-ул-маъонӣ аз оёти Қуръонӣ» (2004), «Ҳаҷнома» (2007), «Табйин-ул-ҳақоик» (2008), «Анвор-ул-мактубот» (2009), «Мазҳаб ва соҳибмазҳаб» (2011), «Об асли мавҷудият» (2013), «Об дар «Маснавии маънавӣ» (2015), «Ҳадиси он расул бишнав» (2016), «Раҳнамои фардои обод» (2016), «Бунёди оила дар ислом» (нашри дуввум, 2016), «Масҷидҳои Хучанд» (2017) аз тадқиқоти судманди муаллиф ба шумор меравад, ки аксар қобили қабули аҳли илм ва доираи васеи хонандагон гардидааст. Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода осори манзуми хешро дар маҷмӯаҳои монанди «Мифтоҳи асрорнома» (2017), «Ҷавҳари ҷовидона» (2018), «Меъроҷи маърифат»

(2018), «Ҳикматистон» (2018) ба нашр расонидааст. Ҳамчунин мунтахаби ашъораш бо номи «Тоҷикистон - вориси Сомониён» (2018) ва «Меҳри падару модар» (2019), дастраси хонандагон гардидааст.

Инак, китоби нави муаллиф бо номи «Гулшанистон»-и маънӣ, ки дар дасти Шумост фарогири ғазалҳои нави шоир аст. Ашъори шоир аз назари мавзӯву мундариҷа гуногунранг буда, дар он ҳунари суҳанварии ӯ вусъат пайдо кардааст ва шомили маъниҳои гириб ва ҷадид аст. Хонандаи огоҳ аз ашъори Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода ба осонӣ пай мебарад, ки ӯ ба суҳан ва каломӣ бадеъ назари фарохтар пайдо кардааст ва дар ҷустуҷӯи маъниҳои баланд ва мазмунҳои ҷадид саъйу кӯшиш мекунад ва зимнан ба мақсад ҳам мерасад. Дар меҳвари мавзӯҳои ашъори шоир ҳамоно ҳикмат ва маърифат меистад. Дар муносибат бо ҳар чиз ё воқеа суҳанвар назари баланд дорад ва дар асоси ҳикмати деринаи ҳосилкардаи инсоният матлаби хешро баррасӣ ва баён месозад. Матлабҳои муқаддасе монанди «шукр ва шукрона», «миллат ва ҳифзи арзишҳои миллий», «қадрӣ қиммати инсон», «некиву нақӯкорӣ», «росткориву ҳақиқатпесандӣ», «хушзабониву муомилаи нек», «адлу инсоф», «саховату ҷавонмардӣ», «эҳтироми волидайн ва устод», «муҳаббат ва самимияти инсонӣ» дар меҳвари ашъори шоир қарор гирифтааст. Шоир медонад, ки барои ҷӣ қалам мефарсояд. Ӯ бо каломӣ манзум инсонҳоро ба ҷодаи ахлоқи ҳамида, ростиву росткорӣ, некӣ қардану муҳаббат варзидан раҳнамоӣ мекунад. Сарчашмаи афкори шоир «Қаломӣ шариф», аҳодиси набавӣ, зиндагиномаи бошарафи пайambaro-

ну бузургони олам, тачрибаи бойи зиндагонӣ мебошад. Шоир огози ҳар амали некро аз Офаридгор медонад ва анҷоми неки онро дар ризоияти он фариди якто мебинад. Ин сарахбори зиндагии шоир дар матлаи ҳамаи амалхояш мебошад ва девони навбатиро низ бо баёни ҳамин андеша ифтитоҳ бахшидааст:

*Матлаи ҳар як амал бо номи Ҳақ шуд ибтидо,
Интиҳояш хайр ояд, ҳам Худо бошад ризо.
Раҳмати Ҳақ, ҳам ситоиш ман бигӯям рӯзу шаб,
Бо ниёиш, сад саломе бар Муҳаммад Мустафо.*

Барои шоир исми Пешвои миллат, ки дар таҳкими давлатдории тоҷикон ва пойдории истиқлолияти кишвар калон аст, ҳамешагӣ ҳамчун рамзи раҳнамои ҷовидонии халку Ватан азизу мукаррам аст. Дар бораи Пешвои муаззами миллат бо меҳр қалам мефарсояд ва ба хонанда талқин мекунад, ки Сарвари давлат дорои муҳимтарин хислатҳои инсонӣ мебошанд, ки он саодати бузурги мардуми диёр аст. Ё аз даргоҳи офаригор пурсон аст, ки Пешвои миллатро ниғаҳбон бошад:

*Эй Худо, бо номи покат ҳифз кун султони мо,
Пешво, Олӣ Ҷаноб Эмомалӣ Раҳмони мо.
Худ бидораиш дар амону дар ҳифозат мулкро,
Баҳри ҳифзи миллаташ Исмоили Сомони мо.*

Дар девони нави шоир ашъори лирикӣ мақоми бештаре пайдо кардааст. Дар ғазалҳо ҷаҳони руҳонӣ, эҳсоси баланди инсонии шоир зебо ва дилписанд ифода ёфтааст. Дар ин гуна ғазалҳо муҳотаби шоир ҳамсари ўст, ки эҳтироми хосаашро нисбати занмодар барҷаста ифода мекунад:

*Ҳамсарам, тоҷи сарам, ёри вафодорам шумо,
Мисли ҷон дар пайкарам дар хона сардорам шумо.*

*Дар давоми умри худ ҳаргиз надидам ранчише,
Шукри Ҳақро мекунам, пайванду дилдорам шумо.*

Ё ҷои дигар мегӯяд:

*Ошиқи шайдо манам бар лаъли хандони шумо,
Волаву ҳайронам аз зулфи парешони шумо.
Шодӣ орад баҳри ман ҳар як табассум бо ҳадаф,
Босаодат мешавам аз даври даврони шумо.
Равшанӣ ояд ба дил, беҳбудӣ орад офият,
Амну осоиш ба ман хуршеди гардони шумо.*

Ин гуна ашъори шоир ниҳоят самимӣ, равону дилчасп ва муассир ба қалам омадааст. Маъниҳои ҷолиб, мазмунҳои тоза ва оҳанги дилнавоз ин навъ шеърро музайян кардааст. Махз ҳамин гуна хусусиятҳо имкон фароҳам овардааст то бештари ашъори шоир аз ҷониби бастакорону ҳунармандон ба риштаи оҳанг кашида шуда, бо садои дилнавози сарояндагон суруда шаванд:

*Ёри ман, ту шамъу ман парвонаат,
Ман бисӯзам назди он қоинаат.*

*Ҳамчу занбӯри асал по мениҳам,
Рӯзи дигар бар сари гулхонаат.*

*Гар наёбам ман туро дар назди гул,
Меравам аз хонаи вайронаат.*

*Гар бубинам зулмате дар зулфи ту,
Хоҳам аз мижгон бисозам шонаат.*

*Партави рӯят чу бинам ногаҳон,
Зарфи ақлам пур кунад паймонаат.*

*Ҳар гаҳе бинам туро дар назди худ,
Нури чашмам мешавад дурдонаат.*

Ҷаззобияти ҳусни ёр, хулқу рафтори писандида вафодориву садоқати ҳамсар ба шоир илҳом мебахшад ва занро мӯнису ҳамдами хеш ҳисоб мекунад. Шоир

ба қиссаҳои маъруфи таърихӣ, ки аз ишқи самимӣ ҳикоят мекунад ишора менамояд ва хешро низ дар ин раҳ собитқадаму устувор эҳсос менамояд:

*Завқи дидори азизам дар дили ман ҷо гирифт,
Шӯру шавқи навҷавонӣ аз ҳама боло гирифт.
Рӯи вай бошад дурахшон мисли шамсу ҳам қамар,
Равианӣ бар шохи худ гулхонаи Заҳро гирифт.
Дар раҳи ишқу вафо ҷонро кунам қурбони вай,
Дар садоқат дарси ишқ аз Вомиқу Узро гирифт.*

Аслан, ин девон аз ғазалҳои ишқиву лирикӣ лабрез аст. Шеъри шоир дар ин маврид сабки хосаеро ба худ касб мекунад. Вожаву таркибҳои гӯшнавоз, тавсифҳои дилпазир, авзони хушоянд ин гуна ғазалҳоро хушоҳангу зебо кардаанд:

*Таманно мекунам, бинам ҷамолат,
Ки хоҳиш мекунам рушду камолат.
Ҷамоли ту шавад зеби ҷаҳоне,
Камоли ту шавад васфи хисолат.
Ту дурӣ ҷӯ зи хислатҳои мардум,
Набистонад зи ту фикру ҳаёлат.
Ҳазорон файзи олам дар вуҷудат,
Бияндешӣ агар дар иштиголат.
Чу бинам адлу инсофу диёнат,
Ки бовар мекунам дар эътидолат.
Ҳусайно, баҳри ӯ гуфти аламдор,
Намоиш гар кунад васли висолат.*

Васфи модар низ дар нигоштаҳои муаллиф самимӣ ва муассир сурат гирифтааст. Аз назари шоир модар фардест, ки ҳастияшро барои фарзанд нисор мекунад ва фарзанд дар зиндагӣ ба ҳар мақоме, ки расид аз дуои модар расидааст. Дар ин гуна ашъор дар баробари самимияту муҳаббати беандоза бозёфтҳои зарифи

шоиронаро метавон дарёфт, ки ба хонанда таъсири нек мегузорад. Чунончи, давлати инсонро шоир аз дуои модар медонад, ки бад-ин тартиб ифода кардааст:

*Дилнавоз аст ӯ ба ман бемолу давлат дар назар,
Ӯ дуоям кард, то ҳаргиз нагардам бенаво.*

Сиришти поку муназзаҳ ва андешаву афкори тоза ва нияти холиси муаллиф ӯро водор менамояд, ки дар шеъраш инсонҳоро ба ҷодаи некӯкорӣ ҳидоят намояд. Дар девони шоир образи барҷаставу ба дил наздик ин муршидест, ки моро аз кори бад бозмедорад ва пайваста талкин менамояд, ки рисолати аслии худро дар зиндагонӣ аз даст надихем. Рисолати инсон аз ҳама пеш инсон будан, пиндору афкори нек доштан, ба мардум некиву шодӣ нисор кардан, дар роҳи мустақим будан аст. Шоир дар ин самт мавзӯҳои мувофиқ интиҳоб мекунад ва онро бо мазмуну маъниҳои ҷолиб қорбасти менамояд. Панди шоир гоҳо мучаррад аз санъату суҳанпардозихост. Ӯ бо забони соддаву калимоти саҳеҳ матрабаширо баён мекунад ва хонандаи шеъри худро насиҳат менамояд:

*Дар ин ҷаҳон меҳмон тӯӣ, аз кори бад кун иҷтиноб
Дар байни ҳаққу ботиле ҳақро бикун ту интиҳоб.
Андар масири ин ҳаёт ҳамраҳ машав бо бадсиришт,
Дурӣ бичӯ аз кори зишт, рӯзе нагӯӣ ту ҷавоб....*

*Ғофил машав аз роҳи ҳақ, хорӣ биёрад баҳри ту,
Дар ин ҷаҳону он ҷаҳон ҳам мушкилӣ рӯзи ҳисоб.*

Шоир воқеан муршидиву раҳнамоӣ намудан ва мардумро ба роҳи рост ҳидоят карданро рисолати азалӣи хеш медонад ва борҳо ба он ишора ҳам менамояд, Ин амалро қоииммақом будан дар роҳи Худо медонад :

*Андар дили ман гайри Худо ҷойи дигар нест,
В-андар шараёнам шару гавғои дигар нест.*

*Андешаю ақли ману такмилаи ирфон,
Аз сӯи Худо аст, таманнои дигар нест.
Дар роҳи Худочони гаронмояи худ деҳ,
Эй Ҳоҷӣ Ҳусайн, оҳ, ки фатвои дигар нест.
Ман марди Худо чӯяму чӯяндаи ирфон,
Дар тинати ман чавҳару савдои дигар нест.*

Зиндагии Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода бо амри тақдир ҳамеша дар иртибот бо мардум, бо ҳамдиливу ҳамдардӣ бо инсонҳо, раҳанмонихову иршодгарӣ, маъвизаву амри маъруф сипарӣ мешавад. Ӯ бо тақозои вазифа бо рӯзгори инсонҳо, ҷаҳони ботиниву афқору андешаҳои мардум аз наздик ошност. Инсонҳо ба ӯ эҳтиром ва эътимод доранд, дардҳои дилашонро баён мекунанд, аз гуноҳу савоб мепурсанд ва аз маслиҳату машвараташ истифодат мекунанд. Ин рисолати азим, яъне ҳамдардиву ҳамнавой бо мардум ва нишон додани роҳи дурусти зиндагӣ ба инсонҳоро ӯ дарк мекунад ва аз даргоҳи Яздони пок шукргузорӣ мекунад, ки ин вазифаро ба дӯши ӯ гузоштааст. Ба як маънӣ ин рисолати азимро шоир меҳоҳад тавассути назмаш низ адо кунад: бо шеър меҳоҳад ба инсонҳо раҳнамоӣ созад:

*Ин корвони умри ман аз дашту аз саҳро гузаист,
Ҳам дар сафар, ҳам дар ҳазар бо мардуми доно гузаист.
Шукрона гӯям доимо, андар раҳам нуру сафо,
Асрори он то интиҳо аз зери сад дарё гузаист.
Тӯфони Нух андар хабар бигзошта аз худ сад асар,
Аммо гузори умри ман бо амну побарҷо гузаист.
Дар хидмати халқу Ватан ҳамдам шудам дар анҷуман,
Баҳри шараф ин умри ман пуркору пурмаъно гузаист.
Шукри ҳидоят мекунам, гаввос гаист ин назми ман,
Ғарқа нашуд дар мавҷи он, аз соҳили дарё гузаист.*

*Боди насими умри ту андар баҳор омад, Ҳусайн,
Шукронаи даврат бикун, бо ҳукми он Мавло гузашт.*

Дар ин чода шукр мекунад, ки Худованд
ӯро дар ин маснад нигоҳ медорад. Мардиву
субот, устувориву ҳиммат, адлу инсоф, ки ҳамеша
ҳамрадифи зиндагии шоир буданд низ дар ин чода
накши худро гузоштааст:

*Шукри Ҳақ, бар ман нашуд душман касе дар ин ҳаёт,
Дар давоми кори ман шуд устуворӣ бо субот.
Байни мардум иззату парвози ман як неъмат аст,
Дӯстони ҷониям доим шуда бар ман қанот.
Барқарорӣ дар амал осон набошад ҳеҷ гоҳ,
Дар талотум мавҷи он монанди Даҷла ё Фурот
Ҳамлу нақли бори дунё худ ба худ н-ояд ба даст,
Бесаботӣ бар ту ояд, гар набошад илтифот.
Илтифоту марҳамат ҳам меҳрубонӣ аз Худо,
То нарезад оби рӯи ман, бикардам эҳтиёт.
Бурдборӣ баҳри ту омад, Ҳусайно, дар амал,
Шукри онро ту бикун, худ бо зафар ёбӣ наҷот.*

Дар заминаи таҷрибаи зиндагонии худ, шоир
бо панд хонандаро хушдор медиҳад, ки барои
шарбати пушаймонӣ нанӯшидан аз роҳи тайкардаи
хеш, инсон бояд дили софу нияти нек дошта бошад.

*Хайр бошад ниятат, дар ҳар амал ёбӣ наҷот,
Офият аз ӯ бипурсу дар Ватан амну сабот.
Ҳар нафас бошад саодат, ҳар қадам як неъмат аст,
Бахшиши аз мардум бипурсӣ нусратат хатти барот.
Моли мулку шухратат вобаста бо қасди дилат,
Баҳри парвози муродат мақсадат гардад қанот.*

Насиҳату панди суҳанвар ба аҳли ҷомеаи
муосир муфид аст. Зеро имрӯз инсонҳо ба роҳнамоӣ

ниёз доранд, то ҳешро ва инсонияти худро хифз намоянд. Шоир панд медиҳад ва ҳамзамон дуо мекунад. Мухотаби шоир фарзанди ўст, вале зимнан он ба ҳар як хонандаи шеър мутааллиқ аст:

*Ало фарзанди дилбандам, саодатҳо насибат бод!
Ба ҳар роҳе қадам монӣ, ҳидоятҳо насибат бод....!
Баландҳиммат бишав доим ба наздикону ёронат,
Муҳаббат дар дилу дида, садоқатҳо насибат бод!
Ҳусайно, ту дуоҳо кун, ҳаёти ҷовидон бинад,
Ба авлодат бигӯ ҳар дам шарофатҳо насибат бод!*

Ё ҷои дигар:

*Ало фарзанди дилбандам, мададгорат Худо бошад,
Ҳама хушбахтию некӣ ба дасти ту ато бошад.
Ҷавонмардӣ бикун пеша, зи фардо кун ту андеша,
Замони пирият он гаҳ ба дасти ту асо бошад.
Ба андешаи шоир ҳамнишинӣ бо афроди неку
аҳли дил ғоидабахш аст:*

*Ҷаннатулмаъво шумар ту маҷлиси аҳли хирад,
Ҳамнишини бошараф андӯҳу гам аз дил барад.
Ҳамнишин шав бо ҳақимон, олиму фозил шавӣ,
Дар раҳи бахту саодат баҳри ту ояд мадад.*

Воқеаҳои нохушоянди рӯзгори ҷаҳонӣ шоирро бетараф намегузорад. Вай ҳамчун як нафар узви соҳибдили олами тамаддун аз он дар тахлука аст, ки афроди бебасаре меҳоханд ин ҷаҳонро ба коми ҷанг кашанд ва олабро вайрон созанд. Сарчашмаи ин бедодиро суҳанвар дар нафси аммораи эшон мебинад:

*Водареғо, дар замин рафтори инсонӣ намонд,
Дар масири Шарқу Ғарб афкори Сомонӣ намонд.
Адлу инсофу диёнат рафт аз бозори Ғарб,*

*Дар забони аҳли Шарқ изҳори бурҳонӣ намонд.
Байни абнои ҷаҳон бугзу адоват мунташир,
Байни шиқу ошиқӣ дилдори пинҳонӣ намонд.
Партави дармони мардум аҳли илму ҳам хирад,
Дар Ироқу Шомҳам дидори дармонӣ намонд.
Аҳли Маширкро бубин, ҷангу ҷидол аз номи дин,
Баҳри сулҳи шарқӣён бозори арзонӣ намонд.*

Як силсила ашъори худро шоир дар васфи шахсиятҳои маъруфи таърихӣ, адибону олимон, дӯстону рафиқони худ навиштааст. Ин гуна шеърҳо ифодагари муҳаббати беандоза ва эҳтирому эътимоди шоир нисбати ин гуна афрод аст. Чунончи дар бораи аллома Бобочон Ғафуров менависад:

*Шухрати олам гирифт осори Бобочон Ғафур,
Пофишори роҳи ҳақ исрори Бобочон Ғафур.
Дар замони шӯравӣ фарҳанги миллатро навишт,
Иззу ҷоҳи миллатам афкори Бобочон Ғафур.*

Шеъри Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода санъати талмех мақоми махсус дорад. Шоир тавассути асмой таърихӣ ва динӣ матлабҳои муҳимро ифода мекунад, ишора ба қиссаҳои маъруф месозад ва дар заминаи он маъниҳои нав, мазмунҳои тоза эҷод мекунад. Чунончи, дар абёти зерин мушоҳида менамоем:

*Ибни Марямро надидӣ, баҳра аз Қуръон бигир,
Дар башорат ҳам мубашишир мисли Исои Масеҳ.
Наъти Исоро бигуфти дар каломат, эй Ҳусайн,
Қавли Пайғамбар чунину ҳам каломи ту малех.*

Рамз яке аз махсусиятҳои шеъри шоир мебошад. Дар ин самт силсилаи зиёди шеърҳои шоир хонандаро ба андеша водор менамояд, то асли матлабро пай барад ва аз ҷониби дигар хунари суҳанварии муаллиф ҳам маҳз дар ҳамин ифода

ёфтааст. Аз чумла, духӯрагии маънӣ низ шеърӣи матни шоирро тавсеа мебахшад. Чунончи, дар ғазали зерин вожаи «фаррух» ишора ба Офаридгор аст, вале метавон онро ба маънии дӯсту рафиқ ё ёри замини тарҷеҳ дод:

*Муборак назди ман дидори фаррух,
Ба дастам як гул аз гулзори фаррух.
Назар кардам ба рӯи ҷамҷу гавҳар,
Харидам ҳастӣ аз бозори фаррух.
Ба ман бахшида ӯ бахту саодат,
Маро мактаб бувад гуфтори фаррух.
Ҳумоюн бод рӯзат, одамизод!
Фузун шуд баҳри мо осори фаррух.
Гузар кардам ба даргоҳи чу сайёд,
Задам сайде зи он афкори фаррух.
Ғазалҳоят адабпарвар, Ҳусайно,
Кушояд маънӣ аз асори фаррух.*

Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода борҳо ба ашъори худ, ҳунари шоирӣ ва арзишу аҳамияти каломаш ишора мекунад ва онро ороиши маҳфилҳову ҷаласаҳои илмиву адабӣ медонад:

*Андар асари назмам хуршеди ҷаҳон омад,
Анвор бишуд дар дил ҳар чӣ ба забон омад.
Ҳар мисраи байти ман ороиши ҳар маҷлис,
Дар матлаъу дар мақтаъ чун баҳри дамон омад.*

Яке аз хусусиятҳои ҷадид дар осори шоир эҷоди силсилаи ғазалҳо дар асоси радифҳои маъруф ва нав мебошад. Суханвар дар ин ҷода худро месанҷад ва ин санҷиш боиси эҷоди ғазалҳои ҷолиб мегардад. Чунончи, дар радифи «ғам махур» якчанд ғазалҳои ҷолиб ба қалам омадааст, ки дорои маъниҳои нав ва мазмунҳои ғариб мебошад:

*Бар сарат гар мушкил ояд, эй мусулмон, гам махӯр,
Гар чӣ танҳо мондаӣ ту дар биёбон, гам махӯр.
Мушкилиҳо ҳал бигардад, ҳамраҳат хуршеду маҳ,
Дарду ранҷат дар дилу ту баҳри ҷуброн гам махӯр.*

Ё:

*Бегам шудӣ ту як нафас, эй марди оқил, гам махӯр,
Андар дилат то як нафас, эй марди оқил, гам махӯр.
Фикре бикун дар ин ҳаёт, ҳамраҳ машав бо аҳли шар,
Ҳаргиз наяфтӣ дар қафас, эй марди оқил, гам махӯр.*

Ё ки:

*Гар мол аз дастат бирафт, ҳастӣ саломат, гам махӯр,
Шукре бикун баҳри Худо дори диёнат, гам махӯр.
Ту нестӣ муҳтоҷи кас, дастӣ қаноат пеша гир,
Осудагӣ аз назди ӯ рамзи адолат, гам махӯр.
Ҳар некӣ кардӣ дар амал, подош бинӣ бегумон,
Ҳам раҳму шафқат аз Худо рӯзи қиёмат, гам махӯр.*

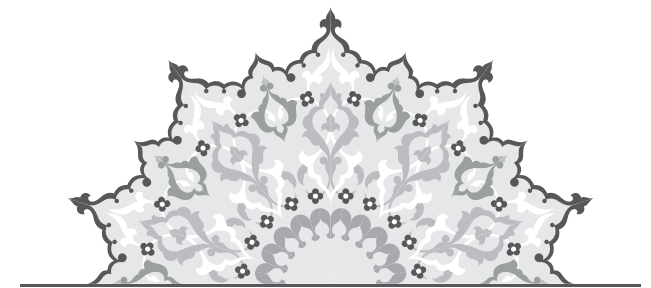
Ё ин ки:

*Нақсе надорӣ дар амал, баҳри маломат гам махӯр,
Ёбӣ чу таҳсин бебадал баҳри қазоват гам махӯр.
Мадҳу сано аз баҳри ту подош ояд оқибат,
Ҳар шиква ояд беҳадаф, баҳри шикоят гам махӯр.
Аз худ марав дар роҳи ҳақ, сидқу сафоро пеша гир,
Бар ту наояд ҳеч гаҳ хавфи адоват, гам махӯр.*

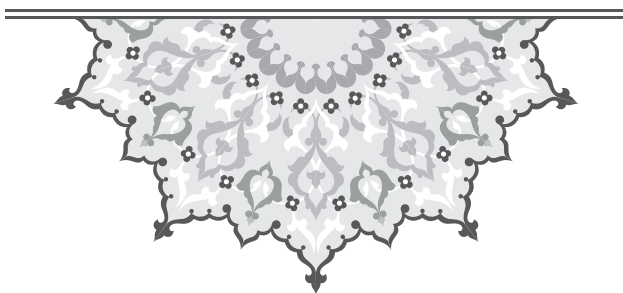
Ҳамин тариқ, девони нави Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода бо номи «Гулшанистон», ки бо усули девоннигории суннатӣ тартиб ёфтааст, аз лиҳози муҳтаво, мавзӯву мундариҷа ва ҳунари шоирӣ марҳалаи тозаеро дар эҷодиёти суҳанвар ибтидо мебахшад. Бовар дорем ошноӣ бо ин девон Шуморо ба олами рангини шеър раҳнамоӣ мекунад.

Саидумрон Саидов,

номзади илмҳои филология

ГУЛШИНЕСТОН

«Алиф»

МАТЛАИ ҲАР ЯК АМАЛ БО НОМИ ҲАҚ ШУД ИБТИДО (1131)*

Матлаи ҳар як амал бо номи Ҳақ шуд ибтидо,
Интиҳояш хайр ояд, ҳам Худо бошад ризо.
Раҳмати Ҳақ, ҳам ситоиш ман бигӯям рӯзу шаб,
Бо ниёиш, сад саломе бар Муҳаммад Мустафо.
Баҳри асҳоби киромаш сад мадеҳа дар амал,
Инчунин марзоти Ҳақ бар чорёри босафо.
Офарину ҳам таҳийят баҳри соҳибмазҳабон,
Бӯҳанифа шуд имом бар мазҳаби мо муктадо.
Матлаи нури китобам равшанӣ аз сӯи Ҳақ,
Дар дилам афканда маънӣ бар забон ҳарфи сафо.
Бо хулуси нияти дил ибтидо кардӣ, Ҳусайн,
Ин насиҳатномаат аз баҳри мардум раҳнамо.

13.08.2018.

Марзот – розигӣ.

* Девони «Гулианистон»-и шоир Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода
газалҳое, ки таҳти рақамҳои 1131 то 1430 инио гардидааст,
дарбар мегирад ва бо тариқи девоннигории суннатӣ, яъне
бо инобат гирифтани ҳарфҳои «Алиф» то «Йо» мураттаб
гаштааст.

РӯЗИ БАХТУ ШОДМОНӢ РӯЗИ ИСТИҚЛОЛИ МО (1133)

Рӯзи бахту шодмонӣ – рӯзи Истиқлоли мо,
Баҳри мо бодо муборак, тахти мо, иқболи мо.
Давлати озодагон шуд Тоҷикистони азиз,
Решапайванди азизон мулки некӯфоли мо.
Авлавият баҳри миллат пешрафти иқтисод,
Суру нусрат мерасад дар насри истиқболи мо.
Адлу инсофу садоқат дар умури кишварам,
Бар Ватан бошад ҳамеша меҳри навирсоли мо.
Шукри истиқлол бояд баҳри халқу миллатам,
Сурату сират ҳама дар чехраи аъмоли мо.
Пешворо раҳбарӣ зебанда бошад, эй Хусайн,
Бар ҷаҳон бодо муборак ҷашни Истиқлоли мо!

28.08.2018.

Аъмол – ҷ. амал, амалҳо

ЭӢ ХУДО, БО НОМИ ПОКАТ ҲИФЗ КУН СУЛТОНИ МО (1136)

ЭӢ Худо, бо номи покат хифз кун султони мо,
Пешво, ОлӢ Ӣаноб ЭмомалӢ Раҳмони мо.
Худ бидораш дар амону дар хифозат мулкро,
Баҳри хифзи миллаташ Исмоили Сомони мо.
Бахту иқболаш бидодӢ фаҳри миллат дар назар,
Баҳри дилхо ӯ суруру нур дар чашмони мо.
Нағз донад дарди миллат, мекунад дармони он,
Ҳаст Лукмони Ҳакиму фозили даврони мо.
Соябони халқ бошад, раҳму шафқат дар дилаш,
Аз сахояш гул кунад ҳам боғу ҳам бўстони мо.
Раҳбари адлу диёнат, сарвари олиназар,
ЭӢ Ҳусайно, дон ўро ҳомии даврони мо.

09.04.2018.

Эй ёр, аз баҳри Худо, бар ман макун ҷавру ҷафо,
 Бо он чи бишнидӣ зи ғайб, аз ман машав ту норизо.
 Печидани рӯи гулат ранҷе биёрад баҳри ман,
 Афкори худро қач макун, то ки напечӣ дар бало.
 Гар савти булбул бишнави, таъбири даҳшат
 дар дилат,
 Бар худ биё монанди гул, ҳар ғаҳ вазад боди сабо.
 Ошӯби дунёро нигар, аз роҳи бад худро бикаш,
 Тадбири қорат дар назар, бар худ пазири раҳнамо.
 Ту худ бидонӣ, дарди ман андешаи фардо бувад,
 Дармони мо дар дасти ту бар дарди мо гардӣ даво.
 Ҳар чӣ бигуфӣ, эй Ҳусайн, аз баҳри ёри содиқат,
 Роҳи ҳақиқатро бигӯ аз ту ризо бошад Худо.

07.09.2018.

ГУЛХАНИ ОТАШҶАФО, БО НУР МЕСҶҶЗҶ МАРО (1165)

Гулхани оташҷафо, бо нур месҶҶзҶ маро,
Ҳамчу шамси пурҷило аз дур месҶҶзҶ маро.
Ман бисҶҶзам баҳри ту бо нағмаҳо андар дилам,
Бо навои ҳамсадо, бо сур месҶҶзҶ маро.
Хирмани сабри маро ҳар лаҳза оташ мезанӣ,
Дар биёбони ҷафо чун мӯр месҶҶзҶ маро.
Дар ғарибӣ аз худат ман бе асо афтодаам,
Дар амал дар интиҳо маҳчур месҶҶзҶ маро.
Дар раҳат афтода бинӣ, ханда бар ҳолам мазан,
Ҳамчу шахси мубтало маъзур месҶҶзҶ маро.
Сеҳри шеъри ин Ҳусайн, аз хуфта бедорат кунад,
В-арна бо сеҳри дуо масҳур месҶҶзҶ маро.

11.09.2018.

Маҳчур – дилишкаста.

ҲАР ЗАРРАИ ХОКИ ВАТАН БАР ЧАШМИ МАН ШУД ТЌТИЁ (1168)

Ҳар зарраи хоки Ватан бар чашми ман шуд тўтиё,
 Бо тоҷикӣ ҳарфу сухан бар дарди ман бошад даво.
 Ин хоку оби кишварам аз баҳри мо бошад азиз,
 Зеро ба мо бахшад мудом сад офият дар интиҳо.
 Қаъри замини кишварам маҳзан бувад аз симу зар,
 Бо миллатам фаҳре кунам, гар зери поям бўрё.
 Дар беҳудию боҳудӣ ҳаргиз накардам фикри бад,
 Дар пириям, шукри Худо, бар дасти ман шуд он асо.
 Ақлу заковат, ҳам амал, дину диёнат аз азал,
 Сарҳалқааш шуд дар ғазал, дар он бигаштам муктадо.
 Девони ашъорат Ҳусайн, инак чу бадри равшан аст,
 Аз баҳри халқу миллаташ андар ҳидоят раҳнамо.

Маҳзан – ҳазина.

ҲАМСАРАМ, ТОҶИ САРАМ, ЁРИ ВАФОДОРАМ ШУМО (1172)

Ҳамсарам, тоҷи сарам, ёри вафодорам шумо,
Мисли ҷон дар пайкарам дар хона сардорам шумо.
Дар давоми умри худ ҳаргиз надидам ранчише,
Шукри Ҳақро мекунам, пайванду дилдорам шумо.
Меҳрубону мушфиқу ғамхори фарзандони худ,
Бо баҳои симу зар ҳар дам харидорам шумо.
Ранҷу кулфатро ба ман боре раво нодидаед,
Бо тақозои дилам доим талабгорам шумо.
Ҳар ҷӣ гуфтам бо забон, онро навишта ҳамсарам,
Гар наёбам як сухан, он ҳарфи такрорам шумо.
Ахтари иқболи давлат дар сарам, Ҳоҷӣ Ҳусайн,
Мунису ҳам меҳрубон бахти сазоворам шумо.
Сарнавишти аҳли ман бошад муборак қисматам,
Шукри неъмат мекунам, сардори бозорам шумо.

18.09.2018.

ОШИҚИ ШАЙДО МАНАМ БАР ЛАЪЛИ ХАНДОНИ ШУМО (1204)

Ошиқи шайдо манам бар лаъли хандони шумо,
Волаву ҳайронам аз зулфи парешони шумо.
Шодӣ орад баҳри ман ҳар як табассум бо ҳадаф,
Босаодат мешавам аз даври даврони шумо.
Равшанӣ ояд ба дил, беҳбудӣ орад офият,
Амну осоиш ба ман хуршеди гардони шумо.
Гуфт Ҳофиз дар каломаш «эй фуруғи моҳи хусн»,
Бадр ояд дар назар чоҳи занаҳдони шумо.
Рӯи рахшонро бубинам, сирри ман пинҳон шавад,
Фатҳи асроре кунам аз сирри пинҳони шумо.
Ҳар чи гуфтӣ баҳри вай, лутфи суҳан бошад, Ҳусайн,
Қавли боҳикмат бигӯ, эй дӯст, қурбони шумо!

09.10.2018.

ВАҚТИ ТИФЛӢ МОДАРИ ЧОНАМ МАРО ШУД РАҲНАМО (1206)

Вақти тифлӢ модари чонам маро шуд раҳнамо,
Рӯзу шаб андар сари гаҳвора бо меҳру дуо.
Чавшане буд шири ӯ андар танам аз ҳар хатар,
Машраби ойини ман покиза бошад аз ҳаво.
Меҳрубону роздону розгӯву роздор
Ҳастии худро саропо баҳри ман карда ато.
Дар замони кӯдакияи баҳри ман шабҳо гирист,
То ки гардам дар ҷавонӣ байни мардум муқтадо.
Дилнавоз аст ӯ ба ман бе молу давлат дар назар,
Ӯ дуоям кард, то ҳаргиз нагардам бенаво.
Нури меҳраш парфишон ҳам баҳри фарзандони ман,
Ҳури гилмони бихиште баҳри мо соҳибдуо.
Дастии худро бар сари модар ниҳодӣ, эй Ҳусайн,
Кард модар аз самими қалбу ҷони худ дуо.

10.10.2018.

Машираб – сарчаиша.

ҲОЛО МАНУ ТУ ДАР ҲАЁТ, ФАРДО КӢ ОЯД БАӢДИ МО (1232)

Ҳоло ману ту дар ҳаёт, фардо кӢ ояд баӢди мо,
Шояд зи мо ёде кунад, дар ҳаққи мо гӯяд сано?
Гар як дарахте дар замин бишнондай бо дасти худ,
Шахсе бигӯяд офарин, бар мо бигардад муктадо.
Фардои оламро бубин ҳар он чи кардӢ дар камин,
Мардум бигардад оташин, содир чу гардад як хато.
Озори моро ту мабин, ҳар он чи бошад зидди дин,
Дар роҳи шайтони лаъин бар руҳи мо орад чафо.
Ҳар заррае аз хоки мо монанди шаҳди ангубин,
Бошад ибодат баҳри дин, аз мо Худо бошад ризо.
Алқисса, дар гуфтори ту аз баҳри фардо, эй Ҳусайн,
Ҳар кас бихонад ҳарфи он, дар ҳаққи мо гӯяд дуо.

03.11.2018.

НАДОНИСТАМ БА АҚЛИ ХУД КАСЕ МОНАД ДАР ИН ДУНЁ (1237)

Надонистам ба ақли худ касе монад дар ин дунё,
Хабар омад, ки эй нодон, намонад ғайри он Якто.
Ҳазорон олиму ориф гузаштанд аз дами ханчар,
Ҳамон ханчар бувад вақтат аз он рӯзе, ки шуд пайдо.
Ғанимат дон ту умри худ зи он ҳар рӯзу ҳар соат,
В-агарна дар дами охир қиёмат мешавад барпо.
Қиёми фикри худ бингар чазо андар назар бошад,
Ба таърихи сухуф бингар, дар он сад нақши беҳамто.
Ҳазорон нақши ин олам асар аз ҷадду аҷдодат,
Ту ибрат гиру меҳнат кун, бимонад аз ту побарҷо.
Ҳусайно, номи Акрам гир, ки номаш то абад зинда,
Бимонад аз ту осоре бигирӣ номи он Мавло.

05.11.2018.

Сухуф – саҳифаҳо.

ЗЕВАРИ ОДАМГАРӢ – БУНӢДИ ОН ШАРМУ ӲАӢ (1297)

Зевари одамгарӢ – бунӢди он шарму ӲаӢ,
Иффату покизагӢ бар қалб мебахшад сафо.
Шуҳрати шер аст аз шарму ӲаӢ андар вучуд,
Васфи гургон дар қабоҳат аз камар орад азо.
Нангу ору шарму номус назми ақлу дин бидон,
Иртиқоби беҳаӢй пастӢ орад бе нидо.
БеҳаӢро чун бубинам, ман бихоям пушти даст,
Пушти пой худ бихорам, ҳолати аз худ ризо.
Ранги беномус бинам, дев ояд дар назар,
Айби худро гар набинам, фикри ман гардад хато.
Гуфтани роҳи ҳақиқат васфи доно, эй Ӳусайн,
Нақши инсонӣ нақӯ хайре бувад дар интиҳо.

25.01.2019.

Иффат – покдоманӢ.

Иртиқоб – гуноҳ қардан.

ЁРИ СОДИҚ БЕМУАММО БОСАФО КАРДӢ МАРО (1316)

Ёри содиқ бемуаммо босафо кардӢ маро,
Бо муҳаббат ҳам зи дунё ту раҳо кардӢ маро.
Меҳрубонӣ ояд аз ту, бар дилам ҳар рӯзу шаб,
Баҳри худ андар тавалло мубтало кардӢ маро.
Равшании ҳарфи ман мислаш набошад муътабар,
Дар ғазал мисли ҳувайдо ту чудо кардӢ маро.
Чеҳраи аҳли хирад ойина бошад дар назар,
Назди мардум бар муаммо рӯнамо кардӢ маро.
Давлату дороиҳоям дар хариду дар фурӯш,
Дар тиҷорат нақди савдо худ адо кардӢ маро.
Ҳамдамӣ андар маонӣ бо имо гуфто Ҳусайн,
Бо ғазал ҳам бо таманно раҳнамо кардӢ маро.

12.02.2019.

Нузҳат – осоиш.

Мурувват – об додани ташина.

БАРДАВОМ ФИКРЕ КУНАМ ҲОЛИ ПАРЕШОНИ ТУРО (1322)

Бардавом фикре кунам ҳоли парешони туро,
То фурӯзонӣ кунам шамъи шабистони туро.
Ҳар чӣ дорам дар дилам, хурсандӣ орад баҳри ту,
Дар ҳаёт ҳаргиз набинам чашми гирёни туро.
Чок-чоку пора-пора рамзи дилҳо дар назар,
Гар набинад чашми ман, чоки гиребони туро.
Ранчу озоре набинад синаи пурмеҳри ту,
Байни мардум то бубинам илму ирфони туро.
Илму ирфон моли дунё баҳри инсон буду ҳаст,
Шодмон бинам ҳаме базми гулистони туро.
Баҳри ёрону ҳабибон дар дуо гӯяд Ҳусайн:
Кош, бинам бекарон мулки Сулаймони туро.

18.02.2019.

Аҳбоб – дӯстон.

ЧАШМҲО РАВШАН ШАВАД АЗ РАНГИ ТОБИСТОНИ МО (1331)

Чашмҳо равшан шавад аз ранги тобистони мо,*
Дар назар гавҳар шавад ҳар қатраи борони мо.
Ранги тобистон ба ёрон зарфишон гардад мудом,
Резаи зар худ фишонад руди Зарафшони мо.
Шодӣ орад баҳри мардум дар ҳаёт аҳду вафо,
Дар канори руди Сайхун нузҳати меҳмони мо.
Адлу инсофу мурувват баҳшиш орад баҳри халқ,
Олиму фозил бидонад нусрати эҳсони мо.
Бо сафо дар асри мо сарсабзу хуррам ин ватан,
Оқилу доно бидонад фурсати даврони мо.
Тоҷикистон шуд мунаввар дар дами умри Ҳусайн,
Шукри неъматҳо бувад дар зимни ин девони мо.

25.02.2019.

** Ишора бар ҳадиси набавист, ки тамошои сабзазор нури
чашмо равшан мекунад.*

АНДАР ҲАЁТИ ДУНЁ ҲАР КАС НАДОРАД ҲАЁ (1351)

Андар ҳаёти дунё ҳар кас надорад ҳаё,
 Гар он чи бошад зебо, дар он набошад бақо.
 Шайдо машав дар ишқаш, фардо шавӣ хичолат,
 Дар ишқи ту шуд шайдо, бар ту биёрад чафо.
 Ҳамраҳ машав ба сеҳраш, сад фитна орад ба ту,
 Бо ҷодучашми раъно аз ту бигардад чудо.
 Молат равад зи дастат шарманда назди мардум,
 Агарчӣ бошӣ доро, дар каф надорӣ асо.
 Баҳри ҳимояти худ дури бичӯ зи чашмаш,
 Хайрон шавад хувайдо, аз он чу ёбӣ раҳо.
 Ҳар он чӣ гуфтӣ Ҳусайн, бар ёру аҳбоби худ,
 Шавад монанди дарё дар ҳукми худ бериё.

06.03.2019.

ЭЙ ЁРИ СОДИҚ ДАР ДИЛАМ, БАР ХОНАИ МО МАРҲАБО (1381)

Эй ёри содиқ дар дилам, бар хонаи мо марҳабо,
Ҳар гаҳ чу ой назди ман, аз дасти ман бинӣ ато.
Ту худ бидонӣ сирри ман, дарди ману ҳичрони ту,
Ҳар гаҳ равад ҳичрони ту, бар дарди ман ояд шифо.
Ҳифзи каломат дар назар, бар гӯш савти довудӣ,
Дар Шашмақом авчи равон воломақом савту наво.
Мутриб бубинад шоире зикре бувад аз Мавлавӣ,
Шукронаи савташ кунад ҳар он чи бошад аз қазо.
Ҳарфу ҳичои ман туро садҳо шарофат оварад,
Асрори онро пай барӣ аз ту шавам доим ризо.
Маънии афкори Ҳусайн, андар ғазалҳояш нигар,
Рамзе бигир аз ҳарфи ӯ, дар ҳаққи ту гӯяд дуо.

22.03.2019.

ДАР ШАБИ БЕРАНГУ ТОРИК МОҲИ ТОБОНАМ ШУМО (1393)

Дар шаби берангу торик моҳи тобонам шумо,
Накшае пайдо чу гардад, нури чашмонам шумо.
Ман бубинам нақши худро инъикоси рӯи дӯст,
Ҳар гаҳе пайдо шавад, шамъи шабистонам шумо.
Чашми бино Ҳақ набинад, дар назар биной аст,
В-арна нақши чомаву зеби гиребонам шумо.
Дар раҳи борику торик ман қадам нанҳодаам,
Васфи Юсуф дар дилу ҳам Мисру Канъонам шумо.
Мисру Канъон баҳри ман ин Тоҷикистони азиз,
Халку кишварро бигӯям давру давронам шумо.
Шукри неъмат кардаву сатре навиштӣ, эй Ҳусайн,
Ту бигӯ дар васфи миллат сатри девонам шумо.

10.04.2019.

АЗ САОДАТҲОӢ ДУНӢ ДАСТ БАРДОРӢ – ХАТО (1424)

Аз саодатҳои дунё даст бардорӣ – хато,
Шукри неъматҳо накардан бар ту орад сад ҷафо.
Аз ҳарому нораво парҳез кардан неъмат аст,
В-арна мегардӣ гирифтори балои бедаво.
Бар сари ҳар як муаммо дар бало афтодан аст,
Ҳар гаҳе ояд бало, бар вай нагардӣ мубтало.
Кори дину кори дунё гар баробар мекунӣ,
Раҳмати Ҳақ раҳнамо аз мушкилӣ ёбӣ раҳо.
Домани соҳибдилон гир, бар ту н-ояд заҳмате,
Ҳикмате аз он чу ояд, бар ту бошад раҳнамо.
Шукри неъматҳо бикун баҳри саодат, эй Ҳусайн,
Дур шав аз худнамоӣ, гарчи бошӣ муктадо.

27.04.2019.

«Бо»

ДАР РАҲИ ИСЛОҲИ МАРДУМ АЗ САМО ОМАД ХИТОБ (1186)

Дар раҳи ислоҳи мардум аз само омад хитоб,
Одамӣ огаҳ бишав, бар ҳар нафас бошад ҳисоб.
Умри худро ту бибахш андар раҳи хайр-ул-амал,
Ҳарчӣ даъво мекуни дар ҳалли он ояд ҷавоб.
Кори хайре гар кунӣ, подош ёбӣ дар ҷаҳон,
Байни мардум хайру эҳсон аз амалҳои савоб.
Заҳмате гар бар ту ояд, шиквапардозӣ макун,
Аз ҷаҳолат дур бош, то худ намонӣ дар азоб.
Асли тақво дар дилу тақсими қисмат аз азал,
Аз барои нафъи мардум қатра омад аз сихоб.
Дар раҳи ислоҳи мардум ҳар чӣ гуфтӣ, эй Ҳусайн,
Ҳам ниёишҳо бикун, бошад дуоят мустачоб.

30.09.2018.

Сихоб – абр

ДАР ИН ҶАҲОН МЕҲМОН ТУӢ, АЗ КОРИ БАД КУН ИҶТИНОБ (1277)

Дар ин ҷаҳон меҳмон туй, аз кори бад кун иҷтиноб,
Дар байни ҳақку ботиле ҳақро бикун ту интиҳоб.
Андар масири ин ҳаёт ҳамраҳ машав бо бадсиришт,
Дурӣ бичӯ аз кори зишт, рӯзе нагӯӣ ту ҷавоб.
Дар роҳи игвову риё мардумфиребиҳо макун,
Найрангу макру ҳилаат дар ҷашми ту бошад сароб.
Гар кори ҳайре мекунӣ, ошuftагӣ н-ояд ба ту,
Дар дил набинӣ ҳеч гоҳ андуху хавфу изтироб.
Ғофил машав аз роҳи ҳақ, хорӣ биёрад баҳри ту,
Дар ин ҷаҳону он ҷаҳон ҳам мушкилӣ рӯзи ҳисоб.
Бадҷавҳарӣ н-ояд зи ту, зеро каломат, эй Ҳусайн,
Сарчашма аз Қуръон гирад, бошад ба ту кори савоб.

16.12.2018.

ЁДГОРИ ҲАСТИИ ИНСОН – КИТОБ (1395)

Ёдгори ҳастии инсон – китоб,
 Мустадоми даври ҳар даврон китоб.
 Гар муаммо, иллате пайдо шавад,
 Худ ҷавоби баҳри ҳар нодон китоб.
 Чораи ҳар дардро бошад даво,
 Баҳри дарди ҷоҳилӣ дармон – китоб.
 Байни илму байни ҷаҳл андоза бин,
 Дар адолат байни мо мизон – китоб.
 Саҳнаи густурдаи таълими илм
 Баҳри ҷавлони шумо майдон – китоб.
 Эй Хусайно, ту бигӯ дар номаат,
 Васфи миллат назди мо бурҳон китоб.

13.04.2019.

Мустадом – бардавом.

Мизон – тарозу.

«То»

АҲЛИ СОМОН ЁДГОРИ ТОҶИКИСТОНИ МАН АСТ (1132)

Аҳли Сомон ёдгори Тоҷикистони ман аст,
Адли Сарвар ифтихори Тоҷикистони ман аст.
Гулшани таърихи миллат рамзи он оби равон,
Барки Роғун иқтидори Тоҷикистони ман аст.
Манзили ободи мо аз файзи сулҳу ҳамдилист,
Ганчи дунё навбаҳори Тоҷикистони ман аст.
Илму ирфону садоқат, иттифоку иттиҳод,
Шамси тобон дар диёри Тоҷикистони ман аст.
Эҳтимому раҳму шафқат ҳам адолат баҳри халқ
Обрӯю эътибори Тоҷикистони ман аст.
Раҳму шафқат, ҳам адолат дар ғазалҳои Ҳусайн,
Аз паёми шаҳрёри Тоҷикистони ман аст.

23.11.2018.

ХОНАИ УМЕДИ МО ШАҲРИ ДУШАНБЕ БУДУ ҲАСТ (1141)

Хонаи умеди мо шаҳри Душанбе буду ҳаст,
 Маскани нуру зиё шаҳри Душанбе буду ҳаст.
 Шуд мунаввар бо қудуми Пешвои миллатам,
 Соҳиби васфу сано шаҳри Душанбе буду ҳаст.
 Сокинонаш бо саодат ифтихор аз он кунанд,
 Олами файзу саҳо шаҳри Душанбе буду ҳаст.
 Минбари аҳли хирад бошад Душанбе дар назар,
 Мазҳари рамзи сафо шаҳри Душанбе буду ҳаст.
 Рустами Дастони мо обод кард ин шаҳро,
 Мазҳари ободиҳо шаҳри Душанбе буду ҳаст.
 Дар ғазал гӯ, эй Ҳусайн, ободиҳо аз шаҳриёр,
 Ифтихораш Пешво шаҳри Душанбе буду ҳаст.

13.04.2019.

АНДАР ДИЛИ МАН ҒАЙРИ ХУДО ЧОӢИ ДИГАР НЕСТ (1146)

Андар дили ман ғайри Худо чойи дигар нест,
В-андар шараёнам шару ғавғои дигар нест.
Андешаю ақли ману такмилаи ирфон,
Аз сӯи Худо аст, таманнои дигар нест.
Иғвои шаётин шуда андар рағи мардум,
Озоду раҳо шав ту, ки дунёи дигар нест.
Аз ҷунбиши амвоҷ нарафт об ба сахро,
Обе, ки ба чашм аст ба дарёи дигар нест.
Дар роҳи Худо ҷони гаронмояи худ деҳ,
Эй Ҳоҷӣ Ҳусайн, оҳ, ки фатвои дигар нест.
Ман марди Худочӯяму ҷӯяндаи ирфон,
Дар тинати ман ҷавҳару савдои дигар нест.

03.09.2018.

Такмила – мукамал кардан.

ШУКРИ ҲАҚ, ИН УМРИ МАН ДАР КИШВАРИ ЗЕБО ГУЗАШТ (1149)

Шукри Ҳақ, ин умри ман дар кишвари зебо гузашт,
Дар Хучанди бостон домони Сирдарё гузашт.
Бо суруру шодмониҳо гузашт ин умри ман,
Дар ривоятҳои худ чун Вомиқу Узро гузашт.
Байни мардум хидмати дин бо тариқи назму наср,
Дар ақида солиму дар роҳи он Якто гузашт.
Дар мачолис ҳамнишини аҳли илму ҳам адаб,
Беҳтарин айёми ман дар назди сад доно гузашт.
Ман намеғӯям, ки умрам оӣ аст аз ноқисот,
Шукри даврон мекунам дорову нодоро гузашт.
Бар лаби баҳре бирав, бо худ бигӯ, Ҳоҷӣ Ҳусайн,
Умри ман андар масал монанди як дарё гузашт.

04.09.2018.

Рӯзгори аҳли олам чун найистон буду ҳаст (1160)

Рӯзгори аҳли олам чун найистон буду ҳаст,
Сар барорад ҳар қамиш он ҳам парешон буду ҳаст.
Гар набошад найшакар, оё шавад най ё қалам?
Хору хас аз худ парешон дар биёбон буду ҳаст.
Ҳичрати найро чу дидӣ аз Ватан бегона шуд,
Руҳи мо дар ҷисми мо ҳам ҳамчу меҳмон буду ҳаст.
Ҳар касе дар ин ҷаҳон чун найшакар ё найқалам,
Ҳосилаш аз баҳри мардум илму ирфон буду ҳаст.
Ту найистонро, бубин, аксар бигардад бўрё,
Ҳар гуле андар сабад гул аз гулистон буду ҳаст.
Ҳикмати ҳар як нафар чун ҳарфи иллат, эй Ҳусайн,
Ҳар нафар бо васфи худ як ҳарфи девон буду ҳаст.

05.09.2018.

ҲАР КАСИ СОҲИБҲУНАР ДАР КОРИ ДУНЁ ҚОДИР АСТ (1161)

Ҳар каси соҳибҳунар дар кори дунё қодир аст,
Иззу чоҳаш ҳам баланду байни мардум зоҳир аст.
Меҳнаташ бошад ҳалолу ризқу рӯзӣ бардавом,
Мардумон васфаш кунанд онро, ки фарди моҳир аст.
Ҳар ки гӯяд «ғайбдонам», ҳаст қавлаш нодуруст,
Бо сифат онро шинос, афсунгар асту соҳир аст.
Худ ситам н-орад ба кас марди диловар пеши халқ,
Назди мағлубони дунё бо каломаш қоҳир аст.
Интиқоме ҳам мачӯ бар ҳар ҳаводис, эй Ҳусайн,
Қадри инсонро бидон, зеро ки инсон тоҳир аст.
Ҳар киро васфе кунӣ бар зоҳиру ботин нигар,
Байни мардум солеҳу беайбу нуксон нодир аст.

05.09.2018.

Қоҳир – яке аз номҳои Худо; соҳиби қаҳру ғазаб.

ДАР БАЙНИ ХАЛҚИ ОЛАМ ИНСОН ҒАНИМАТ, ЭЙ ДҶСТ! (1163)

Дар байни халқи олам инсон ғанимат, эй дӯст!
Бо ҳукми қавли Хотам эҳсон ғанимат, эй дӯст!
Аз сураҳои Қуръон иффат расад ба дилҳо,
Бо барги гули Марям дармон ғанимат, эй дӯст!
Эҳсон барои нокас – борон ба шӯразор аст,
Бар сабзаҳо чу шабнам борон ғанимат, эй дӯст!
Хушвакҷи баҳри инсон шуд неъмат Илоҳӣ,
Хуш бошу шоду хуррам, даврон ғанимат, эй дӯст!
Дар ин раҳи пурушӯб дурӣ бичӯ зи ноаҳл,
Бо маҳрамон бипайванд, имон ғанимат, эй дӯст!
Мисли Ҳусайни хушхӯ ҳамди Худо ту мегӯ,
Мехон ту исми Аъзам, имкон ғанимат, эй дӯст!

11.09.2018.

АДОВАТ ЧУН БА ШАҲР АФТАД, ДАР ОН МАРДУМ ЛАТОФАТ НЕСТ (1166)

Адоват чун ба шаҳр афтад, дар он мардум латофат нест,
 Ҳақорат бар забон ояд, дар он асли назокат нест.
 Хусумат байни инсонҳо сабаб бошад ба бекадрӣ,
 Ба зери бўриё, бингар, зи он гаждум саломат нест.
 Шабеҳи донаи борон ба чашми ту шавад пайдо,
 Ба зери дар агар н-ояд, ба он шабнам маломат нест.
 Бузургӣ бар касе ояд, ки дар аслаш далерӣ буд,
 В-агарна ҳар нафар тарсад, дар он сархам часорат нест.
 Камарбандӣ кунад доно ба назди паҳлавони даҳр,
 Далере бе камарбанде, дар он одам шуҷоат нест.
 Садоқат кун дар ин даврон, Ҳусайно, бо каломи худ,
 Макун афсӯси беҳуда, ба кори хайр надомат нест.

13.09.2018.

Хусумат – душмани.

ЁРИ МАН, ТУ ШАМЪУ МАН ПАРВОНААТ (1181)

Ёри ман, ту шамъу ман парвонаат,
Ман бисӯзам назди он кошонаат.
Ҳамчу занбӯри асал по мениҳам,
Рӯзи дигар бар сари гулхонаат.
Гар наёбам ман туро дар назди гул,
Меравам аз хонаи вайронаат.
Гар бубинам зулмате дар зулфи ту,
Хоҳам аз мижгон бисозам шонаат.
Партави рӯят чу бином ногаҳон,
Зарфи ақлам пур кунад паймонаат.
Ҳар гаҳе бином туро дар назди худ,
Нури чашмам мешавад дурдонаат.

29.09.2018.

ЁРИ МАН ДАР ХОНАВУ ЁРИ ДИГАР ДАРКОР НЕСТ (1183)

Ёри ман дар хонаву ёри дигар даркор нест,
 Ғайри он гар ман нахоҳам, кори ман душвор нест.
 Дар вафодорӣ бубинам ёр дар сидку сафо,
 Ҳарчӣ бошад дар дилаш, он дар дили агёр нест.
 Бо садоқат ҳар чӣ гуфтам баҳри ҳар бегонае,
 Ҳар чӣ дорам дар дилам он дар дили бемор нест.
 Одамӣ монанди гул андар раҳи сидку сафо,
 Рӯ ба хушкӣ оварад, дар ин амал инкор нест.
 Ёри содиқ дар ҷаҳон қимат надорад ҳеҷ гаҳ,
 Дарнаёбӣ, эй Ҳусайн, амволи ҳар бозор нест.
 Гар бидидӣ дар фазо моле, макун онро ҳавас,
 Фикри роҳи худ бикун, роҳи ҳаво ҳамвор нест.

30.09.2018.

ЗАВҚИ ДИДОРИ АЗИЗАМ ДАР ДИЛИ МАН ЧО ГИРИФТ (1205)

Завқи дидори азизам дар дили ман чо гирифт,
Шӯру шавқи навҷавонӣ аз ҳама боло гирифт.
Рӯи вай бошад дурахшон мисли шамсу ҳам қамар,
Равшанӣ бар шохи худ гулхонаи Захро гирифт.
Дар раҳи ишқи сафо ҷонро кунам қурбони вай,
Устуворӣ роҳи ишқ аз Вомиқу Узро гирифт.
Сарварӣ дар қиссаҳо бошад Зулайхо, ҳам Юсуф,
Маҳфили ушшоқи дунё мазҳари начво гирифт.
Шабнами рӯи гулаш бо гесуи мисли каманд,
Барги гул бо худ ҷамолу шабнами зебо гирифт.
Гар камандаш сӯи ту ояд, Хусайно, чун расан,
Лангари худро бимону гавҳар аз дарё гирифт.

10.10.2018.

ИН КОРВОНИ УМРИ МАН АЗ ДАШТУ АЗ САҲРО ГУЗАШТ (1209)

Ин корвони умри ман аз дашту аз саҳро гузашт,
Ҳам дар сафар, ҳам дар ҳазар бо мардumi доно
гузашт.

Шукрона гӯям доимо, андар раҳам нуру сафо,
Асрори он то интиҳо аз зери сад дарё гузашт.
Тӯфони Нух андар хабар бигзошта аз худ сад асар,
Аммо гузори умри ман бо амну побарчо гузашт.
Дар хидмати халқу Ватан ҳамдам шудам дар анҷуман,
Баҳри шараф ин умри ман пуркору пурмаъно гузашт.
Шукри ҳидоят мекунам, ғаввос гашт ин назми ман,
Ғарқа нашуд дар мавҷи он, аз соҳили дарё гузашт.
Боди насими умри ту андар баҳор омад, Ҳусайн,
Шукронаи даврат бикун, бо ҳукми он Мавло гузашт.

14.10.2018.

Ғаввос – шиновари зери об.

БАҲРИ МАН ҲАР ЯК ШАРАФ АЗ ЧАШМИ ГИРӢНИ МАН АСТ (1210)

Баҳри ман ҳар як шараф аз чашми гирёни ман аст,
Бешарофат шуд касе, ҳоли парешони ман аст.
Аз Худо пурсам, касе ҳаргиз набошад бешараф,
Ҷустуҷӯи гумшуда аз ҳоли ҳайрони ман аст.
Дилнавози аҳли ҳайр дилҷӯӣ орад баҳри ман,
Ҷустуҷӯӣ аҳли дил аз сирри пинҳони ман аст.
Чанги созоро бубин он сарҳамида баҳри тор,
Шухрати ҳар бошараф аз чанги домони ман аст.
Панҷаи ангушти ман андоза бошад дар амал,
Меҳрубонӣ дар сафар бар қулла қарвони ман аст.
Илтифоту меҳрубонӣ наъти ту бошад, Ҳусайн,
Рост гуфти : ҳарфи ман оянда унвони ман аст.

14.10.2018.

ШУКРИ ҲАҚ, БАР МАН НАШУД ДУШМАН КАСЕ ДАР ИН ҲАЁТ (1217)

Шукри Ҳақ, бар ман нашуд душман касе дар ин
хаёт,

Дар давоми кори ман шуд устуворӣ бо субот.
Байни мардум иззату парвози ман як неъмат аст,
Дӯстони ҷониям доим шуда бар ман қанот.
Барқарорӣ дар амал осон набошад ҳеҷ гоҳ,
Дар талотум мавҷи он монанди Дачла ё Фурот.
Ҳамлу нақли бори дунё худ ба худ н-ояд ба даст,
Бесаботӣ бар ту ояд, гар набошад илтифот.
Илтифоту марҳамат ҳам меҳрубонӣ аз Худо,
То нарезад оби рӯи ман, бикардам эҳтиёт.
Бурдборӣ баҳри ту омад, Ҳусайно, дар амал,
Шукри онро ту бикун, худ бо зафар ёбӣ наҷот.

21.10. 2018.

Дачла ва Фурот – номи дарёҳо дар Ироқ.

ХАЙР БОШАД НИЯТАТ, ДАР ҲАР АМАЛ ЁБӢ НАҶОТ (1226)

Хайр бошад ниятат, дар ҳар амал ёбӣ наҷот,
Офият аз ӯ бипурсу дар Ватан амну сабот.
Ҳар нафас бошад саодат, ҳар қадам як неъмат аст,
Баҳшиш аз мардум бипурсӣ нусратат хатти барот.
Могу мулку шуҳратат вобаста бо қасди дилат,
Баҳри парвози муродат мақсадат гардад қанот.
Қасри вайронро чу бинӣ, иллати онро бипурс,
Дар адоват хушк гардад Дачла бошад ё Фурот.
Боғу бўстони ту бошад фикру ҳам андешаат,
Нақшаи некӯ бикаш, баҳри ту ояд илтифот.
Ҳар дуое мекунӣ баҳри Ватан кун, эй Ҳусайн,
Дар замират ҳар чӣ дорӣ, он бубинӣ дар ҳаёт.

23.10.2018.

ОЛИМ ШУДАН ОСОН АСТ, ОДАМ ШУДАН ОСОН НЕСТ (1234)

Олим шудан осон аст, одам шудан осон нест,
Андар масали мардум қавли ҳама бухтон нест.
Хушномиву эҳсон аст афкори дурусти ту,
Гар фикр бувад пинҳон, маъниш чу вайрон нест.
Олим биниҳад пояш бар олами ҷаҳлу наҳс,
Бар дарди чунин афрод афсӯс, ки дармон нест.
Бадном шудан осон бояд бираҳӣ аз бад
Дар асри чунин суръат кори баде пинҳон нест.
Табдили раҳи эҳсон бадбахтӣ орад ба кас,
Дар васфи худаш ҳар кас афсӯс, ки инсон нест.
Аз илму адолат гӯ, бар аҳли ҷаҳон аз ҷон
Ҳарчанд Ҳусайно, ин аз баҳри ту осон нест.

03.11.2018.

Ғазал дар вазни ҳичоӣ навишта шудааст

БО ТАМАННО ГУФТАМАШ: АЗ МАН ДУО, АЗ ТУ ИҶОБАТ (1242)

Бо таманно гуфтамаш: Аз ман дуо, аз ту иҷобат,
Дар ҷавобам гуфт ӯ: Аз ман бақо, аз ту ибодат.
Дар намозам гуфтамаш: Бар ман бидеҳ роҳи дуруст,
Дар хабар гуфто ба ман: Аз ман ризо, аз ту садоқат.
Бо ҳаёлам гуфтамаш: Ҳукми ту чӣ дар доварӣ,
Дар ҷавоб омад хабар: Аз ман қазо, аз ту риёзат.
Боз пурсидам аз ӯ, ки амри тақдири ту чист?
Гуфт бар гӯши дилам: Аз ман саҳо, аз ту қаноат.
Чун сафои дину мазҳаб дар тафаъул ёфтам,
Дар каломаш худ бигуфт: Аз ман сафо, аз ту диёнат.
Бо садоқат ҳар чӣ гуфти лутфи Қуръон, эй Ҳусайн,
Дар китобаш худ бигуфт: Аз ман нидо, аз ту иҷобат.

06.11. 2018.

МЕҲРУБОНӢ БО НИЗОМ АЗ ҲИҚМАТИ ИНСОНӢ АСТ (1249)

Меҳрубонӣ бо низоми аз ҳикмати инсонӣ аст,
Дилситонӣ дар калом аз суҳбати ирфонӣ аст.
Ҳар чӣ бинӣ дар дилат, андар маонӣ кун назар,
Соябони хосу ом аз ғайрати вичдонӣ аст.
Ғайришаръӣ ҳар амал орад зарар дар байни халқ,
Ҳар нишоне аз ҳаром аз ғафлати шайтонӣ аст.
Раҳму шафқат дар дилу ҳам меҳрубонӣ аз қарам,
Беиёнӣ дар мақом аз рифъати султонӣ аст.
Бар сарат тоҷе чу омад, фикри пирӣ бармаҳал,
Навҷавонӣ бо маром аз неъматӣ яздонӣ аст.
Ному нанги миллаташ маҳфуз дар шеъри Хусайн,
Хушзабонӣ бардавом аз фитрати имонӣ аст.

13.11. 2018.

ҲАБИБАМ, БО ЧАВОНМАРДӢ ШУДАМ МАН ШОД АЗ ДАСТАТ (1269)

Ҳабибам, бо чавонмардӢ шудам ман шод аз дастат,
Сарою байту манзилхо Ҳама обод аз дастат.
Сипоси хотирам кардӢ Ҳар он гаҲ дидай нуқсон,
Зи банду қайди агёре шудам озод аз дастат.
Шикори мурғу моҳиро Ҳавас кардам ба роҳи худ,
Агар сайде кунам мурғе, шудам сайёд аз дастат.
Ба дастат косаи заррин, хифозат аз Худо бошад,
Набинад он шикастери, агар афтод аз дастат.
Низоми ГанҷавӢ бингар ба васфи Хусраву Ширин,
Қалам зад назди ту қалбам, шудам Фарҳод аз дастат.
Саранҷоми Ҳама корат, Ҳусайно, поси хотирхо,
Мухотабро ту васфе кун, ки ман обод аз дастат.

08.12.2018.

ДАР УМУРИ ДИНУ ДУНЁ ҲАМЧУ ИНСОН БИНАМАТ (1273)

Дар умури дину дунё ҳамчу инсон бинамат,
Байни наъно, байни гул монанди райҳон бинамат.
Дар табиат ҳар чӣ бинӣ, ғарқи маънӣ шав ба ақл,
Дар ҷудой васфи абру мисли борон бинамат.
Зиндагӣ хоҳӣ ба дунё, мисли мурғон дона гир,
Рӯзи фардо дар ҳаво мурғи парафшон бинамат.
Зулмате ояд ба наздат вақти шаб, равшан бишав,
Дар само ҳамчун қамар нури дурахшон бинамат.
Созиши мардум бубин бо чашми худ дар роҳи сулҳ,
Дар раҳи пайвандҳо чун иқди марҷон бинамат.
Ҷовидонӣ шеърӣ ту бошад, Ҳусайно, дар амал,
Мисли мавло ғӯтавар дар баҳри девон бинамат.

14.12.2018.

НАВОЗИШИ ФАРЗАНДОН БАҲРИ МОДАР ҒАНИМАТ (1276)

Навозиши фарзандон баҳри модар ғанимат,
Ситоиши бародар баҳри хоҳар ғанимат.
Дар ҳаққи волидайнат хидмат бикун рӯзу шаб,
Мадюни моли падар, адли додар ғанимат.
Дар маҷмаи оила ҳамзистию саломат,
Дар назди волидайнат баҳти духтар ғанимат.
Ҳамду санои ёрон дар байнашон муҳаббат,
Гар қулла менигорӣ, кӯйи дилбар ғанимат.
Санҷидани ҳаётат бо хешу ҳам ақрабо,
Андар вуқуфи киштӣ рафти лангар ғанимат.
Авсофи аҳли илмро андар ғазал гӯ, Ҳусайн,
Аз баҳри аҳли адаб рӯи минбар ғанимат.

16.12.2018.

ЭЙ АЗИЗАМ, КОШКӢ БЕДАРДУ БЕҒАМ БИНАМАТ (1299)

Эй азизам, кошкӢ бедарду беғам бинамат,
 Бе фироқи дӯстон, бо чашми бенам бинамат.
 Ҳар гаҳе дарди сарам, дармони ранчи ман туй,
 Аз барои захми худ чуброни марҳам бинамат.
 Суҳбататро гар бичӯям, тирағӣ н-ояд ба ман,
 Зулмате дар қатраву рахшони шабнам бинамат.
 Аз каломи шукри ман осоиш ояд баҳри ту,
 Дар раҳи хушнудиҳо масруру хуррам бинамат.
 Баҳри ту авфу карам, баҳшиш кунам бо дасти худ,
 Аз саховат дар сухан дар васфи Ҳотам бинамат.
 Муждае аз ту расад, равшан шавад чашми Ҳусайн,
 Оқибат дар ҳар амал султони олам бинамат.

31.01.2019.

ГУЛШАНИ ЗЕБО ДИӢРИ ӢӢЛАКАНДОЗИ МАН АСТ (1314)

Гулшани зебо диӢри ӢӢлакандози ман аст,
Шону шуҳрат эътибори ӢӢлакандози ман аст.
Баҳри халқ оварда буд сад обрӯ Абдулғафур,
Номи некаш ифтихори ӢӢлакандози ман аст.
Дар асоси илму фан обод гардид ин ватан,
Қавму миллат иқтидори ӢӢлакандози ман аст.
Дар табиат мардумонаш соҳиби хулқи накӯ,
Насли зебо дар канори ӢӢлакандози ман аст.
Лолаву гулҳо шукуфта, атласу шоҳӣ ба бар,
Зеби дунё навбахори ӢӢлакандози ман аст.
Нағмаву оҳанги мардум наъти меҳан аз азал,
Қӯрабек ҳам аз диӢри ӢӢлакандози ман аст.
Ҳар чӣ гуфтӣ, эй Ҳусайно, баҳри таърихи ватан,
Шуд ниғаҳбон ёдгори ӢӢлакандози ман аст.
Тоҷикистон шуд мунаввар бо қудуми Пешво,
Марди доно шаҳрӯри ӢӢлакандози ман аст.

11.02.2019.

ТАМАННО МЕКУНАМ, БИНАМ ЧАМОЛАТ (1323)

Таманно мекунам, бинам чамолат,
Ки хоҳиш мекунам рушду камолат.
Чамоли ту шавад зеби ҷаҳоне,
Камоли ту шавад васфи ҳисолат.
Ту дурӣ чӯ зи ҳислатҳои мардум,
Набистонад зи ту фикру ҳаёлат.
Ҳазорон файзи олам дар вучудат,
Бияндешӣ агар дар иштиғолат.
Чу бинам адлу инсофу диёнат,
Ки бовар мекунам дар эътидолат.
Хусайно, баҳри ӯ гуфти аламдор,
Намоиш гар кунад васли висолат.

18.02.2019.

ЭЙ САНАМ, РҶИ ГУЛАТ ЧУН МОҲИ ХУДКОМИ МАН АСТ (1325)

Эй санам, рӯи гулат чун моҳи худкоми ман аст,
Қади шамшоди худат сарви гуландоми ман аст.
Ман нагӯям, эй санам, васфи ту дар байни авом,
Ҳарфи ман аз ин қалам чатри хушандоми ман аст.
Дидани рӯи гулат сад некӣ орад баҳри ман,
Дар сафар ё дар ҳазар он роҳи анҷоми ман аст.
Бар тани урёни худ ман чома пӯшам бо ҳадаф,
Ҳар чӣ мепӯшам ба тан, он низ эҳроми ман аст.
Ҳар саҳар дар чилва ояд дар назар шамсу қамар,
Назди мардум васфи ту аз баҳри икроми ман аст.
Лафзи ту сад маънӣ дорад, кашфи онро гӯ, Ҳусайн,
Назми ту бо номи вай бар дил чу илҳоми ман аст.

19.02.2019.

ЭЙ ПАДАР, АЗ ЧУМЛАИ АРБОБИ ДАВРОН БИНАМАТ (1334)

Эй падар, аз чумлаи арбоби даврон бинамат,
Дар умури зиндагӣ бар сар чу султон бинамат.
Ҳар чӣ гуфтӣ баҳри ман пирӯзӣ орад дар ҳаёт,
Дар фазои ғолибият марди майдон бинамат.
Дар замони кӯдакӣ поянда будӣ баҳри ман,
Дар умури мушкилӣ бар сар ниғаҳбон бинамат.
Бо гулоби ноби худ ту комрон гардӣ мудом,
Аз раҳи нокомиҳо доим гурезон бинамат.
Дар фироқи ҳачри ту ман ҳамчу Юсуф дар сафар,
Мунтазир андар раҳам Яъқуби Канъон бинамат.
Ҳар падар арбоби даврон, зикри онро гӯ, Ҳусайн,
Дар раҳи ободиҳо бо шукри даврон бинамат.

25.02.2019.

БО ДАСТИ АСО ДАВЛАТИ АҲРОР ҒАНИМАТ (1340)

Бо дасти асо давлати Аҳрор ғанимат,
Аз баҳри висол ин ҳама дидор ғанимат.
Ҳайф аст агар умр ба беҳуда фурӯшем,
Дар байъу шире арзиши бозор ғанимат.
Ҳар хоби гарон додари марг аст, бидонед,
Эй беҳабарон, дидаи бедор ғанимат.
Раҳбар, ки шудӣ сайд машав бар ҳама сайёд,
Дар вақти хатар пуштаи ҳамвор ғанимат.
Андешаи сардорӣ надорӣ чу ту, бингар,
Дар ҳофизаат хотири аброр ғанимат.
Бо дасти қалам сайд бикардӣ ту, Ҳусайно,
Аз баҳри дуо ҷойи сазовор ғанимат.

02.03.2019.

ГАР ДАР КАСЕ БИНӢ ҲАСАД БА ДАРДИ ВАЙ ДАРМОНЕ НЕСТ (1349)

Гар дар касе бинӣ ҳасад, ба дарди вай дармоне нест,
Дурӣ бичӯ аз феъли вай, дар бадияш поёне нест.
Аз ҷумлаи ахлоқи бад дар мадди аввал шуд ҳасуд,
Андар дилаш беморӣ аст, дар ҷасадаш инсонӣ нест.
Дар фитрати ҳар як нафар ақлу хирад ҳамраҳ бувад,
Ҷаҳлаш агар ағлаб бувад, бар айби вай ҷуброне нест.
Бо аҳли хайр ҳамкорӣ кун, дурӣ бичӯ аз аҳли шар,
Обе маҷӯ аз нокасе, дар абри вай бороне нест.
Инсонӣ н-ояд аз ҳасуд, некӣ надорад бар ятим,
Гар шуд саробон бар ятим, дар масканаш унвоне нест.
Соҳибназар шав дар ҳаёт, бо ҳар чӣ гуфти, эй Хусайн,
Ҳақро бигӯ бар мардумон, дар феъли бад фармоне нест.

05.03.2019.

ҚАДРИ МАН ПАЙВАСТА БО АСЛИ МАН АСТ (1352)

Қадри ман пайваста бо асли ман аст,
Нақли ман пайваста бо ақли ман аст.
Ҳар чӣ кардам баҳри худ андеша шуд,
Ҳарчи ман пайваста бо дахли ман аст.
Раҳму инсофу диёнат дар амал,
Ҳукми ман пайваста бо адли ман аст.
Ман намеғӯям, ки ман орӣ зи нақс,
Шеъри ман пайваста бо рамли ман аст.
Рамли ман бошад тавассут дар ғазал,
Қудратам пайваста бо ҳамли ман аст.
Ҳар чӣ гуфтӣ, эй Ҳусайн, дар шеъри худ,
Шамси ман пайваста бо насли ман аст.

06.03.2019.

КОРИ ХАЙРИ МҶЙСАФЕДОН БАР ЧАВОНОН ИБРАТ АСТ (1358)

Кори хайри мӯйсафедон бар чавонон ибрат аст,
Дар амал ҷорӣ намудан баҳри онон фурсат аст.
Бо умеди бечароғӣ умри худ зоеъ макун,
Як ҷароғи ранги марҷон дар шабистон нусрат аст.
Он ҷароғи ранги марҷон некӣ бошад дар амал,
Пардаи он тифли гирён бар Сулаймон ҳасрат аст.
Гар тавоноӣ надорӣ, ташнаеро об деҳ,
Қатрае аз оби борон дар биёбон неъмат аст.
Байни мардум бо суҳулат дар мадуро шав мудом,
Дар амал ҳар кори осон баҳри инсон раҳмат аст.
Шукри неъмат дар забону баҳри мардум гӯ, Ҳусайн,
Сулҳу оромии даврон баҳри моён давлат аст.

07.03.2019.

ҲИҚМАТИ АҲЛИ СУҲАН ОН БОҒУ БӢСТОНИ МАН АСТ (1359)

Ҳикмати аҳли суҳан он боғу бӯстони ман аст,
Равшании қалби ман аз ҳарфи Қуръони ман аст.
Дар раҳам парвона бинам, шамъи ман бошад асал,
Баҳри миллат ҳарфи ман шамъи шабистони ман аст.
Қисмати ашъори ман пайваста бошад бо само,
Гаштаам ман босаодат, адли султони ман аст.
Рози дил гӯям ба кас, фикре кунам дар оқибат,
Маънӣ андар маъниҳо он сирри пинҳони ман аст.
Аз қалам боде вазад ҳарфе бигардонад ба ман,
Накҳати гул дар машом аз бӯи райҳони ман аст.
Бахтёро бигӯ бар халқу миллат, эй Ҳусайн,
Ин саодатҳо ба ман аз шукри даврони ман аст.

07.03.2019.

ДАР ЗИНДАГОНИЯТ ПАДАР – САРВАР ҒАНИМАТ АСТ (1363)

Дар зиндагоният падар - сарвар ғанимат аст,
Шири сафед додагӣ модар ғанимат аст.
Ҳамзоди ту бародару ҳамхуни ту зи асл,
Дар ҳар замон барои ту додар ғанимат аст.
Ҳамшираат зи чашми ту нуре гирад ба дил,
Танҳо ба меҳри содагӣ хоҳар ғанимат аст.
Дилдода шав ба меҳри худ ҳам дилбарӣ бидон,
Эй он, ки дил супурдаӣ, дилбар ғанимат аст.
Таркиби умри ту бувад бурун зи бардагӣ,
Аз баҳри сарсупурдагӣ Қанбар ғанимат аст.
Шукрона гӯ зи домани поки Ватан, Ҳусайн,
Баҳри муҳочирон бигӯ, кишвар ғанимат аст.

08.03.2019.

*Қанбар – аслан номи ӯ дар ҷоҳилият Абӯшаъсо ибни
Муаммар буда, гулом буд. Алӣ (раз.) ба ӯ Қанбар ном гузошта
буданд.*

ДАР ДАВОМИ ЗИНДАГӢ ҲАРГИЗ РАҲИ ҲАМВОР НЕСТ (1372)

Дар давоми зиндагӢ ҳаргиз раҳи ҳамвор нест,
Байни мардум номулоим шахси беозор нест.
Дар дуруштӢ марди нодон сад фасод орад ба кас,
Заҳри море бар ҳасе монанди заҳри хор нест.
Шахси беозорро хорӢ наояд ҳеҷ гоҳ,
Меҳнату заҳмат зи кас аз баҳри ӯ даркор нест.
Эътибори марди некӯ эҳтиром орад ба вай,
Эй азизон, поси хотир нақди ҳар бозор нест.
Ҳамнишин шав бо бузургон роҳи некӯ пеша гир,
Суҳбати аҳли нақӯ дар доҳили ҳар ғор нест.
Меҳнати ту, эй Ҳусайно, саҳтӢ н-орад ҳеҷ гоҳ,
Ҳар кӢ хонад шеърӣ ту, дар ҳарфи ту озор нест.

10.03.2019.

ШУКРИ ЭЗАД ДАР ЧАХОН БЕГОНАЕ ЁРИ МАН АСТ (1377)

Шукри Эзад дар чахон бегонае ёри ман аст,
 Хар макони ношиносе боғу гулзори ман аст.
 Ин ҳама хайруламал вобастаи тақдири ман,
 Баҳри тағйири қадар қадре зи афкори ман аст.
 Гуфт Пайғамбар ба уммат: Бо дуо гардад қадар,
 Хар чӣ зоҳир мешавад ин ҳам зи асрори ман аст.
 Аз барои аҳлу фарзанд ар фурӯшам нақди худ,
 Арзиши воломақом бо дил харидори ман аст.
 Салсабил дар ин чахон ҳам ҳавзи Кавсар дар барам,
 Манбаъи оби равон аз чашми бедори ман аст.
 Оби чашма берун ояд - як нишон шеърӣ Хусайн,
 Ёдбуди чашмаҳо дар ҳавзи осори ман аст.

17.03.2019.

ДЎСТОН, ДАР ИН ЗАМОН СОҲИБҚИРОН ЁРИ МАН АСТ (1378)

Дўстон, дар ин замон соҳибқирон ёри ман аст,
Номи ӯ дар қалби мардум худ гирифтори ман аст.
Дар вуруди ҳар амал дебоҷа бошад исми ман,
Васфи саҳро ташналаб аз оби чўйбори ман аст.
Дар канори чўйборон ҳар гияҳ наъно нашуд,
Ҳар гияҳ дар деги ман кути мададгори ман аст.
Толеъи соҳибқиронон чун Зухал ё Муштарӣ,
Вақти дунё омадан дар азми мухтори ман аст.
Хоҳиши ман он чи буд он ҳам тақозои замон,
Қоҳилӣ дар пеши ман дунёи душвори ман аст.
Мисли Мавлонои Балх асрори худ гуфто Ҳусайн,
Баҳри ёру дўстон оянда осори ман аст.

18.03.2019.

ҲАР ОН ЧӢ ОМАД АЗ ЗАҒАР, БОШАД УМЕДИ МОДАРАТ (1386)

Ҳар он чӣ омад аз зағар, бошад умеди модарат,
 Хокат шавад худ симу зар, бошад умеди модарат.
 Баҳри ту дар шому саҳар андар сағар ё дар ҳазар,
 Дар байни мардум тоҷи сар бошад умеди модарат.
 Роҳи ту бошад беҳатар, ҳаргиз набинӣ ту зарар,
 Хокат шавад худ симу зар, бошад умеди модарат.
 Дар зиндагӣ соҳибхона аз худ кунӣ касби падар,
 Рӯи ту бошад чун қамар, бошад умеди модарат.
 Андар ҳаводис безарар аъдои ту зеру забар,
 Ҳаргиз набинӣ дарди сар, бошад умеди модарат.
 Дар боғу бўстон сар ба сар ҳар як гулат орад самар,
 Ширинӣ орад чун шакар, бошад умеди модарат.
 Бар назм овардам асар, гуфтӣ, Ҳусайно, мухтасар,
 Ҳар он чӣ омад аз зағар, бошад умеди модарат.

05.04.2019.

ҲАР САҲАР АЗ БЕҲТАРИН ҚОРАТ САЛОМИ МОДАРАТ (1388)

Ҳар саҳар аз беҳтарин қорат саломи модарат,
Қадрдонӣ қардану воло мақоми модарат.
Решапайванд асли ту оварда бар рӯи замин,
Ҳастии худро бубахшо, ту ба номи модарат.
Номи ӯ андар забону меҳри вай дар қалби ту,
Дар раҳи хидматгузорӣ шав ғуломи модарат.
Ҳохару додар ҳама чун рӯнавиште бо қалам,
Ҳоҳаронат баъди ӯ бошад давоми модарат.
Сарбаландӣ гар ту хоҳӣ, хидмати модар бикун,
Иззатат боло равад бо эҳтироми модарат.
Ҳар чи дорӣ, эй Ҳусайно, дар ҷаҳон дар байни халқ,
Дар замони кӯдакӣ он аз паёми модарат.

07.04.2019.

ВОДАРЕҒ, АЗ ОЛАМИ ФОНӢ БА УҚБО НУР РАФТ (1391)

Водареғ, аз олами фонӣ ба уқбо нур рафт,
 Ҳоҷӣ Аҳмадшоҳи мо, як одами пурнур рафт.
 Мо намеғӯем, мурд, аммо ба манзил рафта аст,
 Меҳри ӯ андар дилу аз чашми моён дур рафт.
 Аз ҷавонӣ бо ибодат Ҳоҷӣ Аҳмадшоҳи мо,
 Бегуноҳу маъсият чун боли як занбур рафт.
 Дар каломаш гуфта буд, ҳаргиз набинам доғу дард,
 Шукри онро мекунем бедарду норанҷур рафт.
 Васфи Аҳмадшо кунад хешу табораи рӯзу шаб,
 Худ ризо аз акрабо хушҳолу ҳам масрур рафт.
 Ҳоҷӣ Аҳмадшоҳро мардум бигӯяд доимо,
 Дину дунё охират ободу ҳам маъмур рафт.
 Ҷаннатулмаъво шавад бар Ҳоҷӣ Аҳмадшоҳи мо,
 Манзилаш обод, руҳаш мисли Мӯсо Тур рафт.
 Ҳоҷӣ Аҳмадшоҳро дар ҳар дуоят гӯ, Ҳусайн,
 Бо шарофат, бо дуо худ шоду ҳам масрур рафт.

09.04.2019.

ҚАДУ ҚОМАТ ДАР НАЗАР САРВИ ХИРОМОНИ МАН АСТ (1398)

Қаду қомат дар назар сарви хиромони ман аст,
Дидани рӯи гулат нуре ба чашмони ман аст.
Маъдани кони муҳаббат дар дилам шуд меҳри ту,
Ранги зебо дар назар лаъли Бадахшони ман аст.
Дар бузургӣ ман бубинам меҳри ту дарёи Нил,
Дурру гавҳар баҳри ту аз баҳри Уммони ман аст.
Сухбати Фарҳоду Ширин дилписанд омад маро,
Гавҳаре дар дасти ту он сирри пинҳони ман аст.
Анбареро гар ту дидӣ, нақхаташ шуд беғубор,
Сармади ту як гулу сад гул ба домони ман аст.
Рози дилро бар ҳабибат бо адолат гӯ, Ҳусайн,
Пораи ҳар як ғазал он ҳукми султони ман аст.

15.04.2019.

ГАР БИГУФТАМ МАН ХАЁТ – МАЪНОИ ГУЛЗОРИ МАН АСТ (1404)

Гар бигуфтам ман ҳаёт – маънои гулзори ман аст,
Гар навиштам эҳтиёт – майдони такрори ман аст.
Дар маонӣ ҳар ғазал мазмуни зебо дар назар,
Амри дил андар баёну фаҳми асрори ман аст.
Гар тараннум дарнаояд дар тариқи ғайри ман,
Васфи некӯӣ кунам, он ҳам зи рафтори ман аст.
Мавриди баҳси азизон гар шавад дар назму наср,
Шарҳу тафсираш бубин аз баҳри дидори ман аст.
Нуктасанчero бубинам ҳикмате орад ба ман,
Ҳар самои сӯфиён аз рамзи гуфтори ман аст.
Эй Хусайно, ту бигуфтӣ дар фунуни шеъри худ,
Маҳфиле шоҳона шуд, он ҳам зи осори ман аст.

17.04.2019.

РӢЗИ ХУРСАНДӢ БА МО САЙРИ ГУЛИСТОН БЕҲТАР АСТ (1405)

Рӯзи хурсандӣ ба мо сайри гулистон беҳтар аст,
Суҳбати меҳмонсаро ҳамроҳи меҳмон беҳтар аст.
Гар шудем танҳо ба худ сайре кунем андар китоб,
Дилписанду хушҳаво рӯзи баҳорон беҳтар аст.
Пурсише ояд ба ту сайри гулистон баҳри чист?
Ту бигӯ, дар гашти худ фикри биёбон беҳтар аст.
Лолаву гул дар чаман зебанда бошад дар баҳор,
Қомату қадӣ расо баҳри ҷавонон беҳтар аст.
Меҳвари шеърӯ ғазал худ зиндагӣ бошад баён,
Дар ғазал гӯӣ мудом беамру фармон беҳтар аст.
Вазни шеърӯ қофия қофӣ набошад, эй Ҳусайн,
Гар ғазал манзум нашуд, насри парешон беҳтар аст.

19.04.2019.

ҲОҶӢ АҲМАДШОҶИ ОЛИМ ЗИНДА АСТ (1407)

Ҳоҷӣ Аҳмадшоҳи олим зинда аст,
 Номи некаш дар ҷаҳон поянда аст.
 Равзаи ҷаннат бувад маъвои вай,
 Назди мо чун шамсӯ тобанда аст.
 Дар ҳаёташ мардумон гуфтанд хайр,
 Ҷаҳли ноҷо баҳриӯ бегона аст.
 Аҳли илму маърифат гӯяд мудом,
 Хонааш аз баҳри мо кошона аст.
 Ҳар кучо ҷамъомаде шуд дар назар,
 Бе вучудаш хонаи вайрона аст.
 Гар тиловат бо дуову фотиҳа,
 Аз Ҳусайнаш баҳриӯ дурдона аст.

20.04.2019.

АЗ ТУ ОЯД ГАР ХАТО БОВАР НАДОРАМ, ЭЙ ДҶСТ (1414)

Аз ту ояд гар хато, бовар надорам, эй дӯст,
Гарчи кардӣ сад чафо, бовар надорам, эй дӯст.
Хори душман баҳри ман зохирнамо мисли гул,
Бар гули аҳли риё бовар надорам, эй дӯст.
Нокасе наздам ояд, ман нагӯям айби ту,
Бар мардumi беҳаё бовар надорам, эй дӯст.
Моли дунё баҳри ман илми ту бошад дар сар,
Бар ҷоҳили бенаво бовар надорам, эй дӯст.
Ҳар тахту баҳти осон н-орад хушӣ баҳри ман,
Бар кори беинтиҳо бовар надорам, эй дӯст.
Бо дӯсти худ доим гӯ дар ҳар каломат, Ҳусайн,
Марав ту бе бемуктадо, бовар надорам, эй дӯст.

23.04.2019.

БО МУҲАББАТ, ЭЙ АЗИЗАМ, ВАСЛИ ҲИЧРОН БИНАМАТ (1423)

Бо муҳаббат, эй азизам, васли ҳичрон бинамат,
 Аз барои дарди худ ман нақши дармон бинамат.
 Хоби ман дар субҳи содиқ дидани рӯи гулат,
 Лаҳзаи ташрифи ту бо чашми чонон бинамат.
 Рӯи зебои ҳабибон нусхаи Юсуф бувад,
 Доимо монанди гул дар холи хандон бинамат.
 Чашми нобинои мардум ноаён аз баҳри ман,
 Вақти нобинои шаб шамъи фурузон бинамат.
 Ошиқӣ дар роҳи Ҳақ пастӣ наорад ҳеҷ гоҳ,
 Баҳри ҳифзи нафси худ ҳамчун ниғаҳбон бинамат.
 Посдори рӯи хотир ҳамчу киштӣ, эй Хусайн,
 Киштии назмат равон дар назми даврон бинамат.

27.04.2019.

ЭЙ АЗИЗАМ, ДАР ҶАҲОН БЕ ЁР БУДАН МУШКИЛ АСТ (1425)

Эй азизам, дар ҷаҳон бе ёр будан мушkil аст,
Байни мардум бесару бекор будан мушkil аст.
Аз касе гар айб ҷӯй, айби ӯ садҳо ҳазор,
Дар гулистон як гули беҳор будан мушkil аст.
Хайрхоҳӣ байни мардум дар масал боғу замин,
Аз барои фарқият девор будан мушkil аст.
Хотири неки азизон раҳму шафқат дар назар,
Бемухаббат шомили гулзор будан мушkil аст.
Сӯи бозори тичорат бетамаъ н-ояд касе,
Бесаховат омили бозор будан мушkil аст.
Сарвару сардориро ту худ бидонӣ, эй Ҳусайн,
Бемуросо бар касон сардор будан мушkil аст.

27.04.2019.

АЗ ТИФЛИЯМ ГҮЯМ СУХАН ҲАР ОН ЧӢ ДАР ЁДИ МАН АСТ (1427)

Аз тифлиям гӯям сухан ҳар он чӣ дар ёди ман аст,
Хайри хабардоди Худо аз рӯзи мелоди ман аст.
Бошад макони мавлидам Росровути ободи ман,
Шуд бо масири таърихаш он деҳаи ачдоди ман аст.
Чандин бузургони диёр таълим доданд баҳри ман,
Он Сӯфию Мирзошариф даврони устои ман аст.
Дар роҳи илму ҳам адаб ҳодии ман Ҳочӣ Аком,
То ҳастиям андар ҳаёт андар дили шоди ман аст.
Рӯзе бигуфт аз баҳри ман: бояд рави Мири Араб,
Дар назди модар шуд футуҳ он асли бунёди ман аст.
Он ҳар чӣ буд аз деҳаам дар нуктаву ҳам ҳарфи ман,
Гар ту бичӯй матлабе дар нақши эҷоди ман аст.
Дар шеърӯ ҳам андар ғазал аз тифлиям ёде бувад,
Оҳиста гӯям баҳри ту он ҳар чӣ дар ёди ман аст.
Бо рамзу ҳикмат бо қалам гуфто Ҳусайн ашғори худ,
Баъди ҳазорон солҳо дунёи ободи ман аст.

03.05.2019.

РАНГИ ТУ АЗ РАНГИ ГУЛ ҲАМ НОЗУК АСТ (1429)

Ранги ту аз ранги гул ҳам нозук аст,
Гарди ту аз чанги гул ҳам нозук аст.
Ончунон нозуктарӣ аз барги гул,
Рӯят аз «Аржанг»-и гул ҳам нозук аст.
Муҷиби сарафканӣ анҷоми гул,
Қаҳри ту аз нанги гул ҳам нозук аст.
Санг ин бунёди қасри нав бувад,
Қасри нав аз санги гул ҳам нозук аст.
Дар виқорат ёри содиқ ишваест,
Нозат аз найранги гул ҳам нозук аст.
Оби ҷорӣ нағма орад баҳри вай,
Савтат аз оҳанги гул ҳам нозук аст.
Ақлу дониш тахти ту бошад, Ҳусайн,
Назмат аз авранги гул ҳам нозук аст.

05.05.2019.

ШАШУМИН ДЕВОНИ МАН БАХРЕ ЗИ УММОНИ МАН АСТ (1430)

Шашумин девони ман баҳре зи Уммони ман аст,
Чавҳараш андар садаф аз сирри пинҳони ман аст.
Як ҳазору чорсаду сӣ шуд рақамҳои ғазал,
«Гулшанистон» номи он шашум зи девони ман аст.
Раҳнамоиҳо кунад гулшан биёрад баҳри халқ,
Баҳри ҳар равшанталаб шамъи фурузони ман аст.
Рози дил гуфтам ба шеърӯ дев н-ояд назди ман,
Дур аз сеҳру чадал тахти Сулаймони ман аст.
Бо садоқат ҳар чӣ гуфтам, бахт овард баҳри ман,
Интиҳо дар ҳар ғазал аз шукри даврони ман аст.
Зевари ҳикмат бигуфтӣ дар каломат, эй Ҳусайн,
Ҳар ғазал бо сад дуо баҳри ғазалҳони ман аст.

05.05.2019.

Ғазали мазкур 1430-ум буда, охири ғазали таълифишудаи китоби «Гулшанистон» - девони шашуми муаллиф мебошад. Дар девони мазкур ғазалҳои шумораҳои 1131 – 1430 ворид ва боз чанд ғазали дигар ғайбаанд.

«Сои мусалласа»

ҚИССАИ ПАЙҒАМБАРОН ОМАД ЗИ ҚУРЪОНУ ҲАДИС (1187)

Қиссаи пайғамбарон омад зи Қуръону ҳадис,
Баҳри ибрат ҳам, надомат радди бухтону ҳабис.
Дар мазаммат омада аҳли чаҳолат доимо,
Бадсиришту сифлапарвар номусулмону ҳабис.
Дар ҳадис омад, бидон, таълими дониш воҷиб аст
Рӯйдоди ин чаҳон бо аҳли ирфон шуд анис.
Илму таълими илоҳӣ баҳри нафъи мардум аст,
Бо бузургони замонат ҳамсухан шав, ҳам ҷалис.
Ҳарчӣ бошад чинси паст камхарчу камарзиш бувад,
Назди мардум дар тичорат моли паст аст ин раҳис.
Чашми дилро сер дору баҳра аз Қуръон бигир,
Аз ҳарисон дур бош, Намруд шуд зеро ҳарис.
Қиссаи қуръонӣ гуфтӣ дар ғазалҳоят, Ҳусайн,
Маънӣ андар маънӣ бошад, бо қалам онро навис.

30.09.2018.

«Чим»

ҲИММАТИ АҲЛИ САҲО ДАР РАВНАҚУ ЁБАД РИВОЧ (1188)

Ҳиммати аҳли саҳо дар равнақу ёбад ривоч,
Аз касе чизе напурсад, гарчи дорад эҳтиёч.
Гар мурувват мекунад, миннат надорад бар касе,
Байни мардум бо мурувват шодӣ кардан – ибтиҳоч.
Дар футувват баҳшишу баҳшандагӣ мардонагист,
Шеваи некӣ надонад ҳар кӣ бошад бадмизоч.
Дар сиришти нокасон рафтори бад бошад аён,
Садди роҳаш дар миёну ҷисми мо шуд имтизоч.
Чора бинӣ дар китобу дарди бедармон ҳасад,
Гар тадовӣ мекунӣ, бар дарди худ ёбӣ илоҷ.
Хонаи аҳли қарамро равшанӣ деҳ, эй Ҳусайн,
Бо қалам ҳарчӣ навиштӣ рӯзи маҳшар он сироч.

01.10.2018.

*Ибтиҳоч – хурсандӣ.
Футувват – ҷавонмардӣ.
Имтизоч – ҳамроҳӣ.
Тадовӣ – давочӯӣ.
Сироч – чароғ*

БАР САРИ ФАРЗАНДИ ОДАМ ИЛМУ ДОНИШ ҲАМЧУ ТОҶ (1289)

Бар сари фарзанди одам илму дониш ҳамчу тоҷ,
Бо адаб пайваста гардад баҳри ӯ бахшад ривоч.
Айбу нуксонро набинад, баҳра ёбад аз суҳан,
Равнақи кораш бувад бо сад далелу эҳтиҷоч.
Дар раҳи илму амал ҳаққи ҳифозат дар назар,
Ҳосили ҳукми Илоҳӣ дар пайи бочу хироч.
Эҳтироми ҳар нафар побанди аҳли хонадон,
Дар саботи умри мо пайванд расми издивоч.
Соҳиби гавҳар бубинад нақши худро дар адаб,
Бар сари султон гузорад чавҳаре болои тоҷ.
Бар мухотаб гӯ, Ҳусайно, пайкари ман дар суҳан,
Як ғазал ёбӣ зи ман, бар ман набошад эҳтиёҷ.

04.01.2019.

эҳтиҷоч – ҳуҷҷат овардан.

ДАР ЧАҲОН ҲАР ЯК НАФАР ДОРАД БА ЁРЕ ЭҲТИЁЧ (1422)

Дар чаҳон ҳар як нафар дорад ба ёре эҳтиёч,
Аз барои зиндагӣ дорад ба коре эҳтиёч.
Ёру дилдораш мудом пайваста бо кораш бувад,
Соҳиби ҳар дарди дил дорад ба дилдор эҳтиёч.
Раҳнамои ҳар мусулмон илми тавҳид асту бас,
Ҳар масеҳӣ бо дуо дорад ба зуннор эҳтиёч.
Неуқорони чаҳон аз беҳтарини мардуманд,
Дар ҳама даври замон дорад ба аброр эҳтиёч.
Дар зарурат ҳар чӣ гуфти ҳоҷати мардум бувад,
Олиме лозим бувад бар ҳар диёре эҳтиёч.
Шукри неъмат кун, Ҳусайно, мушките н-омад ба ту,
Илми шеърӯ ҳам адаб н-орад ба хорӣ эҳтиёч.

26.04.2019.

«Ҳо»

ТАНДУРУСТӢ НЕЪМАТ АСТУ ДАР ҲАДИС ОМАД САҲЕҲ (1191)

Тандурустӣ неъмат асту дар ҳадис омад саҳеҳ,
Шукри неъмат фарз гашта бо каломи он фасеҳ.
Дӯсти ҳақро ту бидон дар бистари беморият,
Гар табаррук мекунӣ, бар ту даво бахшад Масеҳ.
Нописандиҳо макун бар нотавону аҳли факр,
Гар хушунат кардай, ҳолат шавад зишту қабех.
Зохиру равшан чу гуфтӣ ошкоро айби худ,
Раҳмати Ҳақ бар ту ояд, бар Худо бошад сареҳ.
Ибни Марямро надидӣ, баҳра аз Қуръон бигир,
Дар башорат ҳам мубашшир мисли Исои Масеҳ.
Наъти Исоро бигуфтӣ дар каломат, эй Ҳусайн,
Қавли Пайғамбар чунину ҳам каломи ту малех.

01.10.2018.

*Он фасеҳ – ишора ба пайғамбар Муҳаммад (с.а.в.).
Малех – сухани намакин.*

«Хо»

ПОДОРИИ ЧАҲОН АСТ АНДАР КАЛОМИ РОСИХ (1192)

Подории чаҳон аст андар каломи росих,
Ҳам устувории дин дар ҳар суоли посих.
Гар бингарӣ ба насхе аз ояҳои Қуръон,
Тағйири ҳукми Қуръон оят чу гашта носих.
Собитқадам ту бошӣ дар роҳи илму ирфон,
Ноустувор нагардӣ дар назди илми росих.
Гар бингарӣ ба исён қассоби неқномӣ,
Равшан ба ту бигардад маънии забҳи маслах.
Оташ бувад ба олам бо гулханаш муқаррам,
Дар пухту паз чу донӣ асли маъонӣ – гӯлах .
Гар солиқӣ, ба ҷое бояд расӣ, Ҳусайно,
Андар масофа бингар гарчи набуда фарсах.

01.10.2018.

Росих – аъло.

Носих – ояте, ки ҳукмро бекор мекунад.

Маслах – ҷои забҳи ҷорво.

Гӯлах – оташ

**МУБОРАК НАЗДИ МАН ДИДОРИ ФАРРУХ
(1279)**

Муборак назди ман дидори фаррух,
Ба дастам як гул аз гулзори фаррух.
Назар кардам ба рӯяш ҳамчу гавҳар,
Харидам ҳастӣ аз бозори фаррух.
Ба ман баҳшида ӯ бахту саодат,
Маро мактаб бувад гуфтори фаррух.
Ҳумоюн бод рӯзат, одамизод!
Фузун шуд баҳри мо осори фаррух.
Гузар кардам ба даргоҳаш чу сайёд,
Задам сайде зи он афкори фаррух.
Ғазалҳоят адабпарвар, Ҳусайно,
Кушояд маънӣ аз асрори фаррух.

22.12.2018.

«Дол»

НАМОНАД ДАР ҶАҲОН ЧИЗЕ, ЗИ МАН АСРОР HOҲАД МОНД (1142)

Намонад дар ҷаҳон чизе, зи ман асрор хоҳад монд,
Барои мардуми олам зи ман гуфтор хоҳад монд.
Каломам дурри макнуну ба рӯяш пардае бошад,
Чу ҳарфи носазо гӯям, зи ман сад хор хоҳад монд.
Наозорам касеро ман, ҳалимӣ дар дилам бошад,
Ҳар он кас дил биранҷонад, зи ӯ озор хоҳад монд.
Сулуки сӯфиён бингар, риёву сумъае бошад,
Ба ақли худ равам ҷое, зи ман рафтор хоҳад монд.
Бигӯям аҳли нуқсонам, умед аз раҳматаш дорам,
Зи хористони ин дунё ба ман гулзор хоҳад монд.
Хусайно, дар каломи худ бигӯ роҳи ҳақиқатро,
Барои ҳадӣ инсонҳо зи ту осор хоҳад монд.

29.08.2018.

Сумъа – риё.

МАҲТОБИ КИШВАР ДАР НАЗАР ЛАЪЛИ БАДАХШОН МЕРАСАД (1151)

Маҳтоби кишвар дар назар, лаъли Бадахшон мерасад,
Аз қуллаҳои кӯҳи он хуршеди рахшон мерасад.
Партав бибахшад баҳри мо афкори солим дар амал,
Адле чу ояд дар назар ҳар гаҳ, ки фармон мерасад.
Шукре нагӯяд ҳар нафар - куфрони неъмат назди халқ,
Аз аҳли куфру ҷоҳили ҳарфи парешон мерасад.
Ҳар гаҳ ту дидӣ ҷоҳиле, аз баҳри ӯ панде бигӯ,
Дилсӯзию иршоди ту бо нархи арзон мерасад.
Аҳли зиёи кишварам пайваста бо илму адаб,
Фардои кишварро бубин, тахти Сулаймон мерасад.
Шукре бигӯӣ, эй Ҳусайн, анвор орад баҳри ту,
Аз баҳри миллат рамзи он рӯзе зи девон мерасад.

04.09.2018.

НИГАР ОФОҚИ ОЛАМРО, КИ ПУРНАҚШУ НИГОР ОМАД (1152)

Нигар офоқи оламро, ки пурнақшу нигор омад,
Тулуи чирми кайҳонӣ ба мисли лолазор омад.
Низоми Шамсу ҳам Миррих ба нафъи мардуми олам,
Саодатҳо, фаровонӣ ҳама бар ин диёр омад.
Тафаккур кун сиришти худ, забонат ҳикмати Аллоҳ,
Сухан гар бетафаккур шуд, чу теги обдор омад.
Мағӯ ман олимам ҳаргиз, ту бовар кун ба илми ғайб,
Ба даври ин замин бингар, ки давраш устувор омад.
Ба ақли худ бикун коре, Ҳусайно, дар диёри худ,
Ҳама некӯйии кишвар ба амри шаҳрёр омад.
Бирав, бингар ҷаҳонеро, ки он дар пардаи исмат,
Бихон аз дафтари Мавло ба мо он ёдгор омад.

04.09.2018.

АШРАФИ МАХЛУҚИ ДУНЁ ДАР ЗАМИН ИНСОН БУВАД (1169)

Ашрафи махлуқи дунё дар замин инсон бувад,
Қадри ӯ монанди шамс андар само тобон бувад.
Бехтарин сурат ба ӯ додаст Холиқ байни халқ,
Ақли комил, ҳам ирода дар дилаш имон бувад.
Гар шавад ғолиб ба ақлаш нафси бад, орад хатар,
Хулқи некӯ гар надорад, бадтар аз ҳайвон бувад.
Ҳарчӣ ҳаст он безарар, аз баҳри инсон офарид,
В-арна бешарму ҳаё як риштаи урён бувад.
Шодии ҳарду ҷаҳон дар дасти инсон бегумон,
Ҳикмати инсон бидонад, мисли гул хандон бувад.
Қадри инсонро бигӯ дар ҳар каломат, эй Ҳусайн,
Аз барои шукри неъмат қавли ту бурҳон бувад.

13.09.2018.

ГУЛДАСТАИ ДАСТАШ БА МАН АЗ ДАСТИ САЙЁДАМ РАСИД (1174)

Гулдастаи дасташ ба ман аз дасти сайёдам расид,
Дар зехни ман аз дастагул бунёди Фарҳодам расид.
Андар машомам ҳар гуле атре биёрад баҳри ман,
Сад чашму сад абрӯ зи гул аз баҳри иршодам расид.
Дар дасти ӯ тире камон, сайде шудам андар раҳаш,
Ёдовари хайре бувад, ҳар он чи бар ёдам расид.
Дар дасти ӯ бе мушкилӣ бошам агарчи дар кафас,
Шукрона баҳри гул кунам, зеро ба имдодам расид.
Ман булбули шӯридаам, сад нағма бошад дар дилам,
Бо нағма гӯям сирри худ, чунки ба фарёдам расид.
Тире камонаш баҳри ту гулдаста бошад, эй Хусайн,
Як накҳати атри гулаш дар рӯзи мелодам расид.

19.09.2018.

ДАР МАСИРИ ХАЛҚУ МИЛЛАТ ЛАҲЗАЕ БЕҒАМ НАБУД (1177)

Дар масири халқу миллат лаҳзае беғам набуд,
Шахси хуррам, насли беғам, дидаи бенам набуд.
Асри Сомонӣ, нигар, захме чу омад, баъди он
Бар чароҳатҳои миллат доруо марҳам набуд.
Бахту иқболу шараф ҳастии миллат буду ҳаст,
Зиддиятҳо дар назар як зарраи шабнам набуд.
Илму ирфон дар дилу нусрат забони тоҷикӣ,
Сарваташ аҳли нубуғу дар вучодаш ғам набуд.
Шукри айёми саодат, шукри истиклоли мо,
Бо вучуди мушкилиҳо миллатам сарҳам набуд.
Дар китоби «Тоҷикон» гуфто, ки аҳли маърифат
Дар замони Шӯравӣ ҳам байни миллат кам набуд.
Хидмати раҳбар бигӯ андар ғазалҳо, эй Ҳусайн,
Байни миллатҳои олам тоҷикам сарҳам набуд.

23.09.2018.

БАХТИЁР АСТ, ЭЙ АЗИЗОН, ҲАР КӢ БОҲИММАТ БУВАД (1179)

Бахтиёр аст, эй азизон, ҳар кӣ боҳиммат бувад,
Хайри ӯ дар ҳар амал бар дигарон рағбат бувад.
Бартарӣ дар назди мардум бо амал шукру сипос,
Дар ҳадаф аз дасти ӯ эҳсони беминнат бувад.
Дур бошӣ гар зи мардум, нест ёру ёварат,
Заҳмате бинад ҳар он шахсе, ки дар ғурбат бувад.
Мешавад обод мулки дил зи дасти пурсаҳо,
Ҳар кӣ боҳиммат бувад, дар кори вай нусрат бувад.
Бахту толеъ аз Худову сарвату мол аз саҳо,
Назди мардум босаховат соҳиби давлат бувад.
Бахтиёр астӣ, Ҳусайно, шукри Эзид дар дилат,
Ҳар кӣ соҳибҳиммат аст, поянда дар неъмат бувад.

26.09.2018.

Саҳо – саховатмандӣ

ШАРАФ ЁБАД ДАР ИН ОЛАМ КАСЕ, КИ ИЛМ ОМУӢЗАД (1197)

Шараф ёбад дар ин олам касе, ки илм омуӢзад,
Хушиҳои ҷаҳон бинад, касе, ки ҳикмат андӯзад.
Гуворо ҳар каломи ӯ ба назди мардуми олам,
Ба рӯяш ҳар кӣ бо меҳру муҳаббат дида медӯзад.
Сафи аҳли ҷаҳолат бин, талаф дар умри худ бинад,
Надонад роҳи ҳақро ӯ, дар оташ мисли ҳас сӯзад.
Ту шайдои раҳи ишқӣ ба оташ мезанӣ доман,
Зи оташ кай бувад эмин ҳар он ки оташ афрӯзад?
Ҳар он чи дидаӣ дар раҳ муҳаббат шамси тобанда,
Бирав бо фикру зикри худ, ки раҳ худ ибрат омуӢзад.
Шараф ёбӣ дар ин олам, Ҳусайно, бо каломи худ,
Бимонад ҷовидон он кас, ки ганҷи маънӣ андӯзад.

05.10.2018.

ПАРЕШОН ГАР ШАВӢ НОГАХ, МАДАДГОРАТ ХУДО БОШАД (1211)

Парешон гар шавӢ ногаҳ, мададгорат Худо бошад,
Расад бар ту саботи нав ҳар он чӣ аз қазо бошад.
Дуоят мекунам ҳар дам нагардӣ нохушу бемор,
Сухан дар парда мегӯям, ба дарди ту даво бошад.
Касе бадхоҳу бадкирдор хилофу душманӣ дар дил,
Зи Ҳақ бинад ҷазоеро, ба ранҷе мубтало бошад.
Агар бинӣ ту аҳли ҷаҳл, ба қавли ӯ макун бовар,
Машав пайрав ба ҳар нокас, ки феълаш нораво бошад.
Зарурат гар шавад пайдо, бирав бар назди аҳли хайр,
Ки доно дар мақоми худ камоли кимиё бошад.
Азизонро навозиш кун, Хусайно, дар ғазалҳоят,
Ки ҳар ҳарфат ба вақти худ ба мардум раҳнамо бошад.

15.10.2018.

МАРДИ ДЕҲҚОН ПАХТА КОРАД, РИЗКИ ВАЙ ГАРДАД ЗИЁД (1216)

Марди деҳқон пахта корад, ризки вай гардад зиёд,
Байни мардум эҳтирому ҳам дилаш гардида шод.
Киштукори пахтакорон рӯзӣ орад баҳри халқ,
Сарвати мардум зиёду қуввате бар иқтисод.
Дасти деҳқон худ муқаддас, бўса кардан шуд раво,
Ҳосилашро чамъ орад, худ расад бар ҳар мурод.
Равғани мо пунба бошад, бар тани мо он либос,
Риштаи тобида гардад баҳри мардум иттиҳод.
Баҳри чамъи пахта омад мавсими чамъоварӣ,
Марди деҳқон, ин Ҳусайнат бар ту дорад эътиқод.
Шукр кун, эй марди деҳқон, голиби хирман туйӣ,
Зикр гардад байни мардум номи некат дар ситод.

21.10.2018.

АФТОДА ДУР АЗ ВАТАН ШОДУ ХУРРАМ НАБОШАД (1222)

Афтода дур аз Ватан шоду хуррам набошад,
Бегона байни гулҳо гули Марям набошад.
Гар як гуле шуд беоб, зардӣ ояд бар рухаш,
Ҳар обу лойи дарё оби Замзам набошад.
Ёрмандии муҳочир дар иқтисоди миллат,
Байъу широкӣ дар сафар бе як дирам набошад.
Дар ҳар дуо гӯ, Ҳусайн, дар ҳаққи ҳар муҳочир,
Дар байни мардуми мо дидаи нам набошад.
Меҳри Ватан дар дили ҳар як муҳочирӣ мо,
Дар байни аҳли хичрат дардеву ғам набошад.
Андар Ватан шуд беҳтар ризқу рӯзӣ аз азал,
Дар ризқи мардуми мо як рӯзи кам набошад.

22.10.2018.

АХДУ ПАЙМОН БАЙНИ МО АСРОР МОНАД ТО АБАД (1227)

Ахду паймон байни мо асрор монад то абад,
Сирри ман андар ниҳонам гарчи бошад беадад.
Бозу лочин байни худ бо саъва гӯяд рози дил,
Тӯтӣ пинҳонӣ кунад ҳар ҷо гумоне сар занад.
Кард парвози баланд андар ҳаво зоғу заған,
Назди лочин ҳеҷ бошад, бар Аторуд по ниҳад.
Шарти инсонӣ набошад новафо бо аҳди худ,
Мавсими хирман ҷу ояд, дона боло сар кашад.
Саркашӣ дар ҳар замон офат биёрад баҳри мард,
Марди бадрафторро оташ ба хонаш мерасад.
Ту вафодорӣ бикун бо аҳди худ доим, Ҳусайн,
Дур шав аз Аҳриман, ҷангу ҷидолат медиҳад.

23.10.2018.

ВОДАРЕГО, ДАР ЗАМИН РАФТОРИ ИНСОНӢ НАМОНД (1235)

Водарего, дар замин рафтори инсонӣ намонд,
Дар масири Шарку Ғарб афкори Сомонӣ намонд.
Адлу инсофу диёнат рафт аз бозори Ғарб,
Дар забони аҳли Шарқ изхори бурхонӣ намонд.
Байни абнои ҷаҳон бугзу адоват мунташир,
Байни ишқу ошиқӣ дилдори пинҳонӣ намонд.
Партави дармони мардум аҳли илму ҳам хирад,
Дар Ироку Шом ҳам дидори дармонӣ намонд.
Аҳли Машрикро бубин, ҷангу ҷидол аз номи дин,
Баҳри сулҳи шарқӣён бозори арзонӣ намонд.
Бар ту илҳоми Илоҳӣ гар наояд рӯзу шаб,
Дар ғазал гуфтан, Ҳусайно, роҳи осонӣ намонд.

03.11.2018.

ЭЙ ХУДО, ШУКРОНА ГҶЕМ, ДАВЛАТЕ ОМАД ПАДИД (1236)

Эй Худо, шукрона гӯем, давлате омад паид,
Аз худат илҳоми ғайб дар хилвате омад паид.
Равшаниҳо шуд намоён, ҷаҳли ман шуд ноён,
Баҳри иншои ғазалҳо рағбате омад паид.
Аз дари даргоҳи давлат омадам бо ёди Ҳақ,
Мазҳари рамзи муродам талъате омад паид.
Ман рамидам аз дари факру ҷаҳолат бо қалам,
Баҳри ҳифзи фикру имон ҳоҷате омад паид.
Андалеби боғу бўстон ғунча дорад дар бағал,
Манзаре аз назди ту сад нузхате омад паид.
Давлати дидори Ҳақ дар дидаафрӯзӣ бувад,
Ҳар ҷӣ гуфтам назди мардум, раҳмате омад паид.
Худ бигуфтӣ, эй Ҳусайно, давлатам дидори дӯст,
Шукри ёрон мекунам гӯ, суҳбате омад паид.

04.11.18.

САДОҚАТ БАҲРИ ТУ, ЭЙ ЧОН, ЗИ ДАСТИ ЁР МЕОЯД (1239)

Садоқат баҳри ту, эй чон, зи дасти ёр меояд,
Адоват баҳри ҳар инсон, зи он ағёр меояд.
Ҳама меҳру муҳаббатҳо, азобу ҳам уқубатҳо,
Бубинӣ ту ба чуз зиндон, зи ҳар девор меояд.
Зи рафтори Банӣ Одам машав ҳайрон ба роҳи худ,
Ба ойина мабин вайрон, ки ноҳинчор меояд.
Надомат кун зи кори бад, ба қасди худ машав берах,
Нигар аҳволи ҳар риндон, зи он зуннор меояд.
Ҳама дороии олам ба худ як арзише дорад,
Ҳар он моле, ки шуд арзон, ба ҳар бозор меояд.
Баҳои чинси худ бингар, маваддат кун ба ёронат,
Муҳаббат баҳри ҳар инсон чу басо даркор меояд.
Хусайно, бо каломи худ бигӯ аҳволи оламо,
Зи қалби ту, ки ин девон, ба сад асрор меояд.

05.11.2018.

Маваддат – дӯстӣ.

БАР ПАДАР ТУ ҲАР ЧӢ КАРДӢ, БИНӢ АЗ ФАРЗАНДИ ХУД (1241)

Бар падар ту ҳар чӣ кардӣ, бинӣ аз фарзанди худ,
Ранҷ ояд бар ту, озурдӣ агар пайванди худ.
Дар висоли роҳи ҳақ некӣ бикун бар дигарон,
Фатҳу озоиш бубин оянда аз дарбанди худ.
Ту бубин пайвандро васли дарахте бар дарахт,
Дар баҳорон гул кунад тобанда аз лабханди худ.
Шуълаи оташ чу дидӣ худ бисӯзад тару хушк,
Баҳри санчишҳо шавад сӯзанда аз савганди худ.
Гар ту ҷавре мекуни бар аҳли муҳтоҷу ятим,
Мешавӣ побаста дар завлонаи худ, банди худ.
Худ бигуфти дар калому некӣ кардӣ, эй Ҳусайн,
Дар ҷавобаш хайрҳо дидӣ ту аз дилбанди худ.

06.11.2018.

Рифъат – бузургӣ.

ЭҲДО БА МУҲИДДИН ХОҶАЗОД (1245)

Эй Муҳйии Хучандӣ, ҳаштод ҳумоюн бод!
 Имрӯз сарбаландӣ, ҳаштод ҳумоюн бод!
 Дар дарғаҳи Шайх Камол имрӯз муборак чашнат,
 Асилзоди Хучандӣ, ҳаштод ҳумоюн бод!
 Пешво бидод унвони «Нависандаи халқӣ»,
 Насрат гулоби қандӣ, ҳаштод ҳумоюн бод!
 Маҳдуми Олимхонро ҳамдарси Айнӣ гуфтӣ,
 Муждаи ту хурсандӣ, ҳаштод ҳумоюн бод!
 Хоҷазода Муҳиддин соҳибдуои Ҳусайн,
 Баҳраш бигӯ як панде, ҳаштод ҳумоюн бод!
 Дар васфи ин Хоҷазод ҳар даркушо бигӯяд:
 То сад нақун дарбандӣ, ҳаштод ҳумоюн бод!
 Шириниҳои олам дар байни аҳли адаб,
 Эй Хоҷазоди қандӣ, ҳаштод ҳумоюн бод!

07.11.2018.

САЙҚАЛИ ОЙИНА БАР ДИЛ ДИДААМ АШЎРИ ХУД (1257)

Сайқали ойна бар дил дидаам ашъори худ,
Сатри он равшан кунад бо шеваи такрори худ.
Дар замони пириям омад баҳори шеъри ман,
Бурчи Ҷавзо ин манам, сад некӣ дар афкори худ.
Занги дил боқӣ намонду ин қалам шуд пурҳазар,
Ман набурдам аз касе як қитъа дар осори худ.
Сайқали ойна бинам Замзами шеърӯ ғазал,
Дар тараннум ҳарфи маъно баҳра аз гуфтори худ.
Давлату дороиям бошад карам дар назди ҳақ,
Ман нагуфтам баҳри сарват нукта дар бозори худ.
Сабзу хуррам доимо ин нуктаи шеъри Ҳусайн,
Шеъри ӯ доим биёбад рифъат аз асори худ.

18.11.2018.

ДАСТИ ДУО КУШОЯМ, ТО БЕНАВО НАБОШАД (1260)

Дасти дуо кушоям, то бенаво набошад,
Дар ин чаҳони хуррам мотамсаро набошад.
Баҳри яtimi гирён дасти сахост беҳтар,
Бе фазлу бе мурувват як ақрабо набошад.
Дар ҷазми моҳу кавкаб сад қудрати Илоҳӣ,
Дар мадду ҷазри дарё оҳанрабо набошад.
Кибру ҳавои мардум аз тирагии қалб аст,
Дар сайқали ҷалой худ кибриё набошад.
Дар ҷашми аҳли дониш маънии ҳикмату илм,
Эй кош ҷашми бино дур аз зиё набошад.
Ҳар нуктадон бигӯяд: Шеъри Хусайн, меҳр аст,
Дар васфи марду номард арзи сано набошад.
Дар илми тиббу кайҳон баъди ҳазор соле,
Монанди Ибни Сино дармонфизо набошад.

19.11.2018.

ҲАР ЗАРРА ГАР ДУРАХШАД ЗАРРУ ТИЛЛО НАБОШАД (1261)

Ҳар зарра гар дурахшад, зарру тилло набошад,
Дар парда сирри худ бин, то бармало набошад.
Чун зарра ҳарфи мисраъ равшан шавад ба байте,
Маънӣ бичин зи ҳикмат, дар зери по набошад.
Дар зери по чу дидӣ дар банди молу танга,
Дасте мазан ба ғафлат, аз кибриё набошад.
Ҳар тангае ба дастат пиндор зарру тилло,
Меҳмон гурезад аз ту, гар марҳабо набошад.
Дар мисгарӣ назар кун, зарфе чу ёфт сӯрох,
Дар ҳоли изтирораи он нораво набошад.
Ҳар нораво бубинӣ, онро бигӯ, Ҳусайно,
Ҳар он чӣ дар табиат беинтиҳо набошад.

22.11.2018.

ХУДО ГИРАД ЧУ ЧОН АЗ ТАН, ХИРОЧИ ИН ЧАҲОН БОШАД (1271)

Худо гирад чу чон аз тан, хирочи ин чаҳон бошад,
 Ҳар он чӣ боқӣ мемонад, ривочи ин чаҳон бошад.
 Хироче гирад ар ҳоким, раъият дар раҳи нусрат,
 Барои ҳифзи амволаш илочи ин чаҳон бошад.
 Зироат мекунӣ ҳар гаҳ, ту фикре кун зи ҳаққуллоҳ,
 Ки ризқи рӯзии фардо зи боҷи ин чаҳон бошад.
 Матоъеро ту гар бинӣ ба маъраз нархи арзонӣ,
 Ба қавли соҳиби амвол хирочи ин чаҳон бошад.
 Замонат баҳри моли ту карам бочу хироч омад,
 Саховат кун дар ин олам, ки тоҷи ин чаҳон бошад.
 Хусайно, ту дар ин олам бақоро нотамомӣ бин,
 Сухан дониста гар гӯӣ, сирочи ин чаҳон бошад.

13.12.2018.

**АЛО ФАРЗАДИ ДИЛБАНДАМ,
САОДАТҲО НАСИБАТ БОД! (1281)**

Ало фарзанди дилбандам, саодатҳо насибат бод!
Ба ҳар роҳе қадам монӣ, ҳидоятҳо насибат бод!
Ту хуршедӣ ба чашми ман, бубинам рӯи олабро,
Сафои қалби ман бошӣ, латофатҳо насибат бод!
Ту зебой ба қавли худ, насиби ту забони хуш,
Ба ҳар қавле, ки мегӯӣ, зарофатҳо насибат бод!
Дуогӯят шавам ҳар дам, бубинӣ давлату савлат,
Мабинӣ сахтию зорӣ, салобатҳо насибат бод!
Баландҳиммат бишав доим ба наздикону ёронат,
Муҳаббат дар дилу дида, садоқатҳо насибат бод!
Ҳусайно, ту дуоҳо кун, ҳаёти ҷовидон бинад,
Ба авлодат бигӯ ҳар дам шарофатҳо насибат бод!

24.12.2018.

ҲАР ОН КАС ДАР ДИЛАШ БУХЛУ АДОВАТРО БА КАС БИНАД (1283)

Ҳар он кас дар дилаш бухлу адоватро ба кас бинад,
 Ҳама гулзори оламро саропо хору хас бинад.
 Набинад кори хайреро, хиёнат дар макони танг,
 Ба мисли кӯри нобино халосӣ дар қафас бинад.
 Назартангу хасису паст турушрӯй кунад ҳар дам,
 Ҳакиму аҳли донишро зи қаччасмӣ абас бинад.
 Ҳавои нафси шайтонӣ барад бо роҳи шаҳвонӣ,
 Зи кас ояд чу худҳохӣ, шарафҳову ҳавас бинад.
 Ҳасадгӯёну бадҳоҳон заволи неъмат андар дил,
 Ҳар он кас бадгуҳар бошад, чиноре зери хас бинад.
 Хусайно, ҳар чӣ мегӯӣ ба нафъи миллату қавмат,
 Бихонад шеърӣ ту ҳар кас, ғанимат ҳар нафас бинад.

26.12.2018.

ЗИКРИ НЕКИ АҲЛИ ХАЙР БАР МО САОДАТ ОВАРАД (1286)

Зикри неки аҳли хайр бар мо саодат оварад,
Рӯзи маҳшар назди Ҳақ амри шаҳодат оварад.
Ҷазбаи ҳар як суҳан сидқу вафо, инсофу адл,
Ин ҷаҳону он ҷаҳон самти ҳимоят оварад.
Пуштибонӣ баҳри ту бошад муваққат сарватат,
Бемашаққат рӯзият доим маломат оварад.
Ҷома шустан назди мо андар ҳадаф урӯнӣ не,
Беҳаё, бетоатӣ бар дил қасоват оварад.
Сағдилӣ н-ояд ба ту, гар раҳм кардӣ бар ятим,
Молу мулкат аз ҳалол дастӣ саховат оварад.
Дил ба даст овар, Ҳусайно, бо латофат гӯ суҳан,
Дилфиребӣ дар ғазал назми малоҳат оварад.

01.01.2019.

ХУШИҚБОЛ АСТ ДАР ДУНЁ ҲАР ОН КАС, КИ ПАДАР ДОРАД (1290)

Хушиқбол аст дар дунё, ҳар он кас, ки падар дорад,
Бипурсад з-ӯ дуои хайр, агар зоди сафар сафар дорад.
Ниёиш баҳри фарзандон ҳар он гаҳ аз падар ояд,
Начоти растагорону ба худ фатҳу зафар дорад.
Итобе аз падар бинӣ, маяндешаш, ки он заҳмат,
Маёзораш ба чаври худ, ки роҳи пурхатар дорад.
Бигир он панду андарзаш агар санге ба каф дорад,
Магир андар бадал чизе, агарчӣ симу зар дорад.
Саодатмандии дунё чу ояд ногаҳон рӯзе,
Умеди субҳи содиқ кун, шабонгаҳ низ саҳар дорад.
Хусайно, дар ғазалҳоят бигӯ баҳри азизонат,
Азизи дил шавад ҳар, к-ӯ падарро муътабар дорад.

06.01.2019.

ҶАННАТУЛМАӢВО ШУМАР ТУ МАҶЛИСИ АҲЛИ ХИРАД (1293)

ҶаннатулмаӢво шумар ту маҷлиси аҳли хирад,
Ҳамнишини бошараф андӯху ғам аз дил барад.
Ҳамнишин шав бо ҳакимон, олиму фозил шавӣ,
Дар раҳи бахту саодат баҳри ту ояд мадад.
Ҳамсафар шав бо бузургон, ақлу дин комил шавад,
Сарват аз моли каромат бар ту ояд беадад.
Сухбати аҳли хирад суде биёрад баҳри ту,
Ёри ҳамдам гар наёбӣ, дурӣ ҷӯ аз беҳирад.
Ҳамдамӣ бо аҳли хайр рамзи шарофат буду ҳаст,
Байни мардум бо шарофат симу зар бар ту расад.
Адли ҳақро ту бидидӣ дар ҳаётат, эй Ҳусайн,
Қавли ҳақро худ бигӯ, номат бимонад то абад.

11.01.2019.

АЛО ФАРЗАНДИ ДИЛБАНДАМ, МАДАДГОРАТ ХУДО БОШАД! (1294)

Ало фарзанди дилбандам, мададгорат Худо бошад,
 Хама хушбахтию некӣ ба дасти ту ато бошад.
 Чавонмардӣ бикун пеша, зи фардо кун ту андеша,
 Замони пирият он гаҳ ба дасти ту асо бошад.
 Макун манзури худ баракс, ту ҳикмат гир зи хору хас,
 Макун айбе ба ҳар нокас, ба дарде мубтало бошад.
 Назорат кун ба рафторат, мадеҳ бо кас ту бозорат,
 Бичӯ нақсе зи гуфторат, агарчӣ бехато бошад.
 Агар хоҳиш кунӣ гавҳар, бубинӣ ламъаи анвар,
 Мапиндораш, ки он зевар ба дасти як гадо бошад.
 Хусайно, ту бигӯ доим насиҳатҳо зи ин минбар,
 Ғазалҳоят шавад дафтар, чу довар раҳнамо бошад.

14.01.2019.

МЕҲМОНИ БЕҲ ЗИ ЧОН, БАР ХОНИ МО ХУШ ОМАДЕД (1296)

Меҳмони беҳ зи чон, бар хони мо хуш омадед,
Мушфику ҳам меҳрубон, нуру зиё, хуш омадед.
Манзили мо шуд мунаввар бо қудуми дӯстон,
Мулки мо шуд зарфишон, эй марҳабо, хуш омадед.
Ифтихори мо бувад худ бо наво оҳанги дӯст,
Мулки шодӣ армуғон, аҳли наво хуш омадед.
Давлату дороиҳо сарчашмааш чуду қарам,
Бо шарофат, меҳрубон аҳли зиё, хуш омадед.
Марҳабо гӯем аз дил, нури дида, тоҷи сар,
Бо саодат, дилситон, рамзи сафо, хуш омадед.
Бо муҳаббат баҳри меҳмон ҳар чӣ гуфти, эй Ҳусайн,
Дар мадоеҳ чун ғазалхон бо сано, хуш омадед.

20.01.2019.

«ДАРАХТИ ДҶУСТӢ БИНШОН», ЗИ ГУЛҶО ОН САМАР ГИРАД (1304)

«Дарахти дӯстӣ биншон», зи гулҷо он самар гирад,
Ба дасти худ бикун эҳсон, Худоят дар назар гирад.
Макун ёрӣ ту бо нодон, ҳақиқат мешавад пинҳон,
Саги бесохибу бенон, зи гардун он қамар гирад.
Ба феъли худ бикун хандон ятиме гар шавад гирён,
Дуоят мекунад пинҳон ҳасеро ҷашми тар гирад.
Ҳама навамедӣ аз шайтон, зи ғавғо оварад тӯфон,
Ки дунёро кунад вайрон, ҷасорат аз зарар гирад.
Бирав андар раҳи сомон, бубин ту фурсати имкон,
Ҳусайно, ҳар ғазал девон ҳакиме дар назар гирад.
Мағӯ қавле ту бе бурҳон, ба мардум деҳ раҳи осон,
Ки ҳар кас мешавад султон, насихат аз падар гирад.

04.02.2019.

ДАР ИН ДУНӢИ НООРОМ НИГАҲБОНАТ ХУДО БОШАД (1307)

Дар ин дунӢи ноором ниғаҳбонат Худо бошад,
Ба мулки худ ту шукре кун, зи давронат сано бошад.
Сиҳатмандӣ ба ту омад, бирас бар қадри ин неъмат,
Гуле аз ҳикмати Яздон ба гулдонат ато бошад.
Зи гулшан ҳар чӣ мебинӣ, тароват нузҳате дорад,
Тулуи фачри содиқ шуд, шабистонат сафо бошад.
Намак аз оби дарёҳову худ дар об ҳал гардад,
Барои ҳифзи аҳволат намакдонат тил(л)о бошад.
Зи аҳли ҷаҳл дурӣ чӯ, хиёнат дар намакдон аст,
Зи дасти мардуми нодон гиребонат раҳо бошад.
Ҳусайно, дар нигоришҳо навис амри ҳақиқатро,
Ниғаҳбоне ба ҳукми худ ба девонат Худо бошад.

05.02.2019.

АГАР ХОҲӢ ХИРАДМАНДӢ БА ОН ТАДБИР МЕБОЯД (1309)

Агар хоҳӣ хирадмандӣ ба он тадбир мебояд,
Каломи аҳли донишро ба он таъбир мебояд.
Тафаккур кун ту рӯзу шаб, биёбӣ роҳи донишвар,
Маонӣ бо балоғат шуд, варо тафсир мебояд.
Забони гуфтугӯӣ мо ҳазорон пардае дорад,
Ҳар он гаҳ як ғалат ояд, ба он тағйир мебояд.
Ҳифозат кун ту қалби худ зи шайтону Банӣ Одам,
Бирав бо роҳи аҳли хайр, аз он таъсир мебояд.
Ҳидоят кун ту мардумро шаётин дар камин бошад,
Ту монеъ шав ба нафси худ ба он тасхир мебояд.
Тасарруф кун ту ҳикматро Ҳусайно, дар ғазалҳоят,
Хатое гар равад ногаҳ, ба он таъмир мебояд.

05.02.2019.

УМЕДИ РАҲМАТИ ЯЗДОН ЗИ ҲАР КОШОНА МЕОЯД (1310)

Умеди раҳмати Яздон зи ҳар кошона меояд,
Зи киштӣ гар бурун оӣ ба каф дурдона меояд.
Таноберо ба дастат гир, умедат гар зи киштӣ аст,
Начоти ҳар кӣ дармонад, зи он чонона меояд.
Гурӯҳеро ту гар дидӣ кунад тачдиди даргоҳаш,
Ба фикрат он тавонгар шуд, зи он афсона меояд.
Тафаккур кун ба ақли худ зи мургобию ҳам шоҳин,
Ҳар он гаҳ мург обӣ шуд, қафас вайрона меояд.
Адолат оварад ҳар дам ба шаҳру деҳа ободӣ,
Тасаввур кун, ки нури шамс аз ҳар хона меояд.
Ҳимоят кун ту ҳикматро, Ҳусайно, бо кафи дастат,
Ба подории ин дунё зи каф парвона меояд.

08.02.2019.

ГАР НАЁМАД РАҲИ ИРШОД, НАЗМИ МАРО ХАТО ГҶЕД (1312)

Гар наёмад раҳи иршод, назми маро хато гӯед,
Андар маънӣ сафо афтод, ҳукми варо раво гӯед.
Аз гардани қачи сайёд сайде набошам дар бағал,
Дар дидани ҳар як сайёд чашми маро дарё гӯед.
Овози ҳарфам аз дилу оҳанги он шуд Шашмақом,
Андар раҳи назми эҷод базми маро наво гӯед.
Тундхуй аз чу ман ояд, душман бубинад чашми ман,
Дар додани душман имдод ҳашми маро ҷазо гӯед.
Дар шеваи ойини мо ҳамдастӣ бошад дар назар,
Собит бигардад иттиҳод, расми маро сано гӯед.
Эҷоди роҳи ин Хусайн, вайронӣ н-орад ҳеч гаҳ,
Васфе кунад мулки обод, назми маро сафо гӯед.

10.02.2019.

Ин ғазал дар вазни ҳичоӣ навишта шудааст.

ПАЙВАСТА ШАВ БА ХАЙРЕ ГАРЧИ БЕГОНА БОШАД (1317)

Пайваста шав ба хайре, гарчи бегона бошад,
Аз лағзишаш макун ор, ба худ мастона бошад.
Сархуш мағӯ касеро, гумрах чу бинӣ марде,
Хору залил машмор, гарчи девона бошад.
Ҳикмати ҷаҳон бингар, доно, мағӯ нафси худ,
Ҳамхона кун ту мурғе, гарчи бехона бошад.
Дилсӯзию муҳаббат некӯӣ орад ба ту,
Сад ҳикмати илоҳӣ зери остона бошад.
Ҳар лутфу ҳар каромат аз пастӣ ояд ба ту,
Дар даври ҳар оташе нафси парвона бошад.
Бубин равшанбаёни андар маонӣ, Ҳусайн,
Дар васфи ҳар як ғазал нақши ҳамхона бошад.

12.02.2019.

ШУКРИ ДАВРОН МЕКУНАМ, КИ ЧАШМИ ГИРЁНЕ НАМОНД (1319)

Шукри даврон мекунам, ки чашми гирёне намонд,
Дар Ватан оромӣ шуд, ҳукми парешонӣ намонд.
Охири асри гузашта кам набуд ҷангу ҷидол,
Сулҳ омад баҳри мардум, хонавайронӣ намонд.
Саргузашти охири аср хираву осемасар,
Хуфтаро бедорӣ омад, чашми ҳайроне намонд.
Ҳичрати мардум ба хориҷ, пас ҷудой аз Ватан,
Сулҳу оромӣ, ки шуд, марди гурезоне намонд.
Байни мардум мунташир буд ранчишу хавфу хатар,
Биму тарс аз байн рафту дасти ларзоне намонд.
Бахту давлат бошад адли Пешвои мо, Ҳусайн,
Шукри немъатро бикун, ки зор бар номе намонд.

13.02.2019.

ДИЛБАРИ МАН БО ҲАВАС ДИЛДОРИ ХУД СОЗАНДА КАРД (1326)

Дилбари ман бо ҳавас дилдори худ созанда кард,
Оташи ишқаш маро бо нори худ сӯзанда кард.
Партави ишқаш ба дил пайдо кунам аз қавли вай,
Дилситонам бенафас гуфтори худ тобанда кард.
Дастӣ ҳар сайёд бинам, сирри сайдаш дар назар,
Ман чу мурғе дар қафас, асрори худ ҷӯянда кард.
Ман бичустам баҳри ӯ гулзори бепоёни ишқ,
Шуд раҳаш беҳору хас, гулзори худ зебанда кард.
Мисли Мӯсо дар сафар оташ наёбам баҳри худ,
Дар шабонгаҳ чун қабас тақрори худ гӯянда кард.
Бо тараннум ҳарчи гуфти дурри маънӣ шуд, Хусайн,
Қавли начво ҳамчу шамс осори ту поянда кард.

21.02.2019.

*Қабас – нури оташ.
Начво – сухани оҳиста.*

ДАР ИН ДУНЁ КАСЕ РОҲАТ НАДОРАД (1330)

Дар ин дунё касе роҳат надорад,
Бияндешаш, ки ӯ соат надорад .
Қафасро гар бидидӣ холи аз мурғ,
Мапиндорааш, ки он қимат надорад.
Шавад рӯзе ба болу пар ниғаҳбон,
Мағӯ мурғи қафас иллат надорад.
Наёбад сайдгире мурғу моҳӣ,
Ба кори хайр агар рағбат надорад.
Маликero ту дидӣ дар сари тахт,
Набояд гуфт, к-он ҳасрат надорад.
Ба ҳар бурде чу омад вақту фурсат,
Ғанимат дон, мағӯ муҳлат надорад.
Ҳар он гаҳ аз Ҳусайнат хонӣ назме,
Мапиндорааш, ки он заҳмат надорад.

22.02.2019.

НАВОИ ДИЛБАРАМ ҲАР ДАМ БА ДАРДИ МАН ДАВО БАХШАД (1332)

Навои дилбарам ҳар дам ба дарди ман даво бахшад,
Ба овози Худододаш ба шеъри ман наво бахшад.
Тараннум мекунам васфаш мақоми мусиқӣ дар дил,
Ба чашмам сурмае гардад, ба торикӣ чило бахшад.
Чу санги тӯтиё дидӣ мапиндорааш, ки он беасл,
Ба чашмат гар кашӣ онро зи мушкилҳо раҳо бахшад.
Ҳавохоҳӣ макун ҳаргиз, адоват оварад рӯзе,
Тавалло гар кунӣ бар кас ба меҳри худ саҳо бахшад.
Сухан дониста бояд гуфт ба аҳли дил дар ин олам,
Вагарна оқибат рӯзе ба меҳраш интиҳо бахшад.
Навои дил сухан бошад, Хусайно, баҳри мардум гӯ,
Бихонад гар касе бо дил, ба шеъри ман сафо бахшад.

25.02.2019

ОЛАМ БИГАРДАД ХАРОБ, ОЛИМ ДОНО НАБОШАД (1333)

Олам бигардад хароб, олим доно набошад,
Оқил бигардад сароб, ҳар ғаҳ доро набошад.
Доро шавад беҳирад, ӯ бо ҷаҳолати худ,
Хайре наорад ба мо, улфат бо мо набошад.
Ҳар як ҷавон бигардад рӯзе марди куҳансол,
Дар навҷавонӣ нодон васфи барно набошад.
Аз ростӣ сафедор худхоҳу дилрабо аст,
Бо қомати баландаш сарви раъно набошад.
Ҳар гул ба назди гулбон беатру бетароват,
Ғар соқааш баланд аст, гули наъно набошад.
Олам нагардад хароб, бо маҷмаи аҳли хайр,
Дар ин ҷаҳони хуррам, як кас танҳо набошад.
Танҳой дар ғазалҳо бо ҳикмату маонӣ,
Шеъраш мағӯ, эй Ҳусайн, дар он маъно набошад.

25.02.2019

ҶАВОҲӢР ҚИМАТЕ ДОРАД, БА ДАСТИ ҶАВҲАРИ ЗЕБАД (1335)

Ҷавоҳир кимате дорад, ба дасти ҷавҳарӣ зебад,
Ҳар он кас соҳиби ҳикмат, ба ҳикмат сарварӣ зебад.
Насибу қисмати мардум ҳама доди Худо бошад,
Агар зебой бо нур аст, ба ӯ ангуштарӣ зебад.
Ҳама зебоии олам зи изҳори ҷамоли вай,
Ба қавли дилбарони дил ба шаҳло дилбарӣ зебад.
Ситоиш дар забони халқ зи иқболи Банӣ Одам,
Салотин бо нучуми худ ба кавкаб ахтарӣ зебад.
Бувад чун додгустар дар миёни неку бад ҳукмаш,
Ҳар он гаҳ адлу инсоф аст ба он кас раҳбарӣ зебад.
Ту довар шав, ба қавли худ зи қавлат гавҳаре ояд,
Ба ҳикмат гӯ, Ҳусайно, ту ба доно доварӣ зебад.

25.02.2019.

АЗ МАТЛАӢИ СУРАЙӢ БОДИ САБО НАОМАД (1338)

Аз матлаӢи СурайӢ боди сабо наомад,
Зеро ки бар дили мо хавфу рачо наомад.
Бар одиӢн фиристод боди ақим ба хашмаш,
Бе амри ӯ шабоҳанг худ аз қазо наомад.
Ҳар гаҳ вазад зи машриқ боди сабо зи баҳшиш,
Аз зери арши аъло ӯ бесадо наомад.
Фасли баҳори хуррам бо мушки анбари худ,
Ҳар гул ба сӯи бозор бе раҳнамо наомад.
Ҳар резасанг ин ҷо беҳуда нест, бингар,
Аз дасти ин бахилон рамзи саҳо наомад.
Дар вақти субҳи содиқ бо дил бубин, Хусайно,
Ҳар муршиде ба роҳаш бемуктадо наомад.

02.03.2019.

Ақим – хушққунанда.

**ДАРЕГ АЗ КАСЕ МАДОР, АЗИЗИ МАН,
АТОИ ХУД (1342)**

Дареғ аз касе мадор, азизи ман, атои худ,
Ба ёри содиқат бигӯ, ки бигзар аз хатои худ.
Ҳар он чӣ кардӣ дар амал ба заҳмате шавад бурун,
Ба дарди чаҳлу зулмате талаб бикун давои худ.
Агар тариқи дини ту ба кас ҳидоят оварад,
Нигаҳ бикун ба оқибат, ба лутфи раҳнамои худ.
Пари ту бишканад агар зи чурми хатти носавоб,
Зи маъсият канора чӯ, сияҳ макун сафои худ.
Сипосу мадҳи худ бубин, ситоиш оварад ба ту,
Дареғ аз касе мадор, азизи ман, санои худ.
Канора чӯ зи ҷоҳилон паноҳи илми ту, Ҳусайн,
Ба ҳар каломи носазо ҳадар макун садои худ.

04.03.2019

МУНАЗЗАМ МЕШАВАД АШЪОР ЧУ ИЛҲОМ БЕСАДО ОЯД (1344)

Муназзам мешавад ашъор, чу илҳом бесадо ояд,
Мукаррам мешавад шоир, шарофат аз само ояд.
Садо чун аз само ояд, мапиндораш, ки он фарёд,
Ҳама илҳоми Раҳмонӣ чу он боди сабо ояд.
Сухан дониста бояд гуфт, мағӯ ман шоирам ҳаргиз,
Ту розӣ шав ба ислоҳаш, сухан ҳар гаҳ хато ояд.
Маонӣ дар баёни ту сухан ҳар гаҳ шавад манзум,
Пазирой шавад он гаҳ, зи он назми бақо ояд.
Ту нафрат кун зи кори бад, маёвар ғуссаву андӯх,
Ҳама некӯйии олам зи шахси дилрабо ояд.
Хусайно, ту ҳидоятро зи хубони ҷаҳон бингар,
Саодат мешавад ҳамрах, чу раҳбар раҳнамо ояд.

04.03.2019.

МАЛАКСИМО БА ЧАШМИ МАН ҲАР ОН КАС АЙБИ ХУД ДОНАД (1353)

Малаксимо ба чашми ман ҳар он кас айби худ донад,
Такаббур бар сараш ояд, зи гил таркиби худ хонад.
Ҳама подорияшро худ зи тақдири азал донад,
Ҳар он кас куфри неъмат кард, насиби чайби худ монад.
Надониста сухан гуфтан залолат оварад ҳар дам,
Ба нақли исавӣ бингар салиби хеш дармонад.
Ҳама асрори ин олам ниҳон бошад зи чашми мо,
Касе донандаи райб аст, зи фикраш ғайби худ ронад.
Ҳар он кас баҳраёбе шуд зи боғистони ин ҳикмат,
Ба дасти мардуми олам дарахти себ афсонад.
Ҳусайно, баҳраёбиро зи он мардони солеҳ бин,
Ҳама тарғиби ирфонро риҷол-ул-ғайб битвонад.

06.03.2019.

БО ГУЗАШТИ ВАҚТУ СОАТ ҚАТРА ГАВҲАР МЕШАВАД (1357)

Бо гузашти вақту соат қатра гавҳар мешавад,
Кӯдаки гаҳвора рӯзе марди сарвар мешавад.
Чавҳари ро дар чаҳон бо сарварӣ пайвандӣ аст,
Дасти ҳар соҳибмурувват зеби зевар мешавад.
Зебу зинат ҳусни хулку баҳти ҳамсар ҳамради,
Ҳар арӯси нозанине зеби шавҳар мешавад.
Хонадон обод гардад, кулфате н-ояд ба кас,
Қаъри дарё аз наҳангаш тухфа анбар мешавад.
Қатраеро гар ту дидӣ, фикри он гавҳар бикун,
Акси он ҳар заҳри мору ҳукми довар мешавад.
Ҳар чӣ гуфти дар ғазалҳо фикри ҳикмат кун, Ҳусайн,
Шеъри ту андар китобат хатти заргар мешавад.

07.03.2019.

ДАР ТАЛОШИ ЗИНДАӢӢ ОЗОР МЕБОЯД КАШИД (1371)

Дар талоши зиндаӢӢ озор мебояд кашид,
Чуфт бар гардан расад, ҳамвор мебояд кашид.
Чуфти худро ҳар ки бинад, ӯ маранҷонад зи худ,
Раҳти хоб аз ғафлати бемор мебояд кашид.
Сарҳади инсонӣ дон девор бошад ҳар ҳудуд,
Хатти худро аз паси девор мебояд кашид.
Дилрабоиҳо макун, ҳар кас биранҷонад туро,
Дасти худ аз суҳбати дилдор мебояд кашид.
Дар гулистони ҷаҳон ҳар гуле пажмурда шуд,
Баҳри ирфон аз гулу гулзор мебояд кашид.
Шуҳрати ҳар шоире бо қадри меҳнат, эй Ҳусайн,
Баҳри шуҳрат заҳмати бисёр мебояд кашид.

10.03.2019.

АНДАР АСАРИ НАЗМАМ ХУРШЕДИ ҶАҲОН ОМАД (1376)

Андар асари назмам хуршеди ҷаҳон омад,
 Анвор бишуд дар дил ҳар чӣ ба забон омад.
 Ҳар мисраи байти ман ороиши ҳар маҷлис,
 Дар матлаъу дар мактаъ чун баҳри дамон омад.
 Ҳар гаҳ нанавишт шоир ному лақаби худро,
 Он байту ғазал имрӯз беному нишон омад.
 «Шахнома»-и Фирдавсӣ таърихи ҳамосӣ аст,
 Ҳар он чи бигуфт Айнӣ, имрӯз ҳамон омад.
 Як лаҳза зи Мавлоно ҳосил бикунад Маъдан,
 Ҳам олиму ҳам шоир аз баҳри баён омад.
 Чун Анварию Саъдӣ ҳар байти Хусайн имрӯз,
 Дар қолаби хоси худ бо шарҳу баён омад.

15.03.2019.

МАПИНДОРАШ, КИ БЕ ҲИКМАТ ҲАР ОН КАС БЕНАВО БОШАД (1389)

Мәпиндораш, ки бе ҳикмат ҳар он кас бенаво бошад,
Ҳама таъсири феъли мо, ки ин аз «мо яшо» бошад.
Тиҳидастию нодорӣ ба муҳтоҷӣ барад охир,
Чу хандидан ба зехни худ ба холаш нораво бошад.
Сулаймонро надидӣ ту дабираш бо хирад омад,
Ҳама дониш зи аҷдодон ба Осиф Бурҳиё бошад.
Ки илме аз китоби худ ба Осиф обрӯ овард,
Мағӯ, Бурхе надидам ман, ки он ҳам аз қазо бошад.
Сухан доништа бояд гуфт, мақолеро мақоми худ,
Ба назди мардуми чоҳил сухан гуфтан хато бошад.
Ғазалхоно, бихон ҳарфам дар он андешае дорам,
Ниҳонашро чу дарёбӣ, Ҳусайнатро сано бошад.

08.04.2019.

ЯК ХУШХАБАРЕ АЗ ТУ ДАР РЌЗИ САЪИД ОМАД (1394)

Як хушхабаре аз ту дар рўзи саид омад,
Андар назарам рўят субҳе, ки дамид омад.
Во кардани асрорат пайдо шуда андар дил,
Овозаи инсонҳо бо васфи ҳамид омад.
Во кардани роҳи ту дар дасти Худо бошад,
Чун дидани ғайби ту бо рамзи калид омад.
Дар зоти сифоти Ҳақ хайр омаду ҳам эҳсон,
Маҷмуъи ҳама авсоф бо лафзи маҷид омад.
Ҳар кас, ки накў гўяд бо сурату ҳам асвот,
Ин руъяти бедидор дар илми ҷадид омад.
Он руъяти ҳаққонӣ дар рўзи қиёмат дон,
Эй Ҳочӣ Ҳусайн, охир бурҳони навид омад.

29.08.2018.

Асвот – овозҳо.

ДИЛ ВОСИТАИ РОБИТАИ ИЛМИ ҶАҲОН ШУД (1397)

Дил воситаи робитаи илми ҷаҳон шуд,
Пайваста ба тан комила ин руҳи равои шуд.
Шукрона кунам, зарби дил доди Худо аст,
Чун маскани ҷон равшан аз он нури аён шуд.
Бо меҳру муҳаббат дили мо хонаи холист,
Худ васфи амин сидқ ба он дилбари ҷон шуд.
Инсони ба дил зиндаву шоҳид ба мазаммат,
Сӯзандаву дилхаста аз он захми забон шуд.
Соҳибдилу соҳибхунару соҳиби маънӣ,
Созандаву ҳам нодираи даври замон шуд.
Шукрона зи дил карда, Ҳусайно, ба садоқат,
Ҳар он ҷӣ ту гуфтӣ, ба дилат илми баён шуд.

14.04.2019.

ОБИ РАҲМАТ БАҲРИ МО АЗ ОСМОН ОЯД ФУРУД (1411)

Оби раҳмат баҳри мо аз осмон ояд фуруд,
Хайри неъмат бехато бар остон ояд фуруд.
Ҳар чӣ ояд аз само фикре бикун ин неъмат аст,
Шукри неъмат дар дилу он аз забон ояд фуруд.
Аз барои оби мо сад роҳ дар зери замин,
Кулла бошад ҷойи обу аз давон ояд фуруд.
Дар зимистон зарраи барф аст мисли нукрае,
Зарраҳо бо шакли хосе беиён ояд фуруд.
Абру боронро бубин хидмат кунад аз баҳри мо,
Ҳар замон аз баҳри инсон соябон ояд фуруд.
Дар ғазал гуфтӣ, Ҳусайно, бахшишу нуру ато,
Баҳри ту илҳом аз Ҳақ бегумон ояд фуруд.

22.04.2019.

ГАР СУХАН АЗ ЧАШМА ШУД, ДИЛИ МАН ДАРЁ БОШАД (1413)

Гар сухан аз чашма шуд, дили ман дарё бошад,
Абре гар пайдо нашуд, сабри ман саҳро бошад.
Номаи ибрат бошад номи мардони накӯ,
Назм агар шуд номае, мақомаш воло бошад.
Дастхатти ман бошад тӯмори дарди ҳар дил,
Маншури ман дар нома, ишқи ман шайдо бошад.
Ин киштии пур аз бор монанди киштии умр,
Таҳмил, ки шуд бори он, бар кишти мино бошад.
Иҷрои ҳар як амал дар роҳи фатҳу зафар,
Фатҳномае дорам, пири ман Мавло бошад.
Ҳар ҳикмате дар ғазал бар шумо гӯяд, Ҳусайн,
Мазмун агар бичӯед, шеъри ман маъно бошад.

22.04.2019.

ҲАР КАСИ СОҲИБҚАНОАТ БЕҲТАРИН ИНСОН БУВАД (1415)

Ҳар каси соҳибқаноат беҳтарин инсон бувад,
Байни мардум бо саодат бегумон султон бувад.
Эътимоду эътиқодаш боварӣ баҳри Худо,
Дар забон ҳарфи шаҳодат соҳиби имон бувад.
Аз барои молу мулкаш ҳар суолоте шавад,
Рӯзи маҳшар дар қиёмат баҳри ӯ осон бувад.
Чурму исёнаш зиёда, дар дилаш бухлу ҳасад,
Дар муаммои надомат оқибат ҳайрон бувад.
Дар ҳадис омад бидон, аҳли хирад бошад саид,
Ҳар касе дорад садоқат соҳиби даврон бувад.
Ҳар чӣ гуфти аз қаноат ё садоқат, эй Ҳусайн,
Дар ғазал бошад рисолат, лоиқи девон бувад.

23.04.2019.

ГУЛУ РАЙҲОНУ СЕБАРГА МИЁНИ ҲАР ЧАМАН БОШАД (1420)

Гулу райҳону себарга миёни ҳар чаман бошад,
Нишемангоҳи аҳли илм чу зебо бо сухан бошад.
Насими боди ирфонӣ вазад аз ҳикмати мардон,
Ҳар он чо мешавад обод, каломе аз меҳан бошад.
Агар панде диҳад носеҳ ба ҳуччат ваъзу андарзаш,
Салоҳе оварад он гаҳ, агарчӣ Аҳриман бошад.
Дили мардони худбинро ба худхоҳӣ кашад охир,
Мапиндорад зи кас хайре такаббур мову ман бошад.
Бишав орь зи хулқи бад, биёбӣ роҳи ҷаннатро,
Амал бо илми худ кардан ба мисли ҷону тан бошад.
Сухан доништа бояд гуфт, Ҳусайно дар мақоми худ,
Чароғи роҳи ҳақ гардад, ба мардум анҷуман бошад.

26.04.2019.

«Зол»

ОЯТЕ ХОНДӢ ЗИ ҚУРӢОН, ТУ БИГӢ ДОИМ АӢУЗ (1644)

Ояте хондӢ зи ҚурӢон, ту бигӢ доим аӢуз,
Тухмате дидӢ зи инсон, ту бигӢ доим аӢуз.
Ҳар гаҳе хондӢ ту ҚурӢон ояте аз кул аӢуз,
Васвасе н-ояд зи шайтон, ту бигӢ доим аӢуз.
Хондани оёти ҚурӢон пок гардонад туро,
ХудсарӢ бошад зи исён, ту бигӢ доим аӢуз.
Тарсу бим дорӢ ба дил, аз сурати ҳайвон матарс,
Ваҳшате ояд зи ҳайвон, ту бигӢ доим аӢуз.
Дар умури дину дунё ҳайбати ҚурӢон бидон,
Зулмате бошад зи тӯфон, ту бигӢ доим аӢуз.
Бо тиловат, эй Ҳусайн, аз сураҳо ёде бикун,
Сухбате бошад парешон, ту бигӢ доим аӢуз.

24.09.2019.

«Ро»

ТАМАННО МЕКУНАМ ҲАР ДАМ, КИ БОШАД ДАР АМОН КИШВАР (1134)

Таманно мекунам ҳар дам, ки бошад дар амон кишвар,
Зи Ҳақ хоҳиш кунам доим: Саломат бошад ин Сарвар!
Ҳама озоиши миллат бувад вобаста бар ҳикмат,
Ҳунармандию меҳнат баҳри мо орад зару зевар.
Бубинам оби ҷӯйборон ҳазорон неъмате бошад,
Тафаккур мекунам дар он, ба қалби мо шавад чавҳар.
Дурахшон шуд замони мо, дамида сабзаву гулҳо,
Дарахти меваи миллат шукуфон боду боровар.
Ҷаҳон зебост аз одоби ҳар инсони донишманд,
Ҳаридорӣ кунад олам зи ҳар шахси адабпарвар.
Дуо кун, эй Ҳусайн, инак ба ҳаққи мардуму миллат,
Худовандо, дар ин олам ба адлат бошӣ худ ёвар.

26.08.2018.

БО НОМИ ҲАР ЯК НОБИҒА ЁРУ ДИЁРАМ МУФТАХАР (1167)

Бо номи ҳар як нобиға ёру диёрам муфтахар,
 Ҳар як бузурге дар шараф мисли чанорам дар назар.
 Ҳар дам нишастам дар раҳаш, бар ман расад як гарди хок,
 Аз доманаш гарде расад чангу ғуборам муътабар.
 Гар бар фаромушӣ равад як нобиға аз ранчише,
 Аз баҳри ҳифзи исми он қасду қарорам шуд сипар.
 Ёди бузургони адаб дар қалби мардум устувор,
 Гоҳо бигӯяд нобиға санги мазорам дар камар.
 Гоҳо ба ислоҳи ғазал ҳарфе бичӯям ноилоҷ,
 Ҳар нукта дар ашъори ман сайди шикорам аз сафар.
 Табъи зарифон васфи ту, нақши назар дорӣ, Ҳусайн,
 Ту то абад бар ман нигар, чашми хуморам муътабар.

14.09.2018.

Муфтахар – фахришаванда, фахрӣ

БАХТИЁР АСТ ОН КИ ДОРАД БАЙНИ МАРДУМ ЭЪТИБОР (1182)

Бахтиёр аст он ки дорад байни мардум эътибор,
Номи некаш дар маҳал, ҳам деҳа бошад ифтихор.
Интихоби роҳи ҳақ меҳру муҳаббат оварад,
Дар раҳи илму фунун навоварию ибтикор.
Ў халосиҳо биёбад ҳам саодат дар ҳаёт,
Ҳамнафас бо илму фан оне, ки бошад растагор.
Дар мақоми эътибораш пӯшиши айби касе,
Иззату ҳурмат бубинад, ҳам савоби бешумор.
Парда гар афтад зи рӯи айби нокас ногаҳон,
Чашми ман аъмо бигӯяд, з-он бибахшад пардадор.
Бахт ёрат, эй Ҳусайн, аз айби нокас чашм пӯш,
Ҳамраҳи дунон марав дар роҳи ҳақ шав устувор.

30.09.2018.

ДАР РАҲИ ИШҚИ ИЛОҲӢ ҲАМЧУ ШАМСУ ҲАМ ҚАМАР (1200)

Дар раҳи ишқи Илоҳӣ ҳамчу шамсу ҳам қамар,
Ман шудам манзури олам байни абнои башар.
Хидмате кардам ба дин андар раҳи ризвони ҳақ,
Ҳарчӣ буд он ғайришаръӣ – нораво, кардам ҳазар.
Дар замони шӯравӣ ишқи Илоҳӣ дар дилам,
Роҳи ҳақро пеша кардам, гарчи буд он пурхатар.
Дар раҳи панду насихат фикр кардам рӯзу шаб,
Бо насихат ҳарчӣ гуфтам дар ғазал шуд мухтасар.
Ман намеғӯям, ки ҳарфам оӣ аст аз ноқисот,
Дар дилам садҳо ният, ки баъди ман орад самар.
Ту дуо кун, эй Ҳусайн, аз баҳри абнои башар,
Ҳамраҳи некон шавию аз ту монад сад асар.

06.10.2018.

ТАНДУРУСТИЮ САЛОМАТ НЕЪМАТИ ПАРВАРДИГОР (1230)

Тандурустию саломат неъмати Парвардигор,
Қомати зебову ахлоқи нақӯ, дил – бегубор.
Донишу фарҳангу ҳикмат баҳри мо орад хирад,
Панду андарзи ниё ҳаргиз намонад дар канор.
Сарвату молу ҳунар омад далели некбахт,
Ки аз он хайре кунад, молаш бигардад бешумор.
Ҳар кӣ бо чашми хирад гар бингарад бо аҳли факр,
Сар ба сар ҳикмат бубинад қудрати он Кирдугор.
Ҳиммату ғайрат бикардӣ, дар ҷавонӣ кун талош,
Баҳри гулҳои зимистон то бигардад навбахор.
Шукри неъматро бикун, бар аҳли фарзанд, эй Ҳусайн,
Ҳамсарат бошад вафодор, дар раҳи ҳақ устувор.

01.11.2018.

ЭЙ АЗ ХУДО БЕХАБАР, ТАВБА КУН ШОМУ САҲАР (1233)

Эй аз Худо беҳабар, тавба кун шому саҳар,
 Чи роҳи ту пурхатар, то аз Худо нагардӣ.
 Беҳудагӣ дар ҳадар орад бар ту дарди сар,
 Пархез бикун аз зарар, то аз Худо нагардӣ.
 Андоза бин дар қадар ашёи худ дар сафар,
 Қавле бигӯ мухтасар, то аз Худо нагардӣ.
 Қадре, ки гуфта падар онро бубин чун гуҳар,
 Шакке макун дар асар, то аз Худо нагардӣ.
 Дар сина дорӣ сипар, дороият беҳатар,
 Ғофил машав аз зафар, то аз Худо нагардӣ.
 Ҳаргиз машав беҳунар, айбе мачӯ аз қамар,
 Мағӯ Ҳусайн беназар, то аз Худо нагардӣ.

03.11.2018.

ХОНА ПОДЕВОР ДОРАД, АСЛИ ОН АСТ УСТУВОР (1240)

Хона подевор дорад, асли он аст устувор,
Беҳадаф девор набвад гирди қалъа ё ҳисор.
Устуворӣ дар ҳаётат панду андарзи падар,
Қалъаи умри ту бошад назди мардум бовикор.
Ҳоҷати сарву санавбар нест дар боғи писар,
Гар падар шамшод орад, худ биёбад эътибор.
Ту чавонмардӣ бикун, ҳикмат бигир аз аҳли хайр,
Ҳамрадишавбо бузургон, гарчи онангуштшумор.
Исми номардӣ мабардор бо баҳона бенишон,
Ҳарчӣ пинҳон аст имрӯз, мешавад он ошкор.
Устувори ро нигаҳ дор пеши рӯи худ, Ҳусайн,
Чехраи худро набинад ҳар кӣ шуд ойинадор.

06.11.2018.

ЧАШМИ МАН ДАР РОҲИ ТУ МОНАНДИ ЯЪҚУБ ИНТИЗОР (1248)

Чашми ман дар роҳи ту монанди Яъқуб интизор,
Аз дилам ҳар чӣ гузашта худ бидонад Кирдугор.
Ҳар гаҳ ой беҳабар, равшан шавад чашмони ман,
Назди мардум, эй бародар, аз ту дорам ифтихор.
Раҳму шафқат дар дилам аз баҳри фарзандони ту,
Ман насимам дар фазо, гарчӣ вазид беихтиёр.
Арзиши қудрат бидонам мояи фаҳрам туй,
Як раҳи некӣ бибошад эътимоду эътибор.
Панди ту дар ғӯши ман, то зинда ҳастам дар амал,
Сидки ту андар дилам дар роҳи хешам устувор.
Ҳар чӣ бошад дар дилат онро бигуфтӣ, эй Ҳусайн,
Бо тариқи сабки худ ҳар ҳарфи ту шуд пардадор.

12.11.2018.

ШУҲРАТИ ОЛАМ ГИРИФТ ОСОРИ БОБОЧОН ҒАФУР (1262)

Шуҳрати олам гирифт осори Бобочон Ғафур,
Пофишори роҳи ҳақ исрори Бобочон Ғафур.
Дар замони шӯравӣ фарҳанги миллатро навишт,
Иззу чоҳи миллатам афкори Бобочон Ғафур.
Чун китоби «Точикон»-аш фаҳри миллат мешавад,
Баъди ҳар садсолаҳо гуфтори Бобочон Ғафур.
Хидмати миллат кунад, кадраш равад сӯи само,
Дар забонҳои ҷаҳон тақдироти Бобочон Ғафур.
Човиду поянда гӯяд Раҳбари давлат мудом,
Баҳри миллат ибрат аст рафтори Бобочон Ғафур.
Ту дуо кун, эй Ҳусайн, дар ҳаққи ҳар як нобиға,
Ҷаннатулмаъво шавад гулзори Бобочон Ғафур.

15.08.2018.

БАР САРАТ ГАР МУШКИЛ ОЯД, ЭЙ МУСУЛМОН, ҒАМ МАХӢР (1263)

Бар сарат гар мушкил ояд, эй мусулмон, ғам махӢр,
 Гар чӢ танҳо мондаӣ ту дар биёбон, ғам махӢр.
 Мушкилиҳо ҳал бигардад, ҳамраҳат хуршеду мах,
 Дарду ранчат дар дилу ту баҳри чуброн ғам махӢр.
 Зулмати чаҳлу чаҳолат тирагӣ орад ба ту,
 Наздат ояд ногаҳон шамъи шабистон, ғам махӢр.
 Дафтарат гар пок бошад аз хатову маъсият,
 Назди Раҳмон шуд аён, бо чашми хандон ғам махӢр.
 Вочиб омад баҳри мардум ҳукми ӯ дар баҳру бар,
 Зикри мавло дар дилат, эй аҳли имон, ғам махӢр.
 Илму дониш пеша кун дар ҳар каломат, эй Ҳусайн,
 Сабри Айюб аст имонро ниғаҳбон, ғам махӢр.

29.11.2018.

БЕҒАМ ШУДӢ ТУ ЯК НАФАС, ЭӢ МАРДИ ОҚИЛ, ҒАМ МАХӢР (1265)

Беғам шудӢ ту як нафас, эӢ марди оқил, ғам махӢр,
Андар дилат то як нафас, эӢ марди оқил, ғам махӢр.
Фикре бикун дар ин ҳаё, т ҳамраҳ машав бо аҳли шар,
Ҳаргиз наҷфти дар қафас, эӢ марди оқил, ғам махӢр.
Ҳар зарбае андар дилат ҳосил кунад хуни чадид,
Аз мису оҳан ҳар ҷарас, эӢ марди оқил, ғам махӢр.
Зангӯлае орад садо, бедорӢ орад, ҳам хабар,
Сабқат бикун аз хору хас, эӢ марди оқил, ғам махӢр.
Дар пораи оташ бубин, нафъу зарар дар дасти ту,
Як шуъла гардад сад қабас, эӢ марди оқил, ғам махӢр.
Равшанзамири баҳри ту орад, Ҳусайн, андарзу панд,
Нафъе биёрад баҳри кас, эӢ марди оқил, ғам махӢр.

03.11.2018.

ГАР МОЛ АЗ ДАСТАТ БИРАФТ, ҲАСТӢ САЛОМАТ, ҒАМ МАХӢР (1266)

Гар мол аз дастат бирафт, ҳастӣ саломат, ғам махӯр,
Шукре бикун баҳри Худо дори диёнат, ғам махӯр.
Ту нестӣ муҳтоҷи кас, дасти қаноат пеша гир,
Осудагӣ аз назди ӯ рамзи адолат, ғам махӯр.
Ҳар некӣ кардӣ дар амал, подош бинӣ бегумон,
Ҳам раҳму шафқат аз Худо рӯзи қиёмат, ғам махӯр.
Гар мушкиле ояд ба ту, маҳзун мабошу ноумед,
Дар аҳли ҳикмат баҳри ту дарси ҷасорат, ғам махӯр.
Эҳсони Ҳақро ту бубин, баҳшиш чу орад баҳри кас,
Андар навиштат гар хато расми бароат, ғам махӯр.
Нақлу ҳикоятҳои ту бошад, Ҳусайно, боҳадаф,
Гар ҷоҳиле гӯяд хато назми ривоят, ғам махӯр.

03.11.2018.

АДЛУ ИНСОФ ДАР ДИЛАТ АЗ ДАСТИ БЕДОД ҒАМ МАХӢР (1268)

Адлу инсоф дар дилат аз дасти бедод, ғам махӢр,
Қалби ту равшан шавад бо роҳи иршод, ғам махӢр.
Мушкилӣ дар куҳканӣ Парвизу Хусрав дар назар,
Ишки Ширин дар сарат чун дасти Фарҳод, ғам махӢр.
Душмани инсон бубин зулму ситам дар дасти ўст,
Бар сарат дар роҳи ҳақ гар мушкил афтод, ғам махӢр.
Кӯмаки мардум чу қардӣ, ёрӣ аз номард мачӯ,
Гар набошад ҷавру зулм аз баҳри имдод, ғам махӢр.
Дар таъаддӣ хуфта бошад қадму мору малах,
Қашфи заҳраш дар таомат гар наафтод, ғам махӢр.
Адлу инсофу диёнат нақшаи қори Ҳусайн,
Акси он аз ноқасе беадлу бедод, ғам махӢр.

06.12.2018.

НАҚСЕ НАДОРӢ ДАР АМАЛ БАҲРИ МАЛОМАТ ҒАМ МАХӢР (1272)

Наксе надорӣ дар амал, баҳри маломат ғам махӯр,
 Ёбӣ чу таҳсин бебадал баҳри қазоват ғам махӯр.
 Мадҳу сано аз баҳри ту подош ояд оқибат,
 Ҳар шиква ояд беҳадаф, баҳри шикоят ғам махӯр.
 Аз худ марав дар роҳи ҳақ, сидқу сафоро пеша гир,
 Бар ту наояд ҳеҷ гаҳ хавфи адоват, ғам махӯр.
 Некӣ бикун бар аҳли хайр, дурӣ бичӯ аз кори бад,
 Ҳаргиз набинӣ ранчу дард рӯзи қиёмат, ғам махӯр.
 Хушбахтӣ ояд дар амал, андӯху ғам аз дил равад,
 Бо фикри худ ту пеша гир роҳи саодат, ғам махӯр.
 Таъну маломатҳо макун, дар байни мардум, эй Хусайн,
 Андар ғазал ояд ба ту шамси адолат, ғам махӯр.

14.12.2018.

ДАР БАХШИ КУФРУ ИМОН ҲУКМИ ҚАЗО БАРОБАР (1278)

Дар бахши куфру имон ҳукми қазо баробар,
Бо қадри ақли инсон шарму ҳаё баробар.
Сарчашмаи камолот ислоҳи нафси саркаш,
Аз ҷумлаи фазоил хавфу рачо баробар,
Фаҳре макун ба молат, маънӣ бувад камолат,
Дар назди Ҳақ таъоло шоҳу гадо баробар.
Бо дар назар гирифтани аҳволи камбизоат,
Худ бо тавофи Каъба дасти саҳо баробар.
Дар дил ту ҳар чӣ дорӣ, ҳайре бикун ба мардум,
Ҳифзаши зи амни умрат дасти асо баробар.
Ободӣ кун, ки номат монад нақӯ, Ҳусайно,
Ҳайри суҳан ва неки назди Худо баробар.
Ҳар як амал барояд орад раҳи саодат,
Оҳир бубинӣ Ҳақро дар интиҳо баробар.

18.12.2018.

ВАСФИ ГУЛИ ЛОЛА (1287)

Кишвари зебои мо шуд лолазор,
Иди Наврӯзаш арӯси навбаҳор.
Шаҳриёри мо бувад Эмомалӣ,
Ин ҳама зебоиҳо аз шаҳриёр.
Ишваи нози ҷавони васфи гул,
Рақси лола, ҳам суруде баҳри ёр.
Шодию хурсандӣ дар ин Соли Нав,
З-ин ҳама ободӣ дорем ифтихор.
Шаҳру деҳоти вилоят гулбасар,
Дар тароват гулшани мо устувор.
Рамзи ваҳдат лола бошад, эй Ҳусайн,
Тоҷикистон шуд баҳори лолазор.

02.01.2019.

ЭЙ СОҲИБИ ИМТИҲОН, АЗ ЧАШМИ БАД НИГАҲ ДОР! (1328)

Эй соҳиби имтиҳон, аз чашми бад ниғаҳ дор,
Моро бимон дар амон, аз чашми бад ниғаҳ дор.
Гар гул шавад гулистон, гардад самар фаровон,
Андар фасли баҳорон аз чашми бад ниғаҳ дор.
Фикрам нашуд бадгумон душман шавад гурезон,
Ҳаргиз наояд хазон, аз чашми бад ниғаҳ дор.
Шамъе шавад фурузон, доим худат ниғаҳбон,
Бар ман наояд зиён, аз чашми бад ниғаҳ дор.
Ҳар ҳарфи ман шуд равон ҳамчу роҳи Каҳкашон,
Ҳар гаҳ бигардад аён, аз чашми бад ниғаҳ дор.
Гар назми ман ҷовидон аз Ҳусайн ин як нишон,
Дар роҳи илму ирфон, аз чашми бад ниғаҳ дор.

21.02.2019.

ҲАМДАМИ ЁВАР ТУӢ, АНДАР РАҲАТ МАН ИНТИЗОР (1339)

Ҳамдами ёвар туӣ, андар раҳат ман интизор,
Байни мардум доимо дорам ба ту ман ифтихор.
Ҳар гаҳе ояд зи номат нома бар унвони ман,
Сад ишора аз қарам доим ту мисли навбахор.
Ҳайбати мардон чу бошад дар сафар ё дар ҳазар,
Номи некӯ кори хайрат баҳри ту орад виқор.
Гар суҳан печида гардад, васфи ту н-ояд зи он,
Нармӣ дар шеърӯ ғазал ҳар ҳарфи ман бошад шиор.
Интизоми зиндагӣ тақрори ҳар як дона аст,
Дар ҷудой пардаҳо чун дона бошад дар анор.
Интизорӣ мекашам, то ҳарф гӯям бо қалам,
Дар ғазал гуфто, Ҳусайн, аз ман бимонад ёдгор.

02.03.2019.

ҲУСНУ ҶАМОЛИ ИНСОН АЗ ҲУСНИ ПАРВАРДИГОР (1354)

Ҳусну ҷамоли инсон аз ҳусни Парвардигор,
Шуғли амал нашояд бе амри ӯ устувор.
Шукри ҷамоли худ кун бо ҳусни зебои худ,
Пирӯзӣ ояд ба ту, то шавӣ худ растагор.
Мақоми додаи ӯ чодар нашуд ба чашмам,
Шуд ҷилвагар ба мардум чун сахнаи пардадор.
Розе бигуфтам ба дил, чун хома омад ба даст,
Бинвишта аз маонӣ бар ман нашуд ихтиёр.
Дар интиҳоби назмам озодӣ омад ба ман,
Чашмам ба роҳи маънӣ бошад доим интизор.
Ин сарбаландӣ ба ту аз ғайб омад, эй Ҳусайн,
Бо халқу миллати худ доим бикун ифтихор.

06.03.2019.

ҲАМДАМУ ҲАМРОҲИ СОДИҚ НУР БОШАД ДАР НАЗАР (1355)

Ҳамдаму ҳамроҳи содиқ нур бошад дар назар,
 Ёри маҳбуби дилат чун ҳур бошад дар назар.
 Ҳури ҳушово бубин чун андалеби бўстон,
 Савти содиқ булбулу пуршӯр бошад дар назар.
 Ангубин н-орад магас бо неши чонкоҳаш ба ту,
 Соҳиби муми асал занбӯр бошад дар назар.
 Ту машав озурдахотир, ҳамдамат гар нотагон,
 Бар сари бемор рав, ранҷур бошад дар назар.
 Гар шавӣ бемор рӯзе бистарат дар зери сар,
 Чашми ту андар раҳаш, маъзур бошад дар назар.
 Нусрати ҳарду ҷаҳон бо ёри содиқ, эй Ҳусайн,
 Зикри Ҳаллоҷӣ бикун, Мансур бошад дар назар.

27.08.2018.

БЕ МУҲАББАТ ДАР ҶАҲОН ҲЕЧ КАС НАБОШАД БАХТИЁР (1362)

Бе муҳаббат дар ҷаҳон ҳар кас набошад бахтиёр,
Раҳсипар бошад давон, роҳаш набошад устувор.
Бахтиёриро ту хоҳӣ, меҳрубонӣ пеша гир,
Баҳри ту ояд нишони қудрате беихтиёр.
Баргрезиро чу бинӣ, дон, ки омад Меҳргон,
Ту мағӯ умрам ҳазону рафт фасли навбахор.
Зинда шуд аз баҳри инсон ҳарчӣ буд дар зери кӯх,
Ошкоро шуд ниҳону як ҷаҳон шуд сад ҳазор.
Шукри онро ту бикун дар зиндагӣ бо меҳри худ,
То ту монӣ дар амон, амвол гардад бешумор.
Устуворио бубин ту дар муҳаббат, эй Ҳусайн,
Роҳи ту шуд Қаҳқашону аз ту монад ёдгор.

08.03.2019.

ДАР НАЗДИ АҲЛИ ҲИКМАТ ШОҲУ ГАДО БАРОБАР (1365)

Дар назди аҳли ҳикмат шоҳу гадо баробар,
 Бо меҳри ҳар табибе дасти асо баробар.
 Нуқсону айбро дон дар ибтидои кораш,
 Чунки садаф ба чавҳар дар интиҳо баробар.
 Орой назми худро андар наво ту медон,
 Дар назди аҳли довар назму наво баробар.
 Ҳар лаҳзае зи умрат гар бо дуои модар,
 Як дам дуои модар бар сад дуо баробар.
 Дар партави ҳаётат камёб зарру зевар,
 Монанди зару зевар шарму ҳаё баробар.
 Ҳамраҳ бишав ба мардум дар анҷуман, Ҳусайно,
 Сайёду сайду сарвар назди Худо баробар.

08.03.2019.

МУЛКИ ДУНӢ НАЗДИ МАН МОНАНДИ БОДИ ДАРГУЗАР (1382)

Мулки дунӢ назди ман монанди боди даргузар,
Чун вазад аз баҳри одам, нафъ орад Ӣ зарар.
Гар набошад ин замин оҳиста бар болои об,
Боди сарсар гар вазад, бар мардум орад он хатар.
Ҳар гаҳе озод бинам нафси худ аз мову ман,
Баҳри ман он мулки дунӢ беҳтар аст аз симу зар.
Мулки Дороро надидӢ чумлааш бар бод рафт,
Нафъ н-орад моли дунӢ, гар набошӢ пурҳазар.
Мунтазир ҳар гаҳ шавем мулки Сулаймон дар назар,
Дар хабар омад чу ибрат қисса бар аҳли башар.
Хаймаи аҳли қарам бошад, Ҳусайно, мулки ту,
Баҳра орад баҳри миллат он чӢ монад дар асар.

29.03.2019.

ДАР ҲАДАФ ГАР БИНГАРӢ ВАСФИ МАЛАК БОШАД БАШАР (1392)

Дар ҳадаф гар бингарӣ васфи малак бошад башар,
Рӯзи халқи одамият дар фалак шуд муътабар.
Дар фазилат баҳри ӯ мо бартарӣ бахшидаем,
Гуфт дар Қуръон Худову аз само омад хабар.
Ақлу нафс омад ба инсон ҳамраҳаш дар баҳру бар,
Нафси он якпора оташ дар ҳаво бошад шарар.
Шуълаи ақли малак оташ наорад дар замин,
Чавҳари инсоният покиза месозад гуҳар.
Зубдаи халқи ҷаҳон абнои одам дар замин,
Чархи гардун баҳри фармон ваъда омад мухтасар.
Ҳарчӣ гуфтӣ васфи инсон дар каломат, эй Ҳусайн,
Маҷмаи маънии Қуръон аз ту монад як асар.

25.08.2018.

«30»

БАХТУ САОДАТИ МО ДИРҶЗ БУДУ ИМРҶЗ (1193)

Бахту саодати мо дирҶз буду имрҶз,
Шукрона мегузorem бар васфи оламафрҶз.
Дар сарнавишти миллат айёми хайри қисмат,
Бояд ҳамеша бошӣ ҳушёру ҳикматандҶз.
Пайғоми бахт бошад маймуну ҳам муборак,
Дар кишвари саодат бар мо расида имрҶз.
Бахтовар асту ҳушбахт, бо сад умеду армон,
Гар раҳму шафқат орад бар сарниҳода фирҶз.
Шукрона гӯ, Ҳусайно, дар байни хосаву ом,
Дар кишварат чу бинӣ доим ту чашни НаврҶз.

02.10.2018.

ДАР РАҲИ ИШҚУ ВАФО ШАХСЕ НАБОШАД БЕНИЁЗ (1228)

Дар раҳи ишқу вафо шахсе набошад бениёз,
Сирри худ дар дил бидорад, гарчи бошад найнавоз.
Нотавону очиз асту дасткӯтаҳ назди ёр,
Васфи номардон бувад бар нақши дарди ҷонгудоз.
Хидмати мардон кунад ҳар соҳиби ишқу вафо,
Сӯзи дил рангин намояд назди мардум дилнавоз.
Худ навозад сози нав, то ёри худ оғаҳ кунад,
Пардадориҳо намояд бо навоҳо нағмасоз.
Ишқи худро худ бигӯяд, дар самоъ ояд вале,
Ҳарчӣ бинад дар вучудаҳ , худ бигардад сарфароз.
Дар раҳи ишқи вафо маънӣ чӣ бошад, эй Ҳусайн,
Пардадориҳо бикун бар ту чу ояд имтиёз.

23.10.2018.

НАЗДИ ХОЛИҚ АЗ АЗАЛ БО ИЛМИ ХУД ИНСОН АЗИЗ (1251)

Назди Холиқ аз азал бо илми худ инсон азиз,
Баҳри аҳли илму ирфон гардиши даврон азиз.
Нури чашми ҳар суҳанвар равшанӣ орад ба дил,
Дар ғазал ҳар нуктае бар соҳиби девон азиз.
Маъдани илми Илоҳӣ аз қарам ояд падида,
Ҳар амал дар қори хайр бар соҳиби эҳсон азиз.
Қавҳари дарёи мавлид қисми марқон зери об,
Қавҳари ро ту бубин аз баҳри ӯ марқон азиз.
Иззати мардум бидонӣ, муҳтарам гарди мудом,
Ҳар қасе шуд бо қарам, дар назди ӯ меҳмон азиз.
Номи некӯ, ҳулки некӯ худ шараф орад, Ҳусайн,
Олиме гар бо амал дар назди он султон азиз.

13.11.2018.

ШУКРИ ХУДО МАН ПИРАМУ ҲАМРОҲИ СУЛТОНАМ ҲАНҶҶЗ (1298)

Шукри Худо ман пираму ҳамроҳи султонам ҳанҷҶз,
Дар маҷмаи илму адаб байни ҷавононам ҳанҷҶз.
Дар ҳосили таҳсили худ андеша дорам рӯз шаб,
Гар боғу бўстон мулки ман, аз ҳас гурезонам ҳанҷҶз.
Чашмам ба роҳи ҳикмате аз баҳри қавму миллатам,
Чун киштие пайдо шавад, дар раҳ ниғаҳбонам ҳанҷҶз.
Асрори дунё дар дилам рамзи муайян кашфи он,
Адар ғазал нақшудаам як сирри пинҳонам ҳанҷҶз.
Мафҳуми маънӣ дар назар тафсири ҳар ҳарфи Хусайн,
Дасте наёбам бар қалам бар шарҳи девонам ҳанҷҶз.
Хонандаи ашъори ман, фикре бикун бар ҳарфи ман,
Гулдаста додам баҳри ту, сад гул ба домонам ҳанҷҶз.

26.01.2019.

«Син»

ҚУВВАИ НОДИДАӢ ДАР ҚИСМИ МО БОШАД НАФАС (1147)

Қувваи нодиданӣ дар қисми мо бошад нафас,
Он насими фораи орад баҳри мо садҳо ҳавас.
Қадри онро ту бидон, дар ҳар нафас ду неъмате,
Шукри он гар мекунӣ, дар раҳ намебинӣ қафас.
Ҳамнафас бо олимон шав, як нафас бошад агар,
Нокасе бар наздат ояд, чеҳраат гардад абас.
Маҳфили нодон чу бинӣ, як нафас он чо машин,
Чунки онҳо дӯстдори худнамойи пеши кас.
Гар занад як сӯзани дар дасти доно, эй Ҳусайн,
Пеши корашро бигир, то худ нагарди хору хас.
Ҳар нафас бошад ғанимат - қадри он чун симу зар,
Кори хайреро бикун бо ҳар кӣ бошӣ ҳамнафас.

03.09.2018.

Абас – чизи бекор.

ЭЙ БАРОДАР, ДАР ЧАҲОН ДОИМ БИШАВ ТУ ҲАҚШИНОС (1231)

Эй бародар, дар ҷаҳон доим бишав ту ҳақшинос,
Амри Раҳмон бар ту омад, ӯ нагӯяд беасос.
Ҳар чӣ гӯяд баҳри мо нафъи умум андар назар,
Бозтоби кори хайрат бар ту гардад инъикос.
Ҳар чи бошад нафъи мардум, баҳри ту н-орад зарар,
Баҳравар шав аз ҳаёту нафъи беҳавфу ҳарос.
Ҳосили умри ту бошад номи некӯ, ҳам хирад,
Эҳтироми олимон кун, гарчи бошад ношинос.
Бо хирадмандон ништастан ҳикмате орад ба ту,
Дур бош аз аҳли ҷаҳл андар талаб ё илтимос.
Бандагӣ кардӣ, Ҳусайно, ҳақшиносон ҳамраҳат,
Ҳикмати ҳақро бигӯ аз баҳри ҳар гавҳаршинос.

03.11.2018.

ТУ МАШАВ МАҒРУРИ НАФС АЗ ИЛМУ ИРФОН ЯК НАФАС (1417)

Ту машав мағрури нафс аз илму ирфон як нафас,
Қадри худ поён мазан бо нархи арзон як нафас.
Илму ирфон қадри ту вобаста бошад бо азал,
Ҳеҷ гаҳ гофил машав, аз аҳду паймон як нафас.
Мардуми саркаш ба дунё ҳамчу деу аҳриман,
Ҳамнишиниҳо макун бо аҳли шайтон як нафас.
Ҳикмати аҳли хирад нобуд нагардад ҳеҷ гоҳ,
Дар баёни фикри худ баҳри сухандон як нафас.
Дар тасаввуф шукри даврон лозим омад, эй Ҳусайн,
Ҳеҷ гаҳ дӯри мачӯ аз шукри даврон як нафас.
Амру фармони Илоҳӣ шуд ҳидоят баҳри халқ,
Иҷтинобе худ макун аз амру фармон як нафас.

25.04.2019.

«Шин»

ШУКРИ ЗАМОНА ГҶЕМ, ОМАД БА МО ОСОИШ (1199)

Шукри замона гӯем, омад ба мо осоиш,
Эҳсону ҳам марҳамат дода ба мо бахшоиш.
Инъоми худовандӣ сулҳу саботи кишвар,
Дар илми ҷаҳонбинӣ бар насли мо афзоиш.
Андешаи ҳар миллат аз васфи бузургонаш,
Пайдо шавад нобиға бо маърифату дониш.
Дар иқтисоди ҳар кас бошад ранҷу машаққат,
Роҳат набинад, ҳам айш ҳар гаҳ набошад хоҳиш.
Шукри замона гӯед, эй мардумони кишвар,
Эҷоди асри навро таъмири нав пайдоиш.
Некӣ бигӯ, эй Ҳусайн, аз баҳри миллат мудом,
Дилҳо меёбанд он гаҳ дар ҳарфи ту оромиш.

06.10.2018.

«Сод»

**ФОРИҒ АЗ ДУНӢ ШАВАД ҲАР КАС, КИ
ХУД ЁБАД ХАЛОС (1229)**

Фориғ аз дунё шавад ҳар кас, ки худ ёбад ҳалос,
Қисми беруҳаш бимонад дар сафи аъвому хос.
Руҳи ӯ боло равад бо ақлу бе нафси шарир,
Назди Раҳмон шуд муайян раҳмате баҳри хавос.
Руҳи ҳайвонӣ намонад баъди маҳшар дар ҳасад,
Баҳри ҳайвон рӯзи маҳшар шуд муайян дар қасос.
Руҳи инсон бо ҳасад андар ҳисоби рӯзи ҳашр,
Ҳамраҳи некон бигардад, ар бибошад аз хавос.
Акси онро худ бубинад, гар маъосӣ ҳамраҳаш,
Худ пушаймон дар масал чун довари беихтисос.
Руҳи қисмат ҳамраҳу онро ғанимат дон, Ҳусайн,
Баҳри мардум дар ғазал эҷод кун маънии хос.

03.11.2018.

«Зод»

ҲАМДАМИ МЕҲРУБОНАМ АЗ МАКУН ТУ ЭЪРОЗ (1595)

Ҳамдами меҳрубонам аз макун ту эъроз ,
Бар аҳли хонадонам бахшанда файзи фаёз.
Ҳар як суҳан гар хато қайчӣ шавад баҳри ман,
Кӯтаҳ шавад чомаҳо кай, ки бибурад микроз.
Аз ҷанги ҳар хонадон беморӣ ояд бидон,
Ман дар раҳи ҳар илоҷ бар ту наояд амроз.
Дар ҳар амал ба ҷашмам порсой ояд зи ту,
Инқоре н-орад ба ту на зоҳиду на муртоз .
Ҳар зухду тақвои ту дар боғу бўстони худ,
Чун равзаи муборак бар кас намонад риёз.
Ҳамнафаси ҳар нафар мактуби ту, эй Ҳусайн,
Дар як нафас ба дастат хатту ҳолат шуд баёз.

12.09.2019.

*Эъроз – қаҳр кардан.
Микроз – қайчӣ.
Риёз – боғ*

«Итқӣ»

КАРДААМ ДАР УМРИ ХУД МАН АЗ МАЛОМАТ ЭҲТИЁТ (1223)

Кардаам дар умри худ ман аз маломат эҳтиёт,
Дар раҳи буғзу адоват ман накардам ихтилот.
Шарти ман, паймони ман андар ҳаётам некӣ буд,
Баҳри нафси бемурувват ман накардам иштирот.
Дар қаноат чашми ман пӯшида гардид аз ҳасад,
Дар фуру бурдан ба ризқам, ман набурдам истирот .
Гар бияфтӣ дар замин, фикре макун андар завол,
Ҳифзи ту аз пастихо бар ту наояд инҳитот.
Бо умеди раҳмати вай дар ғазал гӯ, эй Ҳусайн,
Дар адоват бо маломат ман надорам иртибот.
Ту кушоишҳо бипурс, дасти саҳо аз Рабби худ,
Дар руҳи марди саҳӣ ҳам шодӣ бошад инбисот.

22.10.2018.

Ихтилот – ҳамроҳ шудан.

Иштирот – шарт.

Истирот – сатр, пӯшидан.

Инбисот – рӯй кушода.

«Изгӣ»

НАСИБАТ ДАР ЛУҒАТ БИНГАР, КИ МАЗМУНАШ ЧУ БОШАД ҲАЗ (1597)

Насибат дар луғат бингар, ки мазмунаш чу бошад ҳаз,
Садаф андар дили дарё, ки макнунаш чу бошад ҳаз.
Агар карда касе некӯ набояд зикри онро кард,
Ҳар он гаҳ гар кунад миннат зи мамнунаш набошад ҳаз.
Гарав бастан ба ноҳаққӣ бувад он феъли шайтонӣ,
Зи ин раҳ гар хато ояд ба мархунаш набошад ҳаз.
Баландӣ гар шавад бўстон самар орад замини дашт,
Гулистон гар шавад саҳро ба ҳомунаш набошад ҳаз.
Агар море бидидӣ ту азоим дар часад дорад,
Ба найрангаш макун бовар зи афсунаш чу бошад ҳаз.
Ба мизоне сухан гуфтан зи гуфтори Ҳусайн бошад,
Ба оҳанге набошад чӯр зи мавзунаш набошад ҳаз.
Дар ин дунёи ноором набошад қарзи бебаргашт,
Ҳадаф андар дили доин ба мадюнаш набошад ҳаз.

12.09.2019.

*Ҳаз – лаззат, баҳра, саҳм, насиб.
Марҳун – касе, ки ба касе барои роҳи нек ҳаққи дорад,
гаравгирифта, мадюн.
Доин – қарздор.*

«Айн»

ФУРСАТЕ ДОРӢ, ШУНАВ, ИЛМИ КАЛОМ АЗ ИҶТИМОӢ (1189)

Фурсате дорӢ, шунав, илми калом аз иҷтимоӢ,
Бехтарин фазлу адаб дар вақти таълим истимоӢ.
ПайравӢ кун доимо бо аҳли ҳикмат, ҳам хирад,
Марди чоҳилро мабин, парҳез кун аз иттибоӢ.
Аҳли дониш дар ҷаҳон чун Зухра дар авҷи баланд,
Рифъати мардон бидон, қудрат биёбад иртифоӢ.
Ҳосили умри азизон мисли ҷавҳар зери баҳр,
Нусхае аз он бигир, он бар ту бошад ихтироӢ.
Дасти мардони накӯ дар васф гулдаст асту бас,
ПуштибонӢ аз ту ояд, хайр гардад иҷтимоӢ.
Дастфишониҳо макун андар амалҳоят Ҳусайн,
ПойкӯбӢ бар ту н-ояд, рақси ту бошад самоӢ.

01.10.2018.

*ИҷтимоӢ – ҷамъ шудан.
ИстимоӢ – гӯш кардан.
ИттибоӢ – пайравӢ кардан.
ИртифоӢ – боло рафтан.
ИхтироӢ – нав пайдо кардан.
СамоӢ – пойкӯбӢ, рақс*

«Ғайн»

НАҚШИ АҲЛИ ИЛМУ ИРФОН ДАР ПАЁМ БОШАД БАЛОҒ (1190)

Нақши аҳли илму ирфон дар паём омад болоғ,
Дар ҳидоят бо рисолат байни мардум чун чароғ.
Раҳнамоиҳо кунад ҳар кас, ки андар роҳи қач,
В-арна ояд дарду ранҷе дар сиёҳӣ мисли доғ.
Тори абрешим чу дидӣ, пилла бошад асли он,
Кирми абрешим чу нозук ришта гардад ҳар паног .
Нақши абрешим чу бинӣ дар назар он аҳли илм,
В-арна дар Қуръон бигуфто чанд бобе аз улоғ .
Соҳиби ахлоқи некӯ нақҳати гул оварад,
Вақти хушҳолии одам мерасад он бар димоғ.
Эй Ҳусайн, андар ғазалҳо нақши олимро бигӯ,
Ҳамраҳи некон бишав, аз кори бад гардӣ фароғ.

01.10.2018.

Балог – марҳилаи боло.

Паног – он чӣ аз даҳони кирм барояд, гози нах.

Улог – навозод; ҷонвари боркашон.

Фарог – холӣ.

ШАМСИ ПУРНУРИ ҶАҲОН БАР ЗУЛМАТЕ БОШАД ҶАРОҒ (1284)

Шамси пурнури ҷаҳон бар зулмате бошад ҷароғ,
Равшанӣ орад ба олам, ҳам самар орад зи боғ.
Ту ҷароғафрӯзи дон дар рӯзи равшан, эй азиз,
Ҷашми дил равшан шавад, ҳар гаҳ дурахшад шабҷароғ.
Ҷаҳлу нодонӣ мудом торикӣ орад баҳри ту,
Раҳнамо шуд илму ирфон, асли маъно шуд балоғ.
Рафъи торикӣ бихоҳӣ, равшанӣ дар дил фурӯз,
То насӯзи ногаҳон, аз ту намонад нақши доғ.
Раҳнамоиҳо бикун бо илму ирфон, эй Ҳусайн,
Лаҳзае хомӯш мабош чун дар назар девори боғ.
Офтоби ҳарду олам нури имон асту бас,
Он сирочи уммати мо мисли руҳ андар димоғ.

29.12.2018.

«Фo»

АМРИ ХОЛИҚ АЗ АЗАЛ ДАР НАЗДИ Ӯ ИНСОН ШАРИФ (1600)

Амри холиқ аз азал дар назди ӯ инсон шариф,
Гар адолат баҳри мардум давру ҳам даврон шариф.
Сураву оёти мусхаф шуд муназзал бар Расул,
Дар ақида назди мо бо исми худ Қуръон шариф.
Хайр кардан амри Қуръон бахшишу дасти саҳо,
Назди мардум дар суҳан ҳар соҳиби эҳсон шариф.
Аҳли тақво раҳнамо шоиста гардад бо амал,
Ҳар нафар дар ин ҷаҳон бо амру бо фармон шариф.
Меравад ҳар кас ба ҷое иззаташ боло равад,
Гар нафар соҳибшараф дар назди ӯ меҳмон шариф.
Эътиқоду боварӣ дар мадди аввал, эй Ҳусайн,
Назди Холиқ аз азал инсони боимон шариф.

12.09.2019.

Муназзал – нозил кардашуда, фаровардашуда

«Қоф»

ИТТИҲОДИ АҲЛИ ОЛАМ ЯКДИЛӢ БЕИШТИҚОҚ (1196)

Иттиҳоди аҳли олам якдилӣ беиштиқоқ,
Созиши аҳли ҷаҳон ҳамдастӣ бошад, иттифоқ.
Ҳаққи худро во гузаштан бахшиши ҳар номурод,
Маслиҳат ислоҳу сулҳ аз масдаре шуд иштиқоқ.
Кори хуб ин мардумонро бар салоҳ овардан аст,
Раҳмати Ҳақ дар назар бошад ба доми иштиёқ
Бугзу бадбинӣ, адоват хайро ботил кунанд,
Кинаву нафрат биёрад байни мардум иншиқоқ.
Бар хилофи раъйи мардум раҳ гирифтани чоҳилист,
Душманӣ орад мудом дар байни миллат ифтироқ .
Иттиҳоду иттифоқ хайре биёрад, эй Ҳусайн,
Ту башоратҳо бидеҳ, ки бо давидан илтиҳоқ.

04.10.2018.

Иштиқоқ – решаи носии калима.

Иншиқоқ – худ аз худ таркидан.

Ифтироқ – ҷудой.

Илтиҳоқ – расидан.

«Коф»

ДАРМОНИ ДАРДИ ХУД БИЧӢ, ГАР ОН ЧИ ДАР ЧАШМАТ КАМАК (1201)

Дармони дарди худ бичӢ, гар он чӣ дар чашмат камак,
Бемаззаву талху туруш шуд, меҳвараш кони намак.
Дармон бичӢ аз аҳли хайр руҳи тавоно дар часад,
Ҳам аз табиби ҳозике ҷисми ту бошад пурнамак.
Гар нохуш ояд баҳри ту ширинию қанду асал,
Нӯшобаи талхе бинӯш он ҳар ду гардад муштарак.
Баҳри ту бошад он даво, бар қалби ту орад сафо,
Ҳаргиз нагардӣ мубтало мисли таоми бенамак.
Гар иллате дидӣ ба чашм дилро наёзорӣ ба хашм,
Айби касеро ту мағӯ, худро набинад мардумак.
Дармони дардат, эй Ҳусайн, гар ҳикмати Мавло бувад,
Онро бигӯ дар ҳар ғазал, шеъри ту гардад бонамак.

08.10.2018.

МУБОРАК, МУБОРАК, ТУЙИ ШУМО МУБОРАК! (1219)

Муборак, муборак, туйи шумо муборак!
Дар туйи наварӯсон савту садо муборак!
Овози ҳофизону оҳанги наварӯсӣ,
Баҳри шумо, ҷавонон, баҳти сафо муборак!
Нозу карашма зебад бар ҳар арӯси ин даҳр,
Бар нозанин арӯсон нуру ҷило муборак!
Домоду келини нав чун Юсуфу Зулайхо,
Шарму ҳаёи келин – рамзи сафо, муборак!
Бахту саодат имшаб дорад ду дил, Ҳусайно,
Бар шоҳи тахти қисмат ин раҳнамо муборак!
Бар хонадони домод омад арӯси зебо,
Бар ҳар ду навҷавонон бахту бақо муборак!

21.10.2018.

«Гоф»

МАБОДО АДОВАТ ЧУ ОРАД БА ЧАНГ (1603)

Мабодо адоват, чу орад ба чанг,
Ки шахси накӯро биёрад ба танг.
Ба дилнаrm ҳаргиз дуруштӣ макун,
Касе пушти худро нахорад ба санг.
Гузаргаҳ ба ҳикмат муваффақ бидон,
Ки дар зери об аст чойи наҳанг.
Зи нақши гиёҳон ҳама ранг-ранг,
Ки ҳикмат суҳанро биёрад ба ранг.
Битарс аз касе, ки зи худ бигзарад,
Зи оҳан ғулуве чу орад ба занг.
Ҳусайно, мапиндор касро ҳақир,
Ҳақорат касеро биёрад ба нанг.

13.09.2019

«Лом»

**ЧАШМИ МАН РАВШАН ШАВАД, ФАРЗАНД
БИНАМ БАРКАМОЛ (1337)**

Чашми ман равшан шавад, фарзанд бином баркамол,
Баҳри ӯ гӯям мудом асло набинӣ ту завола.
Боз гӯям дар дуоҳо, ки ту бибӯшӣ, эй писар,
Соҳиби фазлу қарам, дар илму ирфон навниҳол.
Меҳнате кун рӯзу шаб, обод гардад ин Ватан,
Дар раҳи ободиҳо бар ту намеояд малол.
Ту ҷавонмардӣ бикун дар байни халқу миллатат,
Фурсатеро дон ғанимат, гар надорӣ ҳам маҷол.
Ту шикоятҳо макун, қоҳиш наёбад умри ту,
Шукри неъматҳо бикун, ҳам аз Худо ҳаргиз манол.
Баити шоирро ҷу хонӣ, дурри маънӣ дар ғазал,
Наъти ашъори Ҳусайн, дар сурату сират ҷамол.

01.03.2019.

ЯК ҲАЗОРУ ЧОРСАД ПАЙМОНА ПҮР ШУД АЗ ҒАЗАЛ (1400)

Як ҳазору чорсад паймона пур шуд аз ғазал,
Шукри онро мекунам мафҳуми тақдир аз азал.
Домани соҳибдилон хирман бувад аз баҳри ман,
Дона чинам дар радиф, мазмуну маънӣ дар амал.
Гулшани аҳли карам зебо шавад бо ҳар гуле,
Васфи гул хуни дилу ҷононаи ман бебадал.
Маъдани илми ту бошад, эй ғазалхон, дар қалам,
Баҳри ту бинвиштаам ман он чӣ омад дар масал.
Гуфтани зарбулмасал орад ба мардум нафъи худ,
Равшани н-орад ба дилҳо, гар суҳан шуд бемаҳал.
Ҳадя сози баҳри миллат ҳарфи худро, эй Ҳусайн,
Дар ғазал гӯ доимо манзуми ман илму амал.

15.04.2019.

«Мил»

ШУКРИ ҲАҚ ДАР ЗИНДАГӢ МАН НОТИҚИ МИНБАР ШУДАМ (1135)

Шукри Ҳақ, дар зиндагӣ ман нотиқи минбар шудам,
Махдуми аҳли шараф, бар аҳли дин сарвар шудам.
Ҳақшиносӣ дар дилам, андар ҳидоят раҳсипар,
Байни мардум муктадо бо амри Ҳақ, раҳбар шудам.
Баъди шасти умри худ насрам бигардид иқди назм,
Соҳиби девони худ дар синни Пайғамбар шудам.
Дурри маънӣ суфтаму некӣ бикардам рӯзу шаб,
Тули умр андар раҳи ободии кишвар шудам.
Руду дарё ин ҳаёту мавҷи он дорад хатар,
Ҳифзи киштӣ дар назар занҷири ҳар лангар шудам.
Байни мардум ҳарчи гуфтӣ аз адолат, эй Ҳусайн,
Шукри Ҳақро худ бигӯ, дар роҳи Ҳақ довар шудам.

26.08.2018.

ВАСФИ ПАЁМИ ПЕШВОИ МИЛЛАТ (1288)

Шукр бо соли навин аз Пешво омад Паём,
 Баҳри миллат раҳгузору раҳнамо омад Паём.
 Зиндагӣ осуда шуд, сулҳу саодат пойдор,
 Бо садоқат байни мардум ҳамнаво омад Паём.
 Пешворо матлаби дил бахту тахти миллат аст,
 Дар ҳадаф бар дарди миллат чун даво омад Паём.
 Мактабу илму ҳунар, ҳам зиндагии бомаром,
 Бар раҳи оянда бо нуру сафо омад Паём
 Пешворо ҳар сухан андар радифи кори хайр,
 Бемуҳобо дар ҳадаф баҳри бақо омад Паём.
 Мешавад обод деҳот, рӯзгор андар нишот
 Дар раҳи бахти Ватан муҳри ризо омад Паём.
 Шукр месозам, Ҳусайно, зиндагӣ пурнур гашт,
 Бар бақои миллатат ҳамчун дуо омад Паём.

03.01.2019.

КАМОЛИ НУРИ ХУРШЕДӢ ЗИ РӢИ ОН ҚАМАР БИНАМ (1140)

Камоли нури хуршедӢ зи рӢи он қамар биам,
Гиёҳи чашми маҳбубон зи он наргисназар биам.
Ҳама шайдои ин олам шавад девонае бо худ,
Магар девонаи шайдо, ки дар чизи дигар биам.
Қудой байни маҳбубон, низоми ошиқон бингар,
Ҳама аҳдофи инсонро, ки дар зери қамар биам.
Миёни пуштаву саҳро чу бинӢ найшакар гоҳе,
Қаломи додаи дилбар, ки беҳтар аз шакар биам.
НиғаҳдорӢ дар ин олам зи поси хотире бошад,
Зи хору теғу ҳам ханҷар дуоро чун сипар биам.
БаландӢ ҳар гоҳе бинӢ, Ҳусайно, ту тафаккур кун,
Хирадмандони дунёро, ки ман соҳибназар биам.

27.08.2018.

НАЗДИ ГУЛ МОНАНДИ БУЛБУЛ БАҲРИ ДИДОР ОМАДАМ (1173)

Назди гул монанди булбул баҳри дидор омадам,
Гарчи қимат нақди он, бар гул харидор омадам.
Ман напурсам аз касе бо шубҳа аз авсофи гул,
Назди гул бо меҳри худ аз роҳи бозор омадам.
Қоҳиле ояд ба наздам мункири ишқи Худо,
Ғайри инсони хато аз баҳри инкор омадам.
Ҳарчӣ гуфтам дар ғазал аз ишқи Мавлонои Балх,
Дар маъониву бадеъ ман тӯтигуфтор омадам.
Бӯйи гул омад, машомамо навозишҳо бикард,
Рамзи ишқи ошиқон бар назди дилдор омадам.
Булбулу парвона ҳар гаҳ дар раҳи ишқ, эй Хусайн,
Баҳри онҳо ту бигӯ, ман ҳам ба гулзор омадам.

19.09.2018.

ЗИ АҲЛИ ШАРҚИ ИН ДАВРОН МУСУЛМОНӢ НАМЕӢБАМ (1175)

Зи аҳли Шарқи ин даврон мусулмонӣ намеӢбам,
Чароғи донишу ирфон фурузонӣ намеӢбам.
Вафодорӣ ба аҳди худ намонда байни инсонҳо,
Ба хони ховарӣ, инак, намакдоне намеӢбам.
Ҳама ношукрии мардум зи чаҳлу кину бадхоҳӣ,
Муҳаббат байни инсонҳо ба меҳмонӣ намеӢбам.
Ба чашми ғарбиён бошад тамоми дурбиниҳо,
Зи гумроҳони бемантиқ суҳандоне намеӢбам.
Биё, эй аҳли Шарқи ман, сабақ аз аҳли Ғарб омӯз,
Адолат дар тарозуҳо зи мизоне намеӢбам.
Ҳусайно, бо каломи худ ту даъват кун ба илму фан,
Улуми дину дунёро зи девоне намеӢбам.

19.09.2018.

ЦАРОҲАТ МЕШАВАД ҚАЛБАМ, ҲАР ОН ГАҲ ҒАФЛАТЕ БИНАМ (1176)

Цароҳат мешавад қалбам, ҳар он гаҳ ғафлате бинам,
Адоват дар назар бошад, ба гардиш зулмате бинам.
Қафас гардад ҳама саҳро, мусофир беватан бошад,
Ғарибиҳо ба ман ояд, зи марде ғурбате бинам.
Ватан ин Тоҷикистону гуҳар ҳар зарраи хокаш,
Забони шукр бикшоям, ҳар он гаҳ неъмате бинам.
Чавонмардони ин айём ҳама хушҳолу хуштолеъ,
Дуояш мекунам ҳар дам, зи марде ҳиммате бинам.
Рафику ёри ҳампеша ба наздам симу зар бошад,
Ҳарифонро дар ин олам ба молу давлате бинам.
Хусайно, раҳму шафқат кун, ки дилсӯзӣ ба ту ояд,
Талабгорам дар ин айём зи Холиқ раҳмате бинам.

19.09.2018.

ҲАМРАҲӢ БУЛБУЛСИФАТ САӢРИ ГУЛИСТОН МЕКУНАМ (1178)

Ҳамраҳи булбулсифат сайри гулистон мекунам,
Маҳфилафрӯзӣ чу як шамъи шабистон мекунам.
Нағмаи овози булбул гар расад бар гӯши ман,
Ҳар чӣ дорам дар дилам, бар гул парешон мекунам.
Меҳрубонӣ баҳри ёру ошно андар дилам,
Дар масал хуршедсон тасхири имкон мекунам.
Ишки булбул бар сари гул дар забонҳо монда аст,
Дар вучудам ҳарчӣ дорам, назри меҳмон мекунам.
Дидани дидори дӯст ар мушқил ояд ногаҳон,
Хона аз муми асал - шамъи фурузон мекунам.
Дар назар гир, эй Ҳусайн, ҳифзи амонат доимо,
Ҳарчи гуфтам дар ғазал бар худ ниғаҳбон мекунам.

23.09.2018.

БАХИЛОНРО ДАР ИН ДУНЁ ЗАЛИЛУ НОТАВОН БИНАМ (1184)

Бахилонро дар ин дунё залилу нотавон бинам,
 Ҳакиру пасту ноқобил ба назди дигарон бинам.
 Сияҳкоса ба хони худ хӯрад нонаш ба дилтангӣ,
 Назартангӣ хасисонро ба ҳар кас имтиҳон бинам.
 Фузунхоҳӣ зи моли кас зи ҳар номарду ҳар нокас,
 Назар кардан ба моли кас, ба нафси худ зиён бинам.
 Набинӣ моли мумсикро, агар реги равон бошад,
 Саховат гар бахилӣ шуд, чу як куҳи равон бинам.
 Саховат, ҳам ҷавонмардӣ ба худ як ҳикмате дорад,
 Ба назди мардуми олам ба чашми худ аён бинам.
 Хусайно, ту бигӯ ҳикмат ба ҳар як соҳиби ҳиммат,
 Манофеъ оварад рӯзе, суҳанро ҷовидон бинам.

30.09.2018.

МУҲАББАТ БАӢНИ ИНСОНҲО ДАР ИН ДАВРОН КАМАК БИНАМ (1195)

Муҳаббат байни инсонҳо дар ин даврон камак бинам,
Гули сурхи муҳаббатро, ки дар кони намак бинам.
Тавалло мекунам ҳар дам ба сад матлубу шӯру шавқ,
Ки меҳоҳам зи ёри худ иноят муштарак бинам.
Ба назди нону ҳам сирка асал андар ҳадис омад,
Тафовут дар таоми мо хуришро бенамак бинам.
Назорат мекуни бар ман, дилам андар диле бошад,
Хӯроки аҳли нодонро таоми пурнамак бинам.
Сиёҳи кӯчаке дар чашм бубинад рӯи оламро,
Ҳама аъмоли аъдоро ба мисли мардумак бинам.
Ҳусайно, дар ғазал гуфти садоқат муштарак бошад,
Таоми аҳли ирфонро каломи бонамак бинам.

03.10.2018.

НАҚШИ ОШИҚ ФИТНАИ РУХСОРАИ ЗЕБО ШУДАМ (1203)

Нақши ошиқ фитнаи рухсораи зебо шудам,
Зулфи качро чун бидидам волаву шайдо шудам.
Дар дилам ҳар он чӣ буд бар кас нагуфтам ҳеҷ гоҳ,
Назди мардум бенишону сояи дарё шудам.
Сояи дарё надидаст ҳеҷ кас дар ин ҳаёт,
Бо муҳаббат, бо мурувват мавчи Сирдарё шудам.
Мавчи дарёро бидиду ҳарфи булбул дар даҳан,
Дар гулистони каломат ман гули раъно шудам.
Булбулу гул дар каломи ошиқон рамзи мурод,
Назди бозори муҳаббат мояи савдо шудам.
Дар раҳи ишқу сафо асрори он гуфтӣ, Хусайн,
Ҳикматаш дар ишқи ту, ман ошиқи маъно шудам.

09.10.2018.

ДАР ИН ДАВРОН ЗИ АӢЁРЕ ВАФОДОРӢ НАМЕБИНАМ (1212)

Дар ин давраи зи аӢёре вафодорӢ намебинам,
Сиёки дашту сахроро ба ҳамворӢ намебинам.
Самимият, вафодорӢ бирафт аз мардуми олам,
Садоқат байни инсонҳо, талабгоре намебинам.
Талабгорони сарватро бубинам беҳаёву шарм,
Агар навбат зи сад роҳ аст, ба як боре намебинам.
Ҳар он гаҳ дилбаре бинӣ, бипурсаш аз мароми дил,
Вафо бо аҳду паймоне зи дилдоре намебинам.
Ба хоби худ чу ман дидам ҳидоят хатти иршод аст,
Ба дину мазҳабаш содиқ ба бедорӢ намебинам.
Чу борони баҳор ояд, Ҳусайно, фикри гулшан кун,
Гули беҳори наъноро ба бозоре намебинам.

15.10.2018.

СУРОҒИ АЙБИ МАРДУМРО ГУНОҲИ БАДТАРИН БИНАМ (1220)

Суроғи айби мардумро гуноҳи бадтарин бинам,
Дар ин дунёву он дунё азоби оташин бинам.
Хабар чустан зи айби ғайр - таҷассус феъли шайтонӣ,
Маломат байни инсонҳо ба шайтони лаъин бинам.
Бигӯед он чи зоҳир гашт, гузоред он чи пӯшида,
Худо ҳам чустучӯ дорад, ки баҳсе дар камин бинам.
Ҳар он кас айби кас пӯшад ба тарҳи донаи фарзин,
Ба шакли муҳраи шатранҷ чу аспи зери зин бинам.
Хусайно, бо каломи худ мадар он пардаи нокас,
Ки ҳар ҳарфи каломатро шиори ҳар амин бинам.
Ба Сатторул-ъуюб бингар бипӯшонад ҳазорон айб,
Зи кашфи васфи аҳли хайр сифоти муъминин бинам.

22.10.2018.

ЭЙ МАРДИ ДЕҲҚОН, БО ШАРАФ АЗ ТУ БА МО ОМАД ПАЁМ (1224)

Эй марди деҳқон, бо шараф аз ту ба мо омад паём,
Ғолиб шудӣ дар пахтазор, аз мо ба ту садҳо салом.
Пуркорият фасли баҳор, ҳосил биёрад бешумор,
Хирман зи ту фаҳри диёр, фардои кишвар бо маром.
Он ҳар чи киштӣ дар замин ҳар мевааш шуд анғубин,
Мардум бигӯяд офарин, таърифи ту шуд бардавом.
Соҳибсаодат гаштай дар Тоҷикистони азиз,
Ҳам меҳнати бисёри ту доим биёрад эҳтиром.
Дар байни мардум ифтихор бо эҳтироми шаҳрёр,
Дар ҳаққи ту, эй пахтакор, бошад ситоиш дар мақом.
Эй марди деҳқони азиз, дар ҳаққи ту гӯяд Ҳусайн,
Амну амон дар хонадон, умри ту бошад мустадом!

23.10.2018.

ЭҲДО БА ШОИРА АДИБА (1247)

Адибаи Хучандӣ аз мо бар шумо, салом,
 Аз Худо доим пурсам саломатӣ бардавом.
 Номи неки шуморо андар маъонӣ бинам,
 Шоираи сухандон, аз ӯ ояд сад паём.
 Адиба дар назми худ монанди худ надорад,
 Андар раҳи назми ӯ аз Худо ояд илҳом.
 Эҳёи шеърӣ форсӣ чакомаи ҳарфи ӯ,
 Дар лутфу дар зарофат ҳастӣ ту олимақом.
 Худ гуфтаӣ ба назме эҳсоси қалби шоир,
 Вочиб бувад баҳри мо иззату ҳам эҳтиром.
 Эҳдо бикун, Хусайно, баҳри Адиба китоб,
 Дар ҳаққи ӯ дуо гӯ, умраш бошад мустадом.

08.11.2018.

ХИРАДМАНДЕ ДИҲАД ХОКЕ, БА ЧАШМАМ ТҶТИЁ БИНАМ (1250)

Хирадманде диҳад ҳоке, ба чашмам тҷтиё бинам,
Агар қадре надорад ҳам, ба дардам чун даво бинам.
Таҳаммул мекунам ҳар дам, ниҳонӣ имтиҳон гардад,
Зи некон гар муяссар шуд, ба худ ҳамду сано бинам.
Насиҳат аз хирадмандӣ ба амволе баробар нест,
Ки ин амволи дунёро ба дасти ҳар гадо бинам.
Зи Мӯсо дасти пурэҷоз Хизри неқпай дорад,
Ҳама андарзу пандеро ба дасти худ асо бинам.
Ҳидоятҳои Раҳмонӣ зи лутфу марҳамат бошад,
Чи он дар номаи мақсуд чу хатти раҳнамо бинам.
Ҳусайно, дар ғазал гуфти давои дарди ҳар нокас,
Ба зоҳир ҳар чӣ мегӯӣ, ба нафси худ раво бинам.

13.11.2018.

ЭЙ ОН, КИ ГУФТӢ ҚАВЛИ ҲАҚ ҚУРБОНИ ГУФТОРАТ ШАВАМ (1252)

Эй он, ки гуфтӢ қавли ҳақ, қурбони гуфторат шавам,
Дар гардиши дидори худ ҷавлони дилдорат шавам.
Аҳволи тӯтӣ дар назар ёбад хуруҷе аз қафас,
Гар хоби мастӣ дар амал, ман чашми бедорат шавам.
Амри Илоҳӣ гар расад, ӯ зинда гардонад замин,
Аз илму аз ирфон бигӯ, мизони афкорат шавам.
Ҳар донае мепарварӣ дар навбаҳори умри худ,
Соҳибдиле гӯяд ба ту гулдони гулзорат шавам.
Илҳоми ҳақ бар ту расид, дидан надорӣ чашми худ,
Асрори дилро ту бигӯ, девони асрорат шавам.
Фазли Худо дар ҳар ғазал фатҳи суҳан бошад, Хусайн,
Баҳри ту гӯяд аҳли хайр: Қурбони осорат шавам.

14.11.2018.

ЭҲДО БА ДОКТОР АБДУРРАҲИМ (1267)

Байни мардум бо шарофат зарфишон, Абдурраҳим,
Соҳиби ақлу заковат дар замон, Абдурраҳим.
Чехраи зебои ӯ рамзи садоқат аз Худо,
Қалби ӯ шуд бо диёнат дар ниҳон, Абдурраҳим.
Асли ӯро гар бипурсӣ, шайх Исмоил – падар,
Баҳри авлодони ӯ ҳам соябон, Абдурраҳим.
Соҳиби ахлоқи некӯ, асли касбаш илми тиб,
Баҳри дардмандон ҳамеша меҳрубон, Абдурраҳим.
Чумлаи афъоли некаш бо низом аз баҳри халқ,
Номи некаш дар асолат ҷовидон, Абдурраҳим.
Дар сари меҳробу минбар ту дуо кун, эй Ҳусайн,
Соҳиби бахту саодат дар ҷаҳон, Абдурраҳим.

06.12.2018.

ДАР ЗИМИСТОНИ ХУНУК МАН ШАМСИ ТОБОНАТ ШАВАМ (1274)

Дар зимистони хунук ман шамси тобонат шавам,
Гар расад зулмат ба ту, шамъи шабистонат шавам.
Чону танро ман фидо хоҳам бикард аз баҳри ту,
Мисли Яъқуб аз талаб Юсуфи Канъонат шавам.
Гар накардӣ баҳри ман лутфе дар ин дунёи дун,
Ҳар чӣ гуфтӣ, баҳри ту дар аҳду паймонат шавам.
Меҳри ту андар дилам, худро шуморам чанги хок,
Дар биёбон беасар ман чанги домонат шавам.
Дар суҳан ман ҳар чӣ гуфтам, дар амал онро бубин,
Гар таҳайюр мекунӣ, ман дурри пинҳонат шавам.
Зубдаи ашъори ту бо рамз бошад, эй Ҳусайн,
Бо нишона нуктаи чашми ниғаҳбонат шавам.

16.12.2018.

*Таҳайюр – ҳайратзада.
Зубда – беҳтарин.*

ВАҚТИ ХОБИ БЕҲТАРИНАМ, ЁР ХОБАТ ДИДААМ (1275)

Вақти хоби беҳтаринам, ёр хобат дидаам,
Дар самои фикри худ ман чун шаҳобат дидаам.
Баҳри ман гуфтӣ биё, оташ набошад назди ман,
Барги гул дар анбару рамзи гулобат дидаам.
Ман надидам як дарахте худ рабояд бўи мушк,
Дар фиреби ақли худ ман чун саробат дидаам.
Ҳар чӣ дидам дар назокат рози пинҳон дар дилам,
Вақти гармӣ дар биёбон чун саҳобат дидаам.
Раҳму шафқат аз ту ояд баҳри ман дар як нафас,
Ҳикмати ҳарду ҷаҳон ман дар китобат дидаам.
Гар ту қардӣ ҳар дуо дар назму насрат, эй Ҳусайн,
Дар сари ҳар адбӣя ман мустачобат дидаам.

16.12.2018.

ЧУН БАРГИ ГУЛ ДАР ИН ДУНЁ МЕХМОНЕМ (1295)

Чун барги гул дар ин дунё меҳмонем,
Дар гулшану дар боғу дар майдонем.
Рӯзе шавем табдил хоку гилҳо,
Бо дасти худ созандаи гулдонем.
Гулдони мо анвоъи савту ранг аст,
Қатъи назар мо ҳама як инсонем.
Гулхона шуд дунёи андалебон,
Монанди гул дар паллаи мизонем.
Мо дар амал шодобу бо саодат,
Бар ин Ватан чун Юсуфи Канъонем.
Андар ғазал маъно бигуфто, Хусайн,
Бо чисму ҷон дар сатри ҳар девонем.

15.01.2019.

ДАР ДИДАНИ АБРУВОН ЧАШМИ ХУМОР БИНАМ (1313)

Дар дидани абрувон чашми хумор бинам,
Гиёҳу гул беҳазон рӯзи баҳор бинам.
Тавлиди гулҳои тар, дунёи андалебон,
Номи накӯ дар ҷаҳон бо ифтихор бинам.
Андар раҳи биёбон пайдо, ки шуд салсабил,
Сароби он Қаҳқашон лайлу наҳор бинам.
Китоби ҳар олиме шавад нигини олам,
Нобиғаи ҳар макон зеби диёр бинам.
Собитқадам бишав ту, андар ҳаёт, эй Ҳусайн,
Ҳар ҳарфи ту ҷовидон ман устувор бинам.

11.02.2019.

МАН ДАР ФИРОҚИ ТУ ЧОНРО ФИДО КУНАМ (1324)

Ман дар фироқи ту чонро фидо кунам,
 Ҳам дар сурури ту бо дил наво кунам.
 Дурӣ зи ту ба ман оварда сад алам,
 Баҳри ҳузури ту, садҳо бино кунам.
 Саҳву хатои ман бунёд аз одам аст,
 Авфу карам зи ту, ҳар гаҳ хато кунам.
 Озодӣ баҳри ман сайдам ба сайдгир,
 Дар иштиёқи ту, аз худ раҳо кунам.
 Озор гар расад бар ман агар зи ғайр,
 Дилхаста гар шавам, бар худ чафо кунам.
 Эҳсони дасти ман дар шеъри ин Ҳусайн,
 Иқболи бахти ту, аз худ ато кунам.

18.02.2019.

ҲАМА РӢИ ЗАМИНРО МАН ЧАӢОНИ ХУШНАМО БИНАМ (1347)

Ҳама рӯи заминро ман чаҳони хушнамо бинам,
Ҳама фасли таҷаммулро ба чашми босафо бинам.
Ҳар он гаҳ мушкиле ояд, замини саҳти куҳистон
Ба чашмам чилвагар гардад, ба дарди худ даво бинам.
Зи ҳикмат баҳрае ёбам, ба фикрам симу зар гардад,
Ҳазорон санги қиматро ба дасти ҳар гадо бинам.
Ҳама огоҳу ноогаҳ шавад норозӣ аз қисмат,
Ба назди мардumi олам қазоро беҳато бинам.
Ҳидоятҳои Раҳмонро ба мардум оварад муршид,
Ҷавоби бо савоберо зи ҳар як муқтадо бинам.
Ҳусайно, ҳар чӣ ту гуфти ишорат буд зи ҳусни хулқ,
Навис он ҳар чи дар дил ҳаст, қаламро раҳнамо бинам.

05.03.2019.

МАН ДАР ҲАЁТИ ХУРРАМ ФАЙЗИ БАҲОР БИНАМ (1348)

Ман дар ҳаёти хуррам файзи баҳор бинам,
Дар зебу дар тароват чашми хумор бинам.
Ҳаргиз бадӣ набинам дар ин ҳаёти зебо,
Дар байни хосаву ом сабру қарор бинам.
Бадхоҳӣ н-ояд аз ман аз рашки ҳар ҳасуде,
Ҳар айби душманеро ба чашми ёр бинам.
Ҳар нек бад битобад дар чашми шӯрачашмон,
Афшонда айби манро ҳамчу ғубор бинам.
Шар-шар расад ба ғӯшам овози резиши об,
Тиру камони мардум баҳри шикор бинам.
Худ гуфтӣ ту, Ҳусайно, ҳар он чӣ дорӣ дар дил,
Сидқу вафои мардум рамзи диёр бинам.

05.03.2019.

БОХАБАР ШАВ, ЭЙ ИНСОН, ДАР ДИЛ САДОЯТ МАНАМ (1360)

Бохабар шав, эй инсон, дар дил садоят манам,
Ҳаргиз машав ту ҳайрон, рамзи нидоят манам.
Ҳифзе бикун ту худро ба қадри иститоат,
Аз ҷодуӣ беиён дасти асоят манам.
Меҳру муҳаббати ман ҷуду сахову баҳшиш,
Ризқат шавад фаровон. дасти сахоят манам.
Раҳгум мазан ба дунё аз баҳри молу сарват,
Гумгашта дар биёбон, худ раҳнамоят манам.
Беморие чу ояд, ғамгин машав зи нокас,
Ҳаргиз машав ту ҳайрон, соҳибдавоят манам.
Андар дуо гӯ, Ҳусайн, ободии ду олам,
Бошам бар ту ниғаҳбон, соҳибдуоят манам.

07.03.2019.

НАЗДИ ДОНО ФАҲМИ МАЪНО ЯК ҚАДАМ (1368)

Назди доно фаҳми маъно як қадам,
Байни Моҳу байни Зухро як қадам.
Шеваи ҳар як амал монанди об,
Байни садду байни мачро як қадам.
Гар ту хонӣ сурае аз сураҳо,
Байни Каҳфу байни Исро як қадам.
Санги зеборо чу дидӣ, баҳра гир,
Аз садаф то санги хоро як қадам.
Ҷамъ бошад хотират, қадраш бидон,
Аз гадо то мулки Доро як қадам.
Боғбониро ту васфе кун, Ҳусайн,
Аз алаф то гулшаноро як қадам.

10.03.2019.

МУБОРАК ЧАШНИ НАВРҶЗАТ, ДИЁРАМ!
(1369)

Муборак чашни Наврӯзат, диёрам!
Хумоюн шуд зи ту фасли баҳорам.
Сарафрозӣ ба миллат чилвагар шуд,
Ки шукрона-ш зи миллат интизорам.
Чароғи халқи мо пурнур гашта,
Ки он равшан кунад чашми хуморам.
Гули зардолуи бобоиро бубин,
Гулистон гаштааст инак диёрам.
Зи боди он насими навбаҳорон,
Муаттар шуд зи бўяш гулузорам.
Хусайно, бо тафохур гӯ ба миллат,
Ки ҳаст аз Пешво ин ифтихорам.

10.03.2019.

ТУ БИГӢ, ОЛИМ ШУДАМ МАН БО ДУОИ ПАДАРАМ (1373)

Ту бигӢ, олим шудам ман бо дуои падарам,
Хуб шунидам рӯзу шаб ҳамду санои падарам.
Дар гузашт аз баҳри ман аз ҷону тан дар ҳар қадам,
Вақти пирӣ ман кунам ҷонро фидои падарам.
Ҳар фидо курбонӣ бошад маънияш сарфи назар,
Таҳти фармон омадам бо раҳнамои падарам.
Пайрави кардам ба ӯ ҳамчун мукаллид дар амал,
Дар умури кори хайр ман муктадои падарам.
Ҳолами Тойӣ бигуфтам номи некаш то абад,
Фаҳри ман ояд мудом андар саҳои падарам.
Ту Калимуллоҳ шунидӣ худ бигӢ, Ҳочӣ Ҳусайн,
Дастӣ ман чун дастӣ Мӯсо бо асои падарам.

10.03.2019.

ДАР САРИ РОҲИ ҲАҚИҚАТ ОШИҚИ ШАЙДО МАНАМ (1379)

Дар сари роҳи ҳақиқат ошиқи шайдо манам,
Аз барои зиндагонӣ лоиқи дунё манам.
Ҳар чӣ гуфтам баҳри миллат васфи ободӣ бувад,
Ғарқи дарёи маъонӣ шоири фардо манам.
Баҳру дарё он замону бигзарад кишті зи он,
Ҳар замон гавҳар бичӯй, зери ҳар дарё манам.
Чун нагардад хушк дарё чуз ба Мӯсои Калим,
Назди ғаввосони баҳр имрӯз бегавго манам.
Издихоми мардумон овозаи ишқ асту бас,
Зери гулхан ҳар садое Вомиқу Удро манам.
Чӯшиши хуни Ҳусайн андар ғазал чун гулхан аст,
Зери оташхона гӯяд хонаи маъно манам.

18.03.2019.

МУТРИБО, ГҶЯНДА БОШӢ СОЗИ ОВОЗАТ МАНАМ (1380)

Мутрибо, гӯянда бошӣ сози овозат манам,
Лаҳзаи оҳанги савтат зарби оғозат манам.
Нағмаву савту наво пайваста гардад бо ғазал,
Чун маводи сӯҳти мутриб оташандозат манам.
Оташи нури Илоҳӣ дар замини осмон,
Номи некӯ, сарбаландӣ, ҳам сарафрозат манам.
Гар ба дастат риштаи тор, нағма савти довудӣ,
Дар радифу қофия ҳамроҳу анбозат манам.
Мутрибо, парвоз кун бо савти худ андар ҳаво,
Ҳар гаҳе парвоз кардӣ, боли парвозат манам.
Нотавониро надидӣ дар каломи ин Хусайн,
Оқибат баҳрат бигӯяд нақши эҷозат манам.

18.03.2019.

ХУДОЁ, МАН ЧАМОЛАТРО ДАР ОН ДУНЁ ҲАМЕБИНАМ (1384)

Худоё, ман чамолатро дар он дунё ҳамебинам,
Зи қудратҳо камолатро зи ҳар начво ҳамебинам.
Ғановатҳои бепоён зи саҳро мешавад ҳосил,
Ки саҳрои саодатро лаби дарё ҳамебинам.
Нишони бахтиёриҳо намудор аст дар наздам,
Ба бахти худ аломатро дар ин дунё ҳамебинам.
Дар ин дунёву он дунё ҳама некӯиҳо аз туст,
Ба шаб ман кавкаби худро чу маҳ зебо ҳамебинам.
Бузургӣ андар ин дунё набошад васфи ҳар ҷоҳил,
Ба ақли худ шарофатро зи ҳар доно ҳамебинам.
Умедам баста рӯзу шаб ба адли он Расули Ҳақ,
Насибам кун шафоатро зи ӯ фардо ҳамебинам.

03.04.2019.

ГУМОНИ БАД НАДОРАМ МАН, ЗИМИСТОНРО БАҲОР БИНАМ (1396)

Гумони бад надорам ман, зимистонро баҳор биnam,
 Ҳама бадҳоҳии олам зи худ он барканор биnam.
 Тафаккур мекунам доим гумони бад набошад ҳеч,
 Дарахти неқномиро ба мисли як чанор биnam.
 Ҳаёлу ваҳму тарсой, ҳама захми забон бошад,
 Касе гуфтори бад дорад ба дунё хору зор биnam.
 Ҳама неқӯиҳо ҳар дам бувад аз сарнавишти ман,
 Ҳазорон гирдбодеро ба мисли як ғубор биnam.
 Дарахте мешавад рӯзе зи тухм берун равад реша,
 Муҳаббат мекунам ҳар гаҳ чавонеро ба қор биnam.
 Ба бунёди ғазал гуфти Ҳусайно, ғарқи маънӣ шав,
 Ҳар он чӣ монд баъди ман зи худ он ёдгор биnam.

14.04.2019.

МУҲАББАТ БО ЗАБОНУ ДИЛ САДОҚАТ ОВАРАД ДОИМ (1401)

Муҳаббат бо забону дил садоқат оварад доим,
Забони бастаи ҳамсар шарофат оварад доим.
Забони худ ҳифозат кун, маранҷон ҳамсари худро,
Адоват бо гумони бад маломат оварад доим.
Макун феъле шавад рӯзе малоли хотири ҳамсар,
Мазаммат байни ҳамсарҳо надомат оварад доим.
Саволе гар диҳад ҳамсар, бичӯ роҳи мадороро,
Чавобе гар малеҳона ризоят оварад доим.
Зи таҳқири касе бошад ихонат байни ҷавру зулм,
Иноят байни фарзандон адолат оварад доим.
Далолат кун, Ҳусайно, ту каромат байни ҳамсарҳо,
Амал кардан ба қавли ту, саодат оварад доим.

16.04.2019.

Иҳонат – хор кардан.

БАХИЛУ КАЧНАЗАРРО МАН БА ДАРДЕ МУБТАЛО ДИДАМ (1409)

Бахилу качназарро ман ба дарде мубтало дидам,
 Ҳасудонро ба чашми худ асиру бенаво дидам.
 Ҳама бадхоҳу бадботин зи чашми мо шуда пинҳон,
 Мурури роҳи каждумро ба зери бўрё дидам.
 Ҳамоқат байни инсонҳо адоват оварад доим,
 Накӯҳиш, ҳам маломатро хато андар хато дидам.
 Таноби роҳи ҳақ ҳар дам кашад боло каманди худ,
 Ҳама рамзи садоқатро зи феъли раҳнамо дидам.
 Ҳидоят нақшае бошад ба обу боду ҳам дона,
 Бузургонро дар ин олам чу санги осӣ дидам.
 Умеди раҳматаш дорӣ Ҳусайно назми ҳикмат гӯ,
 Ҳақиқат байни инсонҳо муҳаббат бебаҳо дидам.

21.04.2019.

БИҶӢ МАНИҚ ЗИ ШЕӢРИ МАН, МАНАМ ДАРӢИ ХУД ДОРАМ (1416)

БиҷӢ мантиқ зи шеӢри мо, манам дарӢи худ дорам,
Биёбӣ дур (р) дар ин дарё, манам дунёи худ дорам.
Дар ин дарёи ноором ҷавохир маъдане дорад,
Зи маъдан ҷӢ ҷавохирро, манам дорои худ дорам.
Ҳама дороии дунё каромат баҳри инсон аст,
Дар ин бозори пурмаъно манам савдои худ дорам.
Ҳар он шеъре зи худхоҳ ба зоҳир лафзи он зебо,
МаҷӢ кибре зи шеӢри мо, манам раънои худ дорам.
Гули раънои ин дунё саросар ҳикмате бошад,
Дурахшад мисли он Зухро, манам заҳрои худ дорам.
Дурахшад ҳар ғазал аз ман, Ҳусайнам ман ба васфи худ,
Ҳақиқат муҳтаво, аммо манам маънои худ дорам.

25.04.2019.

«Нун»

ҚАДРИ АҲЛИ ИЛМ ДОНЕД – ИН БУВАД ВАСФИ АМИН (1137)

Қадри аҳли илм донед – ин бувад васфи Амин,
Қалби онҳоро масозед, эй бародарҳо, ҳазин.
Ғофилу нодон агар бинед, бояд дур рафт
Аз чунин чамъияти бедонишу зулмофарин.
Аҳли илму аҳли ирфон мурғи шоҳин дар ҳаво,
Бозу шаҳбозанд дар авҷи само болонишин.
Шаҳрнишинӣ баҳри ту овардааст нуру сафо,
Бояқуш дар бехудӣ сагро бидонад бехтарин.
Ғар муаллақ мезанад андар ҳаво зоғи сияҳ,
Қадри лочин паст набвад, гарчи бошад дар замин.
Қадри олимро бигӯ, дар ҳар каломат, эй Ҳусайн,
Айби мардумро магӯ, зеро нагуфта мурсалин.

26.08.2018.

ҲАР КАСЕ ДОРАД ТААЧЧУБ ДАР ҒАЗАЛ ПАРВОЗИ МАН (1139)

Ҳар касе дорад тааччуб дар ғазал парвози ман,
Бингарад болу парам, ҳам аз кучо оғози ман.
Ман бубинам аз ҳаво лочину ҳам зоғу заған,
Ҳар касе ҳамто надорад, мешавад анбози ман.
Кардам оғози насихат аз ҷавонӣ чун хатиб,
Маҷмаи ҳар хутбаам як ҷомаи баззози ман.
Дӯхтам ин ҷомаро бо насру ҳам бо назми худ.
Аҷзи ман дар назди Қуръон ҳосили эҷози ман.
Ман намеғӯям, ки шеърар оӣ аст аз ноқисот,
Ҳар ки гӯяд ҳикмате, ӯ шоири мумтози ман.
Бо ғазал гӯ, эй Ҳусайн, розе, ки дорӣ дар дилат,
Баъди ҳар садсола ояд нусрати овози ман.

27.08.2018.

ПУШТИ ПАНОҲИ ТУ ХУДО, ТАКЯ БА ДИГАРОН МАКУН (1143)

Пушти паноҳи ту Худо, така ба дигарон макун,
Толиби гул шавӣ агар, умри касе хазон макун.
Фатҳи зиёд мерасад бар ту зи тоати Худо,
Ҳамраҳи чоҳилон машав, бандагии касон макун.
Дар раҳи эътиқоду дин лутфи Худост раҳнамо,
Шубҳа агарчӣ мекунӣ, бар нафаре гумон макун.
Бар ҳама ҳалқи ин ҷаҳон ҳеҷ машав ту бадгумон,
Даст агар намедиҳӣ ба кас, бори касе гарон макун.
Нафърасони халқ бош, гар ту каси тавонгарӣ,
Ҳеҷ шикасти кас махоҳ, бар нафаре зиён макун.
Зикри Худо ту мекунӣ аз сари сидк, эй Ҳусайн,
Рози худу ниёзи худ ҷуз ба Худо баён макун.

02.09.2018.

БИДОН ҚАДРИ МАРО, ЧОНО, ТУ ҚАЛБАМРО БИКУН МАМНУН (1144)

Бидон қадри маро, чоно, ту қалбамро бикун мамнун,
Ба назди чоҳилу нодон сурурамро бикун афзун.
Агар қадам ту нашносӣ, шавам ғамгину ҳам дилтанг,
Ба борони сиришки худ ду чашмамро макун Сайхун.
Манам шайдои роҳи ту, шудам дилбастаи номат,
Ҳар он гаҳ ман сухан гӯям, ба қавли ман шавӣ мафтун.
Ба наздат фитнае ояд, машав мафтунӣ роҳи вай,
Ба мисли кафки рӯи об ту бинӣ водии Ҳомун.
Замину дашту саҳроро чу Фарҳоде кунӣ ҳамвор,
Ҳазорон кӯҳкане бинӣ ба назди гавҳари макнун.
Ҳусайно, дурри мансурат бигӯӣ бо тариқи назм,
Ба фикри ёри ғори худ суханҳоро бикун мавзун.

02.09.2018.

БАЙНИ АБНОИ ЧАҲОН ДОНОТАРИНИ МАРДУМОН (1145)

Байни абнои чаҳон донотарини мардумон,
Аҳли илму маърифат дар ҳар замону ҳар макон.
Хислати мардони ориф шуд суроғи роҳи Ҳақ,
Панду андарзу насихат раҳбарӣ бар дигарон.
Хайрхоҳӣ байни мардум аз хирадмандӣ бувад,
Ҳикмати мардони некӯ ҳам чу роҳи Қаҳқашон.
Чаҳлу нодонӣ бубахшад баҳри ту садҳо зарар,
Дар масири ин ҳаётат дурӣ чӯ аз бадгумон.
Фарди чоҳил ҳар кучо чун сустӣ варзад дар амал,
Қадри оқилро надонад, ҳарчи гӯяд бо забон.
Оқилу доно чу дидӣ, эҳтиромаш кун, Ҳусайн,
Қадрашон боло нишон то аз ту монад як нишон.

23.08.2018.

ГАР КАСЕ ДИДӢ ФИТОДА, БАҲРИ Ӣ ШАВ МЕХРУБОН (1148)

Гар касе дидӢ фитода, баҳри Ӣ шав меҳрубон,
Меҳрубоният туро дар рӯзи маҳшар соябон.
Бо муҳаббат дасти Ӣ гир, ҳолу аҳволаш бипурс,
МеҳрубонӢ, мушфиқӢ ҳам бар ту бошад имтиҳон.
Ҳар гаҳе ки меҳр кардӢ, нарм гардад қалби ту,
Хайр бинӢ дар ҳаёту баҳри он шав дилситон.
Хушдилеро гар ту дидӢ, таъна бар ҳолаш мазан,
Гар адолат пеша гирад, бар ту н-ояд як зиён.
Гар дуо гӯяд фитода, дар само бин дасти вай,
МушкилӢ бар ту наояд, гарчи мебошӢ давон.
Дар ғазал гӯ, эй Ҳусайн, авсофи инсони накӯ,
Ҳар касе қадре кунад, номаш бимонад ҷовидон.

03.09.2018.

ҚИССАВУ ТАМСИЛИ ШЕЪРАМ БОЛ ДАР ПАРВОЗИ МАН (1162)

Қиссаву тамсили шеърам бол дар парвози ман,
Қофия, вазну радифаш нағмаи овози ман.
Инъикоси фикри худ чун дар ғазал пайдо кунам,
Маънӣ андар маънию дар интиҳо оғози ман.
Матлабам аз ҳар мухотаб ёри содиқ буду ҳаст,
Васфи хилват ҳарчи гуфтам - ишваи пардози ман.
Дар масири шеъри ман ҳаргиз набинӣ ту ғараз,
Ҳарчи ман андеша кардам - аз дилам он рози ман.
Мавриди баҳси азизон гар шавад шеъри Хусайн,
Сад далел орад ба он, гӯяд ба ту ин нози ман.
Шарху тафсири ғазал осон бувад, аммо дар асл,
Қомаи сангин надӯзам маънӣ аз эъҷози ман.

05.09.2018.

ДАР КАДОМИН ГУЛШАНӢ, ЭӢ БУЛБУЛИ ХУШХОНИ МАН (1164)

Дар кадомин гулшанӣ, эӣ булбули хушхони ман,
Бар назар ояд дилам аз баҳри ту, гулдони ман.
Пардаи овози ту бар гӯши ман бо сад наво,
Дарди ман андар дилу ҳар нағмаат дармони ман.
Булбули шӯридаам, беҳуд равам бар назди гул,
Ҳар кучо бошад садоқат боғи ман, бўстони ман.
Равшанӣ ояд ба ман, чун гум кунам ман қалби худ,
Назди ту ояд дилам бе амру бе фармони ман.
Дурру гавҳарро наёбам, дашту сахро шӯразор,
Васфи ту андар назар чун баҳри дурафшони ман.
Ҳар кучо бошӣ, саломат баҳри ту гӯяд Ҳусайн,
Мисли булбул бо гулам, ин аҳду ҳам паймони ман.

11.09.2018.

ИЛМИ КАЛОМУ ҲАМ БАДЕЪ САРҲАЛҚАИ АШЪОРИ МАН (1170)

Илми калому ҳам бадеъ сарҳалқаи ашъори ман,
Тухми муҳаббат дар дилам поянда дар гуфтори ман.
Фарҳанги миллӣ дар назар, фикри назокат дар сухан,
Ҳар ҳарфи он шуд як чаман аз дидаи бедори ман.
Дар вазни шеъри суннатӣ санчида мегӯям сухан,
Ҳар сомие гирад самар аз маънии афкори ман.
Ҳар гаҳ набинам муктадо, монам қадам бо эҳтиёт,
Осонӣ бинӣ дар ғазал аз роҳи бедушвори ман.
Розу ниёз андар ғазал пурмояву зебо бувад,
Ғамнокӣ орад бар диле он коҳиши бозори ман.
Парҳез дорад аз ҳасад таҳқиқи осори Ҳусайн,
Рушду ҳидоят дар назар он гавҳари осори ман.

16.09.2018.

ЭҲДО БА МУҲТАРАМ ҚОСИМИ РАҲБАР (1185)

Садҳо сифоти беҳтарин дар Қосими Раҳбар бубин,
Сидку вафо бар Пешво, дар қавли худ бошад амин.
Андар вилоят ҳурматаш, дар байни мардум иззаташ,
Ҳар он чи шуд аз хидматаш, дар васфи худ бошад матин.
Модар шуда аз ӯ ризо, дар ҳаққи ӯ карда дуо,
Бар дардҳо бошад даво монанди шахду ангубин.
Садҳо макон ободӣ кард, аз ҷумла Шайхи Маслаҳат,
Ислоҳ кард ӯ раҳ ба раҳ бо ҳар чӣ бошад баҳри дин.
Дар хидмати халку Ватан баҳшида худ ҳам чону тан,
Сад шукри сарварро кунад бо ҳар чӣ бошад дар яқин.
Дар ҳаққи Қосимҷони мо дар ҳар дуоят гӯ, Ҳусайн,
Бошед саломат доимо андар ҳаёти беҳтарин.

03.10.2018.

ПОЯИ ТАХТИ АДОЛАТ ҲАМ ҲАЁТИ БЕҲТАРИН (1194)

Пояи тахти адолат ҳам ҳаёти беҳтарин,
 Бо муҳаббат зиндагонӣ арши инсон дар замин.
 Маснадаш боло равад, фахре наояд дар дилаш,
 Аз сафар ё дар ҳазар ҳам кафши ӯ хотирнишин.
 Рустами Дастон чу бинад партаваш рахшандагӣ,
 Дар назар холи сиёҳу Рахши ӯ шуд оташин.
 Рустами Зол аст дар роҳи шучоат бемасал,
 Ётиқодаш бар чӣ бошад бахши инсон дар яқин.
 Зери по густарда бинад қолини қиматбаҳо,
 Боғи вай гардад ҳазону фарши ӯ шуд дар замин.
 Қиссаи Сӯҳробу Рустам дар ғазал гӯ, эй Ҳусайн,
 Пардаи ҳикмат бипӯшӣ, нақши инсон дар камин.

02.10.2018.

ЧАШМА ҲАМ ЧАШМИ ЗАМИНУ ОБ МЕШОРАД АЗ ОН (1202)

Чашма ҳам чашми замини об мешорад аз он,
Дар дилаш як ҷӯшише дар фикри мо оби равон.
Ашки чашмашро бирезад бо нишони сад алам,
Ҳикматаш андар дилу асрори он бошад ниҳон.
Обу гил ҳамрах ба гул аз сарнавишти одаmist,
Ҳар ҷӣ шуд болои хок онро нагӯяд бо забон.
Ту бубин фарзанди одам дар гунаҳ оғушта шуд,
Ғусса андар зери хоку ранчише шуд имтиҳон.
Чашма дар болои кӯху хушкӣ андар зери баҳр,
Резишаш боло равад, гар пеши он бошад давон.
Қудрати ҳақро биғӯ дар ҳар каломат, эй Ҳусайн,
Ҳар касе фикре кунад, доим бимонад дар амон.

09.10.2018.

ЧАШМИ МАН АНДАР РАҲАТ, ҲОЛИ ПАРЕШОНАМ БУБИН (1207)

Чашми ман андар раҳат, ҳоли парешонам бубин,
Ту биё, бар назди ман худ чашми гирёнам бубин.
Беқарорам рӯзу шаб, мадҳуши беҳуд дар назар,
Накши рӯят дилситону ҳоли ҳайронам бубин.
Гар набинам рӯи ту, ман волаву шайдо шавам,
Дар сари роҳат бигардам, ҷисми бечонам бубин.
Гар ту оӣ назди ман, сармад биёбам баҳри худ,
Худ бигӯям бо шиор, эй моҳи тобонам, бубин!
Гар раво донӣ зи ман ҷонро нисорат мекунам,
Дар вафодории ман ту аҳду паймонам бубин.
Ҳар чи гуфтӣ дар ғазал аз баҳри ёрон, эй Ҳусайн,
Ту бигӯ баҳри ғазалхон: Адли мизонам бубин!

10.10.2018.

САРИ ТАНҲОИ ХУДРО ТУ БИЗАН БАР ДАРГАҲИ РАҲМОН (1208)

Сари танҳои худро ту бизан бар даргаҳи Раҳмон,
Ҳар он чи пурсӣ аз даргаҳ, ба дарди ту шавад дармон.
Ба шабхезӣ ту одат кун, ба нисфи шаб ибодат кун,
Агар мушкил шавад пайдо, ҳама корат шавад осон.
Ту бовар кун ба илми ҳақ, марав бо ҳар раҳи ноҳақ,
Мадон ту фикри худ мутлақ, бақувват мешавад имон.
Раҳо кун ту ҳасад аз дил, зи дини худ машав ғофил,
Ғами фардо макун зоил, ки он фармуда дар Қуръон.
Ҳар он гаҳ умри ту сангин ба поёнаш машав ғамгин,
Фурӯзон кун чароғи дин, наояд бар ту ҳеч исён.
Ҳусайно, роҳи ҳақро гӯ, агар мушкил аён бошад,
Ба фардо ҳарчи гуфти ту, бигардад баҳри ту унвон.

10.10.2018.

ҚАДДУ БАСТАТ НАВНИХОЛУ РҶИ ЗЕБО ДИЛСИТОН (1225)

Қадду бастат навнихолу рӯи зебо дилситон,
Дар садоқат Вомиқам ман, зулфи Узро чун камон.
Қадду басту зулфи ту бар чашми ман дар парда шуд,
Дар сиёҳӣ чашми ман бо чашми шахло меҳрубон.
Бо муҳаббат ҳар чӣ гуфтам, дур гаштӣ аз барам,
Як қадам дар фикри ман ту, гарчи дарё дар миён.
Қадри манро ту бидонӣ, чанги дилсӯзат манам,
Гаҳ сафедӣ дар шабу роҳи тамошо Каҳкашон.
Бар лаби дарё чу рафтӣ, қазру маддашро бубин,
Ҳар замон қазре бувад дар зери дарё армуғон.
Армуғони ту, Ҳусайно, баҳри ҳамсар ту бигӯ,
Меҳри ту андар дилам дар ҳар ду дунё ҷовидон.

23.10.2018.

ЭҲДО БА СУҲАНШИНОС САӢИДУМРОН (1244)

СаӢидзода СаӢидумрон ба фазли худ ачиб инсон,
Намуна, олими даврон Ҳудовандо, ту ҳифзаш кун.
Ташаббускори нотакрор ба қалбу дидаи бедор,
Саропо муждаи ирфон, Ҳудовандо, ту ҳифзаш кун.
Падар Абдулғанӣ меҳтар, СаӢидумрон аз ӯ чавҳар,
Ба дарди мо шавад дармон, Ҳудовандо, ту ҳифзаш кун.
Варо панҷоҳ шуд пирӯз, қалам дар даст ҳудафрӯз,
Намуна баҳри шогирдон, Ҳудовандо, ту ҳифзаш кун.
Суҳан дар маҳфили «Ганҷ»-аш зудояд мушкилу ранҷаш,
Шавад зебандаи унвон, Ҳудовандо, ту ҳифзаш кун.
Ҳусайно, лоиқи суҳбат СаӢидумрони пурҳикмат,
Дуояш гӯ варо аз ҷон, Ҳудовандо, ту ҳифзаш кун.

07.11.2018.

ЭҲДО БА ШОИРА ГУЛНОЗ (1246)

Аз ман салом бар шумо, Гулнози Тоҳириён,
 Ашъори ноби шумо пурҳикмату ҳам равон.
 Шоираи хушкалом, Гулнози фарзонадам,
 Дар маъонӣ мерасад ҳарфи шумо бар нишон.
 Гулноз дар вучудаш як олами бар худ хос,
 Бо фикри шоирона чӯяд шеъри ҷовидон.
 Ҳочӣ Ҳусайн дуо гӯ аз баҳри ин шоира,
 Ба баҳти миллату халқ бошад доим дар амон.
 Эӣ шоира, бардавом авсофи хайр ҳадяпм,
 Ин се китоби назмам бар шумо шуд армуғон.

08.11.2018.

МАН БА ГУЛ ОШИҚ ШУДАМ, КИ ГУЛ НАМЕДОНАД КӢ МАН (1253)

Ман ба гул ошиқ шудам, ки гул намедонад кӢ ман,
Сурхии рӯям сафед аз файзи гулҳо дар чаман.
Оризиро ман надонам, чехра зебо, ҳам латиф,
Суратам монанди гул дар баҳри зебо аз куҳан.
Гулшакарро ту бубин дар сахтӣ монад ҳар гуле,
Лаззате орад ба ту ҳар он чӣ гӯӣ дар суҳан.
Дар замират ҳар чӣ бошад, рӯнамо кун ҳамчу гул,
Нафси худро ваъда кун, ки ман наям паймоншикан.
Оби гул махлут бошад дар вучуди одамӣ,
Барги гул ҳар ғаҳ бияфтад, по ба барги гул мазан.
Гулханеро гар ту дидӣ фикри гулро кун, Ҳусайн,
Байни ҳар ду гулузору зикри ту дар анҷуман.

15.11.2018.

ДАР ТУЛҶИ СУБҲИ СОДИҚ ЗАКРИ СУБҲОНРО БИКУН (1255)

Дар тулӯи субҳи содиқ зикри Субҳонро бикун,
Дар дилат шафқат чу омад, шукри давронро бикун.
Қиссаи гурги сияҳ асрори он дар хилқаташ,
Назди мардум дар хатогӣ узри чӯпонро бикун.
Бо забонат ҳар чӣ гуфтӣ, ту мағӯ бад мардумӣ,
Қудрати некӣ надорӣ, фикри паймонро бикун.
Аҷзи худро худ бубин, воқиф бишав худ дар сахар,
Рӯзу шаб андар тафаккур заҷри султонро бикун.
Аз қазо шуд шохзода ошиқи кампири зол,
Қиссаҳо з-он Мавлавӣ, ту нашри ирфонро бикун.
Матлабат бошад, Ҳусайно, хидмати халқу Ватан,
Умри ту аз шаст бигашт, амри Раҳмонро бикун.

16.11.2018.

*Дар газали мазкур талмеҳ ба дафтари чоруми маснавӣ
(байти 3155) ба қор рафтааст.*

ҚОЛАБИ ИЛМИ АРҶЗ АРЗАНДАИ АШЎРИ МАН (1256)

Қолаби илми аруз арзандаи ашъори ман,
Мисраи ҳар байт ороандаи ашъори ман.
Гум нагаштам баҳри маъно дар миёни қофия,
Ҳикматаш андар дили чӯяндаи ашъори ман.
Рӯй овардам ба шеърӯ шеъри нобам шуд суруд,
Шуд наво чун шамъ афрӯзандаи ашъори ман.
Ман нагуфтам дар ғазал чун дигарон ҳаҷру фирок,
Васфи халқу сарзамин пояндаи ашъори ман.
Як ҷавони дардманде баҳри ман дардаш бигуфт,
Баҳри ӯ гуфтам, бишав хонандаи ашъори ман.
Шоирона ҳар чӣ гуфти дар ғазалҳо, эй Ҳусайн,
Худ бигӯ: Ин умри ман – ояндаи ашъори ман.

17.11.2018.

ПАНДУ АНДАРЗИ БУЗУРГОН ДАР ҚАБОИ ШЕЪРИ МАН (1258)

Панду андарзи бузургон дар қабои шеъри ман,
Шуд муназзам пайкаре, бошад нидои шеъри ман.
Мардуми бозору кӯча чомаи меҳнат ба тан,
Вақти холӣ, кош, гӯяд беҳатой шеъри ман.
Бо дилу чон ҳар чӣ гуфтам, он дурахшад дар ғазал,
Бар дилам рамзи масаррат, хуш навои шеъри ман.
Дарди дил ҳарзиз нагуфтам, то шавад дармони дил,
Лек дардам дар ғазал, он ҳамсадои шеъри ман.
Дар тавонам ҳарчӣ буд, онро бигуфтам дар ғазал,
Ҳар касе маъно бифаҳмад, раҳнамои шеъри ман.
Обрӯи аҳли ҳикмат аз сухан бошад, Хусайн,
Ту бигӯ, дар сатри дил бошад бақои шеъри ман.

18.11.2018.

ШУКРИ ҲАҚ, ОМАД ПАЁМИ ОШИҚИ АШЪОРИ МАН (1259)

Шукри Ҳақ, омад паёми ошиқи ашъори ман,
Баҳри тасдиқи каломи содиқи асрори ман.
Ҳар чӣ гуфтам аз фазоил, хулқи некӯ дар назар,
Сайри манзури давоми шоиқи афкори ман.
Нисбати ҳар неъмате дода Худо аз баҳри ман,
Фикри машкури низоми лоиқи гуфтори ман.
Гар шикоят ояд аз ман, арзи некӯ мекунам,
Амри маъруфе ба номи Холиқи бедори ман.
Ризку рӯзӣ бардавому ман бигӯям рӯзу шаб,
Қадри мақдури мароми розиқи дилдори ман.
Дар ғазал бо нутқи худ роҳи васат азми Ҳусайн,
Шеъри минбар дар мақоми нотиқи гуфтори ман.

19.11.2018.

АЛО МОДАР, ТУ РОЗӢ ШАВ БА ПОЯТ САР БИМОНАМ МАН (1282)

Ало модар, ту розӣ шав, ба поят сар бимонам ман,
Ризоят бо дуо ҳамраҳ ва аз сайёд амонам ман.
Ҳар он чӣ гуфтӣ баҳри ман, шавам сайёди маъниҳо,
Дуоят мисли тири боз, ба як шакли камонам ман.
Насими навбаҳорам ту, зимистон ҳар гаҳе ояд,
Бухорӣ мешавам он дам, ба худ оташфишонам ман.
Ҳар он гаҳ мушкиле ояд, сухан пӯшида мегӯям,
Нафас дар синаи тангу ба даргаҳ остонам ман.
Мукимам дар сари роҳат ба мисли гарди зери по,
Ба зохир барги гул қисмат ба чашмат
арғувонам ман.

Аё модар, шарафмандам раҳоварди ту ман бошам,
Вучудам аз вучуди ту, ба дунё армуғонам ман.
Дуо кардӣ ба нури худ, Ҳусайнат гавҳари мақсуд,
Бигӯяд дар ғазалҳояш чу мурғи парфишонам ман.

24.12.2018.

ДАР ҒАЗАЛ БО ҲАР ЗАБОН ТУ ВАЗНИ МИЗОНРО БУБИН (1300)

Дар ғазал бо ҳар забон ту вазни мизонро бубин,
Дар мақоми илму ирфон қадри инсонро бубин.
Бо ғазал гарди равон тахти Сулаймон дар назар,
Дар масири ғарқи тӯфон чашми ҳайронро бубин.
Нақши дастат шуд писанди аҳли илму ҳам адаб,
Дар ниҳоди нақши гулдон аҳди Сомонро бубин.
Мақсади ашъори мо шукронаи давраи замон,
Ёварат шуд шамси тобон, даври давронро бубин.
Зери он хуршед чун ҳар барги гулшан бар замин
Бар ту бошад соябон, нафъи гулистонро бубин.
Чун расид бар як ҳазору сесадум шеъри Ҳусайн,
Бо садо ангуштзан занчири девонро бубин.

31.01.2019.

*Занҷир – дар забони арабӣ овозе бошад, ки аз ангушти
калон ва миёна барояд.*

ИНОЯТИ ТУ ҲАР САҲАР БАҲОРИ БЕХАЗОНИ МАН (1301)

Инояти ту ҳар саҳар баҳори беҳазони ман,
Диёнати ту муътабар ҳисор дар ниҳони ман.
Баробарӣ, бародарӣ нишона дар раҳи сафар,
Адолати ту дар назар шиори соябони ман.
Басандагӣ зи баҳри ман ҳар он чӣ ҳаст дар дилат,
Кифояти ту муфтаҳар, нигори заргарони ман.
Дифои номи неки ман ионате ба насли ман,
Ҳимояти ту беҳатар, шикори бегумони ман.
Чу гуфтаам суҳан зи ту, латофат ояд аз авом,
Ҳимояти ту бесипар гузори ноаёни ман.
Зи оламе гирифта ганҷ, ба ҳукм нусрате расад,
Шарофати ту дар сафар ба ёри меҳрубони ман.
Зи ғофиле ту дида ранҷ ба чоҳилон мағӯ, Ҳусайн,
Ҳидояти ту дар асар ғубори Каҳкашони ман.

02.02.2019.

ХОК ШАВ, ТО ГУЛ БИРӢЯД ДАР ЧАМАН (1302)

Хок шав, то гул бирӢяд дар чаман,
НармӢ кун, дар дил набошад мову ман.
ХоксорӢ васфи мардони накӢ,
Васф гардад дар нишасту анчуман.
Иzzати нафсат надонӢ, худпараст,
Хор гардӢ, ҳам бигардӢ аҳриман.
Кор кун, то худ бидонӢ роҳи ҳақ,
Дар тавозуъ пеша гир ин ҳарфи ман.
Дилрабо шав, зеби дунё ин амал,
НекӢ кун, ту гарчи бошӢ дар Яман.
Бо малоҳат бо намак шав, эӢ Ҳусайн,
ХоксорӢ дар дилу ҳам дар сухан.

03.02.2019.

ЭЙ ХУДОЁ, РҶЗИ МАҲШАР РҶ МАГАРДОНӢ ЗИ МАН (1303)

Эй Худоё, рӯзи маҳшар рӯ магардонӣ зи ман,
 Бо ғазаб хомӯш макун шамъи фурӯзоне зи ман.
 Ҳар гаҳе бошам парешон, фикри Мавло дар назар,
 Маҷмаъи ҳукми ту шуд ҳоли парешоне зи ман.
 Ман ризо бо ҳукми ту дар ин ҳаёти нозанин,
 Байни мардум норизо доман маяфшонӣ зи ман.
 Шукри неъмат дар вучуду ҳам ризомандӣ зи ту,
 Истичобат кун дуоҳо, хайри эҳсоне зи ман.
 Ашки манро худ бидонӣ баҳри ту андар қабул,
 Дар миёни обу оташ ашки бороне зи ман.
 Эй Худоё, розӣ шав дар рӯзи маҳшар аз Ҳусайн,
 Боқӣ монад дар асар файзи гулистоне зи ман.

03.02.2019.

ДҶСТУ ДУШМАНРО ШИНОСУ КОРИ НОЧОРО МАКУН (1308)

Дӯсту душманро шиносу кори ночоро макун,
Байни мардум бо хиёнат байъи савдору макун.
Баҳри ҳар сайёд гоҳо мавчи дарё душман аст,
Бо ният дар сайди моҳӣ қаъри дарёро макун.
Пайрави некон бишав, бадҳохи мардум ҳам мабош,
Бо чиноят пайрави инсони расвора макун.
Муфтахир ҳозир машав бо ёрӣ назди фосикон,
Дар макони беҳаёӣ мадҳи зебора макун.
Роzi ҳақ андар ниҳону илми ғайб амри Худо,
Бедалелу чаҳли душман ҳукми фардору макун.
Сирри дил андар ғазал онро бигӯй, эй Ҳусайн,
Дар масири шарҳи он таҳрифи маънору макун.

05.02.2019.

ДАР РАҲИ ДЕВОНАҚАЙС ОЗОРИ ЛАЙЛОРО БУБИН (1311)

Дар раҳи Девонақайс озори Лайлоро бубин,
Шиддати ишқи дилаш Мачнун шайдоро бубин.
Лайлию Мачнун нисори қиссаҳои Ардашер,
Ханчари Искандару таърихи дунёро бубин.
Ардашери Бобакон аз ҷумлаи Сосониён,
Баҳри ҷоҳу молу мулк ин шуру ғавғоро бубин.
Боризи роҳи ҳақиқат давлати Сомониён,
Равшани миллат зи тоҷу асли пайдоро бубин.
Гар хирадманде бигӯяд васфи он шоҳи ҷаҳон,
Ҳокими даврон шумору адли доноро бубин.
Зоҳиру ботин ҳама мафҳуми ашъори Хусайн,
Бар муроди дил бувад мақсуди маъноро бубин.

10.02.2019.

ФАРЗАНДИ БАД ДАР ИН ҶАҲОН БАР ВОЛИДОН БОРИ ГАРОН (1318)

Фарзанди бад дар ин ҷаҳон бар волидон бори гарон,
Андар баҳор ояд хазон, гар ранчиш ояд аз падар.
Бар мо расида, ту бидон, андарзу панди бостон,
Худро набинад дар амон, гар ранчиш ояд аз падар.
Дар ҳаққи ёрон бадгумон дар носазой бадзабон,
Ҳаргиз наёбад пуштибон, гар ранчиш ояд аз падар.
Ҳар гаҳ чу орад он зиён дар ҳалқи мардум устухон,
Шарманда байни мардумон, гар ранчиш ояд аз падар.
Худро бигӯяд дилситон дар киштӣ бошад бодбон,
Гумгашта гардад бенишон, гар ранчиш ояд аз падар.
Баҳраш, Ҳусайно, худ бихон сад бор гӯяд аламон,
Номаш намонад дар ҷаҳон, гар ранчиш ояд аз падар.

13.02.2019.

ЛАҲЗАИ МЕҲРУ МУҲАББАТ ГУЛШАНИ ОЗОДИ МАН (1336)

Лаҳзаи меҳру муҳаббат гулшани озоди ман,
Бехтарин фурсат ба ман ин як дами озоди ман.
Шукри неъмат мекунам бо суҳбати аҳли хирад,
Ҳамдаи роҳат ба ман он мақдами озоди ман.
Рамзи осоиш бидонам сарвату дороиҳо,
Чун нишон неъмат ба ман ин як дами озоди ман.
Арзиши дунё бубинам шахди суҳбат чун асал,
Ангубин қимат ба ман ин як дами озоди ман.
Лаҳзаи пинҳониям пиндоштани аъмоли хайр,
Сад дафин нусрат ба ман ин як дами озоди ман.
Чорсӯи зиндагӣ орад ба ман иқболу бахт,
Дар чабин давлат ба ман ин як дами озоди ман.
Як нафас ҳамдам будан гӯяд, Хусайно, дар ғазал,
Қовидон соат ба ман он як дами озоди ман.

01.03.2019.

АЗ БАҲРИ ИНСОН АСТ, ДОН, ПАЙДОИШИ ҲАРДУ ҶАҲОН (1346)

Аз баҳри инсон аст, дон, пайдоиши ҳарду ҷаҳон,
Донистани давра замон оромиши руҳу равон.
Аз Ибни Синоӣ Ҳақим ибрат ҷу ояд дар нишон,
Аз баҳри ҳар як нотагон он медиҳад зӯру тавон.
Ҳар ҳикмате бо роҳи илм гулдон бигардад баҳри гул,
Оёти Қуръон дар забон сад нур мебахшад ба ҷон.
Аз баҳри миллат ҳар нафар хидмат бикард аз роҳи илм,
Бӯҷаъфари Рӯдак бидон, бо донишаш шуд меҳрубон.
Ҳар наврасе дар кӯдакӣ омӯхта илму адаб,
Ободӣ ояд бар ҷаҳон бо хоҳиши ҳар навҷавон.
Аз баҳри ҳар инсон бигӯ, дар ҳар каломат, эй Ҳусайн,
Оромӣ бошад ҷовидон осоиши давра замон.

05.03.2019.

БО АҚЛУ БО ИДРОКИ ХУД ТУ КАШФИ ДУНЁРО БИКУН (1350)

Бо ақлу бо идроки худ ту кашфи дунёро бикун,
 Ҳар гаҳ чу ёбӣ нуктае, ту зикри Мавлоро бикун.
 Андар улуми дунявӣ пайрав бишав бо аҳли ғарб,
 Аз баҳри хайри зиндагӣ ту фикри фардоро бикун.
 Пайрав машав бо чоҳилон бо рамзи имо дар назар,
 Илме биёмӯз бо ҳадаф, кашфи муамморо бикун.
 Дар матлаби ҳар кори худ ту бин рамзи он Симурғро,
 Чун сози худ дар пайравӣ бар мурғи Анқоро бикун.
 Гар орзу хому табох, дархости ту н-ояд ба даст,
 Пӯшида гардад дар амал, хости таманноро бикун.
 Ақлу заковат, эй Ҳусайн, бо илму ирфон ҳамнафас,
 Вочиб бувад ташвиқи илм, таҳрики маъноро бикун.

05.03.2019.

ҲАР ОН ЧӢ КАРДӢ КОРИ ХАЙР, АҶРУ САВОБАШРО БУБИН (1356)

Ҳар он чӣ кардӣ кори хайр, аҷру савобашро бубин,
Пурсон машав подоши вай, музди ҷавобашро бубин.
Оё шунидӣ қиссаи дар Дачла нон андохтан?
Бар назди султон омада нону кабобашро бубин.
Чокар бишав бар модарат монанди он Султон Увайс,
Мамдуҳи Пайғамбар шуда, ту интихобашро бубин.
Ҷуғрофидонони ҷаҳон бо кори худ дар ҳайратанд,
Андоза бин дар ҳар амал бурчи ҳисобашро бубин.
Парҳез кун ту аз ҳаром, дурӣ бичӯ аз Аҳриман,
Таъчил дорад сӯи ту, азми шитобашро бубин.
Некӣ бикун дар ин ҳаёт бо қадри имкон, эй Ҳусайн,
Рӯзе чу ёбӣ дафтаре, нақши китобашро бубин.
Ҳар як гуле дар назми ту гулшан шавад бар миллатат,
Аз рӯи ҳар гул қатрае зарфи гулобашро бубин.

07.03.2019.

САЙЁД ГАШТАМ ДАР КАМАР, ЭЙ ЁР, НОКОМАМ МАКУН (1361)

Сайёд гаштам дар камар, эй ёр, нокомам макун,
Ман интизору беҳабар андар лаби бомам макун.
Хавфе надорам аз касе, гирдоби дарё дар назар,
Аз ман наояд як зарар, зинҳор, бадномам макун.
Бар амни айши ман нигар, ғоиб шудам ман аз барат,
Ҳар гаҳ чу оям аз сафар анбори анҷомам макун.
Ҳифзат кунам ман дар сафар. бо номӣ ту ман муфтаҳар,
Бар ту шавам доим сипар, девори беномам макун.
Нопухта бином дар хатар, сайқал биёбад симу зар,
Ҳар он чӣ бошад дар қадар бекору ҳам хомам макун.
Омӯхта чун раҳгузар номам Хусайнӣ дар асар,
Аз ман чу ояд як гузар, ором кун, ромам макун.

08.03.2019.

ДАР САРАТ САВДОИ ОЛАМ, ТУ ДИЛОЗОРИ МАКУН (1364)

Дар сарат савдои олам, ту дилозорӣ макун,
Ҳар чӣ бинвишта қалам, савдои бозорӣ макун.
Дар ҳузури аҳли дил бовар надорӣ дар дилат,
Дар сари ҳар як санам беҳуда сардорӣ макун.
Дурӣ ҷустӣ аз ҳақиқат дар канорат роҳи ҳақ,
Васфи Ҳотамро шунидӣ, хулқи безорӣ макун.
Одати мардум бубину хислати хубон бигир,
Устуворӣ адли муҳкам, ҳукми исрорӣ макун.
Ҷовидон шуд марди хайре дар масал Нӯшинравон,
Дар ҳадисе гуфт Хотам «бар бадон ёрӣ макун».
Ҳар чӣ бошад аз ҳароме манъи онро кун Ҳусайн,
Гарчӣ бошад дар ҳарам, бар он харидорӣ макун.

08.03.2019.

ЭЙ САБО, ҲОЛИ МАРО БАР ЧАМЪИ ЁРОНАМ РАСОН (1370)

Эй сабо, ҳоли маро бар чамъи ёронам расон,
 Гар вазидӣ дар Ватан хурсандӣ ояд бегумон.
 Номи ман андар дили мардони некӯ дар маҳал,
 Мисли шамсе боз гардад ҳоли ман бар дигарон.
 Дар ватан ҳар кас нагуяд, ӯ нагуфт аз баҳри ман,
 Ман бигуфтам баҳри миллат ҳар чӣ омад бар забон.
 Сирру асрорам зи дил оҳиста гӯям бо қалам,
 Ҳарфи ман шуд дар биёбон мисли дашти бекарон.
 Шеъри ман омад ба водӣ аз куҳистони баланд,
 Назми он гар ғайри мафҳум, насри он бошад баён.
 Ҳар чи гуфти дар ғазалҳо шубҳа н-орад, эй Ҳусайн,
 Маъниҳо пайдо шавад шеърат намонад дар ниҳон.

10.03.2019.

ИН ҶАҲОН ОБОД АЗ АҚЛИ РАСОИ ОҚИЛОН (1374)

Ин ҷаҳон обод аз ақли расои оқилон,
Баҳри мардум мустақим бошад ба саҳро соябон.
Илму ирфон, меҳрубонӣ тандурустӣ оварад,
Иззату икром ёбад ҳар кӣ бошад меҳрубон.
Меҳрубониҳо бикун бар аҳли илму маърифат,
Авлиёуллаҳ ҳама бар чашми мардум ноаён.
Ҳар хирадманде бидидӣ фикри вайронӣ макун,
Дар хароба ганҷебӣ бар ту бошад имтиҳон.
Аз бари саҳро гузаштӣ шукри дарёро бикун,
Зиндагӣ бо аҳли илм ободии ҳар як замон.
Баҳри ободӣ бикӯш бо назми ирфон, эй Ҳусайн,
Ҳишти ободӣ бинех, номат бимонад ҷовидон.

14.03.2019.

БАЪДИ ДАРДИ ЧАШМ ДИДАМ ЧАШМИ ХУДРО ЯК ЧАХОН (1383)

Баъди дарди чашм дидам чашми худро як чахон,
Қадри он шуд сад ҳазору сирри он гашта аён.
Зардию сурхӣ чу дидам аз гулистони чаман,
Баҳри бўстони ҳаётам заррааш шуд гулфишон.
Донаву доми кабӯтар дар ҳадаф болои сар,
Чашми худро гар кушояд, худ бубинад ошён.
Чун бихондам ошёни илми тиб андар кутуб,
Дарди чашмам ҳафтае аз баҳри ман шуд имтиҳон.
Зиндагонӣ, моли дунё зарра бошад пеши чашм,
Неъматӣ хуршедӣ дорад нури чашмам бегумон.
Қадри чашм андар каломат баҳри мардум гӯ, Хусайн,
Шукри нури чашм кардӣ, тан бимонад дар амон.

31.03.2019.

ДӢСТОН, ДАР ИН ҶАҲОН НЕКӢ БИМОНАД ҶОВИДОН (1385)

ДӢстон, дар ин ҷаҳон некӢ бимонад ҷовидон,
Номи неки Ҳотами Той ибрате бар дигарон.
ХайрхоӢ байни мардум дар баҳорон мисли гул,
Накҳате орад писанд аз даст ояд Ӣ забон.
ӢрмандӢ бар ятимон нузҳате орад ба кас,
Ҷовидона барги ҷон ҳаргиз набинад он хазон.
Неку бадро ту бубин подоши он аҷру ҷазо,
Ошкоро рӯзи маҳшар ҳар ҷӢ бошад дар ниҳон.
Шукри неъматро бикун, манъе набинӢ дар амал,
Роҳи хайр ин ҷо бувад монанди Роҳи Каҳкашон.
НекӢ кун то зинда ҳастӢ бо каломат, эй Ҳусайн,
Баҳри нафъи мардумат андар varaқ монад нишон.

04.04.2019.

ГАРЧИ БОШӢ ДАР САМО ҚАДРИ МУАЛЛИМРО БИДОН (1387)

Гарчи бошӣ дар само, қадри муаллимро бидон,
Аз падар авло бувад васфи муаллим бегумон.
Бартарӣ пайдо бикун дар чашми шогирдони ӯ,
Иzzату ҳам эҳтиромаш бар ту бошад имтиҳон.
Дар ҷавонӣ илм омӯз аз бузургони замон,
Қадри устодӣ бидон ҳоло, ки ҳастӣ ту ҷавон.
Бо умеди рӯзи фардо то шавӣ соҳибмақом,
Баҳри устодони худ хидмат бикун бо ҷисму ҷон.
Хидмати ту бар муаллим оварад ақлу тамиз,
Назди олим гар равӣ, аз ҷаҳл монӣ дар амон.
Бо муҳаббат баҳри толиб дар ғазал гӯ, эй Хусайн,
Баҳри ту бошад муаллим мушфику ҳам меҳрубон.

06.04.2019.

НАҚШИ НАҚҚОШИ АЗАЛ БИН, ШУКРИ ЭҲСОНРО БИКУН (1399)

Нақши наққоши азал бин, шукри эҳсонро бикун,
Ибрате аз он бигир, рафтори неконро бикун.
Дар шамоил ҳар чӣ дидӣ, акси он андар дилат,
Дар баёни шарҳи худ ту кадри имконро бикун.
Дар ҷавонӣ некӣ кун, арзиш биёбӣ байни халқ,
Дар ҳама афёли худ савдои мизонро бикун.
Давлате дар даст дорӣ, бокарам шав доимо,
Душмане дар манзилат, одоби меҳмонро бикун.
Маснаде гар бар ту ояд, ту макун зулму ситам,
Байни мардум бо насихат адли султонро бикун.
Бо қалам нақше кашидӣ, сурати дил каш, Ҳусайн,
Дар маъонӣ бо муҳаббат шукри давронро бикун.

15.04.2019.

МАЪОНӢ ДАР ҒАЗАЛ ГУФТАМ, БА АҚЛИ ХУД ТУ ПАЙДО КУН (1402)

Маъонӣ дар ғазал гуфтам, ба ақли худ ту пайдо кун,
Чу нуре дар варақ ёбӣ, ба чашми худ тамошо кун.
Ҳар он гаҳ нукта дарёбӣ, тафаккур кун зи асрораш,
Зи шавқӣ дил аз он ашъор навозишро ҳувайдо кун.
Зи ҳарфам ту тасаллӣ чӯ. дилат он гаҳ шавад беғам,
Ба вақти хондани ашъор ба ёри худ тавалло кун.
Ҳама ашъори ақли илм зи ислоҳи Банӣ Одам,
Агар пайдо шавад аксе, ту созишро таманно кун.
Паёми даҳри мо бошад, суҳан орад ба ту чунбиш,
Баландии суҳанро ту ба мисли мавҷи дарё кун.
Ҳама армону омолоат, Ҳусайно, дар ғазал гуфтӣ,
Ҳар он кас дар талаб бошад, ҷавобашро муҳайё кун.

17.04.2019.

ӢРИ СОДИҚ БАҲРИ МАН АСРОРИ ХУД ПИНҲОН МАКУН (1406)

Ӣри содиқ, баҳри ман асрори худ пинҳон макун,
Ҳар чӣ дорӣ дар дилат, бар зери ҳар домон макун.
Айбу нуксон назди ман чун хонаи вайрона аст,
Чашм аз айбам бипӯшу ту дилам вайрон макун.
Туҳмату кизбу маломат рашки шайтон асту бас,
Нест айбам назди ту, нодида худ бухтон макун.
Чаҳ-чаҳе хоҳам ба наздат маҳфилороям шавӣ,
Мисли булбул дар асорат худ маро зиндон макун.
Рӯзгори босаодат бардавом аст аз сипос,
Дар замони босафо ношукрии даврон макун.
Ту наёбӣ дар ҳаётат ёри содиқ чун Ҳусайн,
Баҳри ёри содиқат паймони бебурҳон макун.

20.04.2019.

ГАР ХИРАДМАНДӢ БИХОӢӢ, ДАР ЧАВОӢӢ НЕКӢӢ КУӢ (1408)

Гар хирадмандӢ бихоӢӢ, дар чавонӢ некӢ кун,
То шавӢ пири бадавлат, то тавонӢ некӢ кун.
Шахси эҳсонкор шав бо қадри имконоти худ,
Хайру эҳсон пеша гиру дар нихонӢ некӢ кун.
Неъмате гар бар ту ояд, шукри он овар ба чо,
Байни мардум чун шамоле бар хазоне некӢ кун.
Дар сафар баҳри хидоят шав чароғи корвон,
Дар раҳи мӯру малах бар корвоне некӢ кун.
Хидмате кардӢ агар, миннат макун аз баҳри кас,
Зери борон ё ки шамс чун соябоне некӢ кун.
Дар ғазал гуфтӢ, Ҳусайно, ҳикмате аз баҳри халқ,
Бо каломи ноби худ ту ҷовидонӢ некӢ кун.

21.04.2019.

ДАР ДИЛАТ БУҒЗУ АДОВАТ ПАНЧА БАР ҚУРЪОН МАЗАН (1418)

Дар дилат буғзу адоват, панча бар Қуръон мазан,
Чун таноби сад азоб аз паллаи мизон мазан.
Ранчу заҳмат бар ту ояд шахси нодон дар барат,
Заҳмати беҳударо бар хонаи вайрон мазан.
Дар тараххум лутфи ту баҳри ятиму нотавон,
Раҳму шафқат дар дилат бо баргаи райҳон мазан.
Навдаву ҳам барги райҳон бўи чаннат оварад,
Дар тасаввуф раҳ надорӣ, даст бар домон мазан.
Гуфтугӯ кун байни мардум бо баёни роҳи ҳақ,
Ҳарфи ношоистаро дар ҳаққи ҳар инсон мазан.
Дар канори сафҳаҳо шарҳу баён бошад Ҳусайн,
Назми носанҷидаро бар сафҳаи девон мазан.

26.04.2019.

БАЙНИ МАРДУМ ДАР КАРОМАТ ҲУКМИ АДЁНРО БУБИН (1426)

Байни мардум дар каромат ҳукми адёно бубин,
Рӯзу шаб андар адолат амри султонро бубин.
Баҳшишу дасти саҳо хайре биёрад баҳри ту,
Дар ҳадаф баҳри садоқат хайру эҳсонро бубин.
Раҳмати ҳақ дар назар ин баҳшишу осониҳо,
Байни мардум бемаломат амри кайҳонро бубин.
Ҳукми адёни самовӣ раҳму шафқат бар замин,
Бетиҷорат бо қаноат нархи арзонро бубин.
Адлу инсофу диёнат аз само ояд ҳаме,
Баҳри мардум дар саховат оби боронро бубин.
Васфи неъматҳо бигӯ дар ҳар каломат, эй Ҳусайн,
Шеърӣ ту гар бо фасоҳат, офаринхонро бубин.

27.04.2019.

«ҲОИ ҲАВВАЗ»

**ХИРАД АЗ БАЙНИ ИНСОНҲО РАВАД
ОҲИСТА-ОҲИСТА (1213)**

Хирад аз байни инсонҳо равад оҳиста-оҳиста,
Асарҳо дар дили мардум кунад оҳиста-оҳиста.
Намонад раҳму шафқат ҳеч ба байни мардуми олам,
Ҳар он чӣ дар ҳадис омад, шавад оҳиста-оҳиста.
Ба тадриҷе равад маъно, намонад фикру андеша,
Бимонад сафҳаи таърих ба ёд оҳиста-оҳиста.
Фаромӯшаш набояд кард, ҳар он чӣ монда аз таърих,
Ато кун дар раҳи ибрат ба дод оҳиста-оҳиста.
Ту ибрат гир аз аҳли хайр, ки раҳме дар дилат бошад,
Кашад асли насаб ҳар дам ба зот оҳиста-оҳиста.
Ҳусайно, ту бигӯ доим вафодорӣ дар ин олам,
Ба ғайри он равад ҳар дам ба бод оҳиста-оҳиста.

18.10.2018.

ҒАЗАЛ БАР ДАРДИ БЕДАРМОН ДАВО ОҲИСТА-ОҲИСТА (1214)

Ғазал бар дарди бедармон, даво оҳиста-оҳиста,
Машав дилсӯзи бесомон наво оҳиста-оҳиста.
Ба ҳарфи ҳар ғазал гирён бичӯ дурӣ зи ҳар шайтон,
Ба дасти ту шавад имон асо оҳиста-оҳиста.
Хатои назми ту исён бияфтӣ худ дар он зиндон,
Ҳама манзил кунад вайрон хато оҳиста-оҳиста.
Ҳақиқатро кунӣ пинҳон, наояд аз само борон,
Ба сад пора шавад бунён ҷудо оҳиста-оҳиста.
Агар адле кунад султон накӯтар мешавад даврон,
Зи дасти мо шавад унвон сано оҳиста-оҳиста.
Зи таълими ҳама адён, Хусайно, ту бигӯ ирфон,
Иҷобат мешавад осон дуо оҳиста-оҳиста.

19.10.2018.

САМАК ДАР ЗЕРИ ДАРЁ МЕРАВАД ОҲИСТА-ОҲИСТА (1215)

Самак дар зери дарё меравад оҳиста-оҳиста,
Зи водӣ оби зебо, меравад оҳиста-оҳиста.
Агар ту бингарӣ ҳарду ҳадаф бар нафъи инсон аст,
Биёбон сӯи дарё меравад оҳиста-оҳиста.
Ба тақдири Худо бингар, нишона аз камоли вай,
Зи ҷояш сарви раъно меравад оҳиста-оҳиста.
Нигар ту аҳли сарватро такаббур дар дилаш бошад,
Зи дунё ганчи доро меравад оҳиста-оҳиста.
Тафаккур кун дар ин олам, ки савдоят дигар омад,
Ки аз мо суди савдо меравад оҳиста-оҳиста.
Таманно кун ба қалби худ, ки бошӣ аз зафармардон,
Ғановат ҳам зи доро, меравад оҳиста-оҳиста.
Ғанимат дон ту умри худ, Ҳусайно, бо қалам бинвис,
Шараф дар зери маъно меравад оҳиста-оҳиста.

21.10.2018.

ХУДОЁ, АЗ ТУ МЕПУРСАМ, ЗИ ЧАШМИ БАД ПАНОҲАМ ДЕҲ (1238)

Худоё, аз ту мепурсам, зи чашми бад паноҳам деҳ,
Ба раҳму шафқату ҳикмат ба сӯи худ нигоҳам деҳ.
Зи васвоси шаётин тухми таъчилӣ гаҳе ояд,
Ба адлу нусрату раҳмат зи шайтон иштибоҳам деҳ.
Ба хирман гар занад оташ, сипар дар дасти ман бошад,
Зи теги душмани имон, Худоё, ту сипоҳам деҳ.
Агар раҳме кунӣ бар ман, наояд хорию зорӣ,
Зи аъмолам ба назди халқ аз ҳукмат гувоҳам деҳ.
Ба дастам домани Қуръон – Каломи безаволи ту,
Ҳама ободии олам зи ҳарфи некӯхоҳам деҳ.
Хусайно, ту бипурс аз Ҳақ, ки аз лутфаш карам бинӣ,
Бигӯ, гар мушките ояд, ба адли худ ту роҳам деҳ.

05.11.2018.

ХУДОЁ, ТУ НИГАҲБОНАМ, ЗИ ЧАШМИ БАД ПАНОҲАМ ДЕҲ (1264)

Худоё, ту ниғаҳбонам, зи чашми бад паноҳам деҳ,
Ба раҳ ошуфта ҳайронам, зи чашми бад паноҳам деҳ.
Ба васфи худ ман инсонам агарчи ман зарафшонам,
Зи ҳоли худ парешонам, зи чашми бад паноҳам деҳ.
Зи нофармонӣ вайронам, ба мисли абр гирёнам,
Зи кирдорам пушаймонам, зи чашми бад паноҳам деҳ.
Ман имрӯз шоду хандонам, ба ҳар дарде чу дармонам,
Зи сӯи абр боронам, зи чашми бад паноҳам деҳ.
Саропо ҳамчу бурҳонам, шабонрӯзӣ ба фармонам,
Ба мисли шамси тобонам, зи чашми бад паноҳам деҳ.
Ҳусайно, гӯ ба сомонам, ривочи асли имонам,
Қалам бинвишта девонам, зи чашми бад паноҳам деҳ.

02.11.2018.

«Вов»

ҲАР ЧӢ ОЯД БАР САРАТ ТУ АЗ ХУДО ҒОФИЛ МАШАВ (1150)

Ҳар чӣ ояд бар сарат, ту аз Худо ғофил машав,
 Ҳукми Раҳмон бар ту ояд, аз қазо ғофил машав.
 Дар қазову ҳам қадар саҳве набошад аз азал,
 Дар давоми умри худ ту аз хато ғофил машав.
 Гар хато қардӣ ба роҳат, тавба, истиғфор кун,
 Қалби ту дар ғафлат ояд, аз даво ғофил машав.
 Дарду озоре чу бинӣ, аз касе ранчиш макун,
 Айби худро худ бубину аз дуо ғофил машав.
 Дар бақои аҳли олам нест бурҳону далел,
 Дар раҳи илму амал ту аз фано ғофил машав.
 Раҳнамоӣ кун, Ҳусайно, халқи худро бо қалам,
 Гарчи гуфтӣ сад ғазал, аз раҳнамо ғофил машав.

04.09.2018.

ҲАР МАЪРИФАТЕ ДАР МО АЗ НУРИ ҶАЛОЛИ ТУ (1153)

Ҳар маърифате дар мо аз нури ҷалоли ту,
Ҳам сирату ҳам сурат аз рӯи ҷамоли ту.
Хубсуратии инсон дар сураи Ваттинат,
Андар ҷаҳи он Замзам аз оби зулоли ту.
Нав доираи ҳар моҳ огоҳӣ ба мо бошад,
Ҳар хайр ба мо ояд аз бадру ғилоли ту.
Тақдири азалро ту равшан кунӣ аз қудрат,
Шукрона кунам неъмат аз ризқи ғалоли ту.
Васфе, ки ту худ кардӣ муъҷиза бувад ҳар дам,
Бо аҷз суҳан ғӯям дар васфи камоли ту.
Дидори ту меҷӯяд, маҳбуб Ҳусайни ту,
Хушнудӣ ба ӯ ояд дар рӯзи висоли ту.

06.09.2018.

ЭЙ ХУДО ЁДАМ БИКУН ЧОНАМ ФИДОИ НОМИ ТУ (1171)

Эй Худо, ёдам бикун, чонам фидои номи ту,
 Бо ато шодам бикун, хуррам садои номи ту.
 Ман ризо бошам ба қисмат, ҳарчӣ бошад аз азал,
 Бар забонам чорӣ шуд ҳамду санои номи ту.
 Раҳм кун бар ҳоли ман, тафреҳ дорам дар дилам,
 Хушдилий орад ба мо шарҳи ризои номи ту.
 Субҳу шом андешаи ободӣ бошад дар сарам,
 Дар забонам зикри ту, бо дил нидои номи ту.
 Ҳочатамро аз ту хоҳам, дар ҷаҳон зорам макун.
 Бениёз аз мардумам, бошам гадои номи ту.
 Эй Ҳусайн, аз ҳазрати Ҳақ пурс солимҷавҳарӣ,
 Дар дилам ҷое кунам хавфу раҷои номи ту.

18.09.2018.

**ҚАВЛИ ҲАҚРО МАРДИ ОҚИЛ ХУД
БИГӢЯД РӢ БА РӢ (1198)**

Қавли ҳақро марди оқил худ бигӢяд рӢ ба рӢ,
То расад ӯ бар ҳақиқат, ӯ бигардад кӢ ба кӢ.
Худ хирадмандӢ кунад сайру сулукаш бехатар,
Айби касро ӯ бигӢяд, иффаташ дар чустучӢ.
ДушманӢ дар байни мардум латма орад бегумон,
Дар таассуф худ бимонад ҳар кӢ бошад киначӢ.
Ҳар кӢ фаҳмад дар ҳаёт суду зиёну ҳам зарар,
Айби худро байни мардум худ бичӢяд мӢ ба мӢ.
То шавад пайдо ҳақиқат, умқи дарёро бубин,
Ҳар чӢ дидӢ, дар канор бар нафси худ душман мағӢ.
Соҳили дарёи Сайхун рамзи ақл аст, эй Ҳусайн,
Дар канори шайхи худ ҳар чӢ навиштӢ, он бигӢ.

05.10.2018.

ЭЙ ТОЛИБИ РОҲИ УЛУМ, НУРУ САФО ОЯД ЗИ ТУ (1254)

Эй толиби роҳи улум, нуру сафо ояд зи ту,
Андар раҳи таълими фан илми фазо ояд зи ту.
Сидку садоқат дар амал, нафъе биёрӣ баҳри халқ,
Фардои миллат дар назар савту наво ояд зи ту.
Ту ранчи таҳсилро бикаш, соҳибдиле ояд ба ту,
Имрӯзу фардо баҳри халқ дасти асо ояд зи ту.
Андар чавонӣ тавба кун аз банди шахват дур шав,
Эй толиби илму амал, шарму ҳаё ояд зи ту.
Кашфи улуми дунявӣ ором бахшад бар танат,
Гар марҳамат бахшӣ ба кас ,дасти сахо ояд зи ту.
Ҳамроҳи мардони накӯ соҳибсухан шав, эй Ҳусайн,
Ёвар шавӣ бо илми худ, сад раҳнамо ояд зи ту.

16.11.2018.

МУРОДИ ДУ ҶАҲОНАМ ТУ, ҲАӢТИ ҶОВИДОНАМ ТУ (1270)

Муроди ду ҷаҳонам ту, ҳаӢти ҷовидонам ту,
Чу мулки зарфишонам ту, аё модар, аё модар.
Дуои корвонам ту, сафои осмонам ту,
Сутуни хонадонам ту, аё модар, аё модар.
Атое дар баёнам ту, сафои руҳи равонам ту,
Наҷоти ҷисму ҷонам ту, аё модар, аё модар.
Амонӣ дар замонам ту, чу роҳи Каҳкашонам ту,
Ҷаҳони бекаронам ту, аё модар, аё модар.
Зи ҳоли бад амонам ту, чу абри соябонам ту,
Баҳори беҳазонам ту, аё модар, аё модар.
Ҳусайни ту - нишони ту, самар аз ҷисму ҷони ту,
Фақат вирди забонам ту, аё модар, аё модар.

09.12.2018.

ЁРИ СОДИҚ ҶУМЛАИ АСРОРИ МАН ДАР ДАСТИ ТУ (1329)

Ёри содиқ ҷумлаи асрори ман дар дасти ту,
Дар ниҳонӣ зумраи гуфтори ман дар дасти ту.
Шарҳи онро ту бидонӣ бо нигоҳи чашми худ,
Чун мурокиб дидаӣ, бедори ман дар дасти ту.
Бахту давлатро чу дидам, шукр кардам рӯзу шаб,
Дар тичорат паллаи бозори ман дар дасти ту.
Шоҳаи тадбири ман андешаи аҳли хирад,
Банду тору риштаи афкори ман дар дасти ту.
Равшанӣ ояд ба ман аз гавҳари дарё бурун,
Шабчароғи лолаи гулзори ман дар дасти ту.
Дар баландиҳо бувад ҳар нуқтаи ҳарфи Ҳусайн,
Поядори куллаи осори ман дар дасти ту.
Таблаи Аттормӣ бошад назми атри ин Ҳусайн,
Сандуқи пурзевари ашъори ман дар дасти ту.

22.02.2019.

БА ОВОЗИ ҲАКИМОНА НИДО ОМАД ЗИ БАҲРИ ТУ (1343)

Ба овози ҳакимона нидо омад зи баҳри ту,
Аламбардори доноӣ, сано омад зи баҳри ту.
Ҳар он чӣ дар амал кардӣ, ба ҳар кас ибрате бошад,
Чароғи қудсиён ҳар дам сафо омад зи баҳри ту.
Ба назди мардуми олам зи авсофат хабар ояд,
Ба ислоҳаш бикӯшӣ, гар хато омад зи баҳри ту.
Ғалатгирӣ сару сомон мапиндорӣ зи бадхоҳон,
Ҷавонмардию ҳам эҳсон раҷо омад зи баҳри ту.
Ту шукре кун ба ин даврон, ки ашъорат шуда девон,
Саодатҳо зи он Яздон ато омад зи баҳри ту.
Ҳусайно, дар ҳаёти худ нидову ҳам ато дидӣ,
Зи аҳли мардуми олам дуо омад зи баҳри ту.

04.03.2019.

МУНИСУ ҲАМ МЕҲРУБОН, БО НЕКУВОН ҲАМДАМ БИШАВ (1375)

Мунису ҳам меҳрубон, бо некувон ҳамдам бишав,
Дар ҳаётат, эй чавон, дар хидмати мардум бишав.
Хидмати инсон чу қардӣ, фазл орад баҳри ту,
Дар садоқат дилситону муътабар одам бишав.
Бандагӣ кун бо умеду некхоҳӣ баҳри халқ,
Дар сафар бошӣ, равон хангоми субҳидам бишав.
Ту хиёнатҳо макун бо зулмати шабҳои тор,
Гарчи гаштӣ беиён, васфи Банӣ Одам бишав.
Абри беборон машав, нафъе наорӣ бар замин,
Баҳри нону ризқи мардум донаи гандум бишав.
Мерасад бар халқ нафъи шеърӣ ту, Ҳоҷӣ Ҳусайн,
Байни мардум ноён дар васф исодам бишав.

15.03.2019.

ҲАР КӢ БОШАД БЕАДАБ, ОДАМ МАГӢ (1390)

Ҳар кӢ бошад беадаб, одам магӢ,
ОдамӢ бошад касе беғам магӢ.
Беадаб дар ин ҷаҳон беобрӢ,
Марди носанчидаро маҳрам магӢ.
Печу тоби зиндагӢ мисли камон,
Тири нопаррондаро сархам магӢ.
Дар ҷаҳон бошад адаб чун тоҷи сар,
Гар сахӢ шуд беадаб, Ҳотам магӢ.
Нух фалак назди валӢ гар шуд аён,
Ҳар диле холист Ҷоми Ҷам магӢ.
Мавҷи ҷомеро ту дидӢ, эй Ҳусайн,
Зери дарё беғаму бенам магӢ.

09.04.2019.

МАН ОТАШУ ДАР ДАВРИ МАН ПАРВОНА, ШАВ ПАРВОНА ШАВ (1403)

Ман оташу дар даври ман парвона шав, парвона шав,
Ман чун садаф дар зери об, дурдона шав, дурдона шав.
Оташ манам андар садаф, меҳрат чу ҷавҳар дар ҳадаф,
Бар ту чу орад он шараф шоҳона шав, шоҳона шав.
Ҷоми Ҷаму соғар манам, саҳбои ҷонпарвар манам,
Бар ақли ту довар манам, паймона шав, паймона шав.
Чун саргузаштамо бубин дар байни мардум беҳтарин,
Гар ту надорӣ худ яқин, афсона шав, афсона шав.
Эй ёри содик, ту биё, баҳри ту гаштаи мубтало,
Бар ҳар гуле дорад ҷило, гулхона шав, гулхона шав.
Кардӣ, Хусайно, ту хитоб бо роҳи назм чандин китоб,
Аз ҳақ макун ту иҷтиноб, мардона шав, мардона шав.

17.04.2019.

АЗИЗУ ОЛИҚАДРИ МАН, АНИСУ САРПАНОҲӢ ТУ (1412)

Азизу олиқадри ман, анису сарпаноҳи ту,
Атои бехтарин бошад ба сӯи ман нигоҳи ту.
Ба меҳрат гар ниғаҳ кардӣ, зи чашмонат фараҳ ояд,
Ниёзи ман туй ҳар дам, нигар чашмам ба роҳи ту.
Ба ҷӯборе ниғаҳ кардам, чу дидам ҳилаву найранг,
Надидам ҳусни зебоят, чу оби зери коҳи ту.
Харидорат манам имрӯз зи ҳар карвон талаб дорам,
Ҳар он гаҳ ту сафар кардӣ, бароям пеши роҳи ту.
Мапурс аз ман ту узреро, агар саҳву хато бошад,
Базаҳкорӣ зи ту н-ояд, бубахшам иштибоҳи ту.
Аламдорӣ ба ту омад, Ҳусайно, бо қалам бинвис,
Ниғаҳбонӣ бипурс, инак ки Эзад шуд паноҳи ту.

22.04.2019.

«Йо»

ЭЙ ДИЁРИ НОМДОРАМ, ТОЧИКИСТОНАМ ТУЙ (1138)

Эй диёри номдорам, Тоҷикистонам туй,
Гунчаи гул, навбахорам Тоҷикистонам туй.
Шукри истиқлоли ту, ҳокат муқаддас баҳри ман,
Ту баҳори беғубору ҳам гулистонам туй.
Чун чаман шуд ҳар маҳал, ҳам сабзу хуррам ин Ватан,
Номи ту бошад шиорам, Тоҷикистонам туй.
Боғу бўстон баҳри миллат, гулшанат шуд лолазор,
Дар гулистон ифтихорам, Тоҷикистонам туй.
Пешвои миллати мо зинда бодо гӯ, Ҳусайн,
Ифтихори шаҳрерам, Тоҷикистонам, туй.

06.03.2019.

РӯЗИ ФАРДО БАҲРИ МАН МАЪЛУМ БОШАД, КОШКӢ (1154)

Рӯзи фардо баҳри ман маълум бошад, кошкӣ,
Нафси ман аз ҳар гунаҳ маъсум бошад, кошкӣ.
Ҳар чӣ равшан шуд ба ман пайдоишаш аз зикри Ҳақ,
Расми суннат дар чабин марсум бошад, кошкӣ.
Баҳравар гардад ба рӯзе кӯшиши ҳар номурод,
Ноумеди роҳи Ҳақ маҳрум бошад, кошкӣ.
Дар шиносоии ирфон ақлу дин дар ҳам бувад,
Маънии ҳар як суҳан мафҳум бошад, кошкӣ.
Ибтидои ҳар амал охир ба поёнаш расад,
Муҳри маънӣ дар ғазал махтум бошад, кошкӣ.
Эй Ҳусайн, дар назми худ ту фикри фардоро бикун,
Фикри ту дар асри нав манзум бошад, кошкӣ.

06.09.2018.

ГИРДИ ТУ АНДАР ҲАРАМ ПАРВОНА БОШАМ, КОШКӢ (1155)

Гирди ту андар ҳарам парвона бошам, кошкӣ,
 Бар сарат чун соябон кошона бошам, кошкӣ.
 Қадри ту боло барам аз гавҳари қиматбаҳо,
 Дар садаф якдонаву дурдона бошам, кошкӣ.
 Саргузашту қиссаҳо гӯям барат ҳар рӯзу шаб,
 Дар ҳикоят баҳри ту афсона бошам, кошкӣ.
 Чому соғар дар ғазал андоза бошад назди ман,
 Дар адолат баҳри ту паймона бошам, кошкӣ.
 Гар муносиб донӣ ту гулбарги дарҳоят шавам,
 Дар раҳат бо меҳри худ гулхона бошам, кошкӣ.
 Нури чашмони Ҳусайн анвор гирад аз руҳат,
 Мисли Юсуф дар раҳат шоҳона бошам, кошкӣ.

06.09.2018.

НАЗДИ МАЪБУДИ БАШАР МАН БАНДА БОШАМ, КОШКӢ (1156)

Назди маъбуди башар ман банда бошам, кошкӢ,
Дар раҳаш бо сад талаб чӢянда бошам, кошкӢ.
Аклу идроку хирад аз ӯ бипурсам рӯзу шаб,
Дар хирадмандӢ ба чон зебанда бошам, кошкӢ.
Гар касе бошад муҳолиф, ман бипӯшам чашми худ,
Афви Раҳмон дар дилам баҳшанда бошам, кошкӢ.
Хоку оби ин замин бошад амонат баҳри халқ,
Баҳри беҳбуди чаҳон созанда бошам, кошкӢ.
Сохтмони ин чаҳон вобастаи илму ҳунар,
Байни абнои башар поянда бошам, кошкӢ.
Илму ирфони ИлоҳӢ дар ғазал гӯяд Ҳусайн,
Бар ғазалхон як суҳангӯянда бошам, кошкӢ.

06.09.2018.

ДАР ЧАҲОН БОШЕД, АЗИЗОНАМ, САЛОМАТ, КОШКӢ, (1157)

Дар чаҳон бошед, азизонам, саломат, кошкӣ,
 Ҳамдами аҳли хирад ҳам дар шарофат, кошкӣ.
 Баҳри моли ин чаҳон ҳаргиз набошад мову ман,
 Байни мардум бериё нафси қаноат, кошкӣ.
 Истимоъи носихон бошад чароғи раҳнамун,
 Бегунаҳ баргаштану ҳам бенадомат, кошкӣ.
 Адлу инсофу диёнат раҳму шафқат дар назар,
 Истиқомат баҳравар андар адолат, кошкӣ.
 Баҳшишу ҷуду саҳо як неъматӣ Парвардигор,
 То расад аз баҳри мо дасти саховат, кошкӣ.
 Эй Хусайно, дар ғазал баҳри азизонат бигӯ,
 То шавад аҳли башар соҳибсаодат, кошкӣ.

07.09.2018.

МАҶМАӢ РӢӢ ЗАМИН ГУЛЗОР БОШАД, КОШКӢ (1158)

Маҷмаи рӯи замин гулзор бошад, кошкӣ,
Ҷодаи роҳи камин ҳамвор бошад, кошкӣ.
Дар сари роҳи ҳақиқат дар гузаргаҳ бинамат,
Дар раҳе ту меравӣ, сардор бошад, кошкӣ.
Сарвари роҳи ҳидоят шеваи одамгарист,
Баҳри маҳзанҳои илм анбор бошад, кошкӣ.
Мардумонро хуфта бинам байнашон ҷангу ҷидол,
Баҳри мо як дидаи бедор бошад, кошкӣ.
Дидаи бедори мардум аз ҷаҳолат дур бод,
Байни ёрон дидани дидор бошад, кошкӣ.
Дидани аҳли хирад дар ҳар дуоят, эй Ҳусайн,
Рӯзи ҳашр андар ҳами девор бошад, кошкӣ.

07.09.2018.

ХАБАРДОР АР НАЙӢ АЗ ХУД, ТУ НОНРО АЗ ГАДО ПУРСӢ (1180)

Хабардор ар найӢ аз худ, ту нонро аз гадо пурсӢ,
Фақиронро чу озорӢ, ба нафси худ бало пурсӢ.
Ту огаҳ шав зи ҳоли худ, махӯр нони табоҳу талх,
Худо аз ту шавад розӢ, ба дарди худ даво пурсӢ.
Ба ризку рӯзият бингар, ки он дар хатти пешонӢ,
Мабодо дар тамаъ афтию аз як беҳаё пурсӢ.
Балову чавру зулми ту азият оварад ҳар дам,
Ғарибе дар дуо афтад, ту бар худ гар хато пурсӢ.
Бипурс аз дарғахи Раҳмон хуроку ризку рӯзият,
Ба махлуке шавӢ мухтоҷ, ҳар он гаҳ мо сиво пурсӢ.
Ғарибонро бипурс доим, Хусайно, бар замин бингар,
Бишав пайрав ба илму зуҳд, касеро муктадо пурсӢ.

27.09.2018.

ФИТНАВУ ҲАНГОМА НОҒАҲ АЗ ИРОҚ ОЯД ҲАМЕ (1218)

Фитнаву ҳангома ноғаҳ аз Ироқ ояд ҳаме,
Аз дари Шои шариф ҳам иншиқоқ ояд ҳаме.
Ин ҳама ҷангу ҷадал бо номи дин шуд муштарак,
Байни аҳли дину мазҳаб ифтироқ ояд ҳаме.
Фитнаву бугзу адоват зулми мардум дар ҳадаф,
Аз каломи фитнаангез иштиқоқ ояд ҳаме.
Хайрхоҳӣ дар ҷаҳон оромӣ орад баҳри халқ,
Дар расидан баҳри сангар илтиҳоқ ояд ҳаме.
Сангари Шому Ироқ беҳуда бошад дар назар,
Байни мардум, баҳри тинҷӣ иштиёқ ояд ҳаме.
Ту дуо кун, эй Ҳусайн, ором бошад аҳли Шарқ,
Байни аҳли Шарку Ғарб ин иттифоқ ояд ҳаме.

21.10.2018.

ДАР ФИКРИ ОШИҚ БЕБАДАЛ ТАНҲО ТУЙ, ТАНҲО ТУЙ (1221)

Дар фикри ошиқ бебадал танҳо туй, танҳо туй,
Мехру муҳаббат дар амал танҳо туй, танҳо туй.
Дар қиссаҳои ошиқон рамзи Зулайхо, ҳам Юсуф,
Дилдодагӣ андар масал танҳо туй, танҳо туй.
Бемориям аз ишқи ту, инро надонад ғайри ту,
Ирфони ишқам беҳалал танҳо туй, танҳо туй.
Такрори номат бар забон он лаззат орад баҳри ман,
Дил бурдагӣ дар маҳал танҳо туй, танҳо туй.
Андар тафаккур, ҳам амал бар худ кашад ранчу илал,
Дилбастагӣ аз азал танҳо туй, танҳо туй.
Як парда омад байни мо - он пардаи ишқи Хусайн,
Дилномаҳоям дар ғазал танҳо туй, танҳо туй.

22.10.2018.

ҲАМСАРАМ ДАР ИН ҲАЁТ, ҲАМНОЗУ ҲАМРОЗАМ ТУӢ (1243)

Ҳамсарам дар ин ҳаёт, ҳамнозу ҳамрозам туй,
Рози ман андар дилу дар назми оғозам туй.
Гавҳари манзуми ман ҳар ҳарфи он бошад наво,
Дар тараннум баҳри ту оҳанги овозам туй.
Рози худро ман нағӯям баҳри номардони даҳр,
Чашму рӯи бенигориш ёри гулнозам туй.
Дар латофат ҳам зарофат шеваи занҳои пок,
Мулки Доро назди ман ҳам, шоҳи бенозам туй.
Дар сафар бошам агар, пеши назар дар ҳар қадам,
Баҳри гардиш сӯи худ ду боли парвозам туй.
Ҳар чӣ гуфтӣ, эй Ҳусайн, андар сифоти ҳамсарат,
Амри ҳақро худ бигӯ: Дилхоҳи мумтозам туй.

06.11.2018.

РӯЗИ ШОДӢ НАВЧАВОН ОЯД ҲАМЕ (1280)

Рӯзи шодӣ навчавон ояд ҳаме,
 Даври пирӣ комрон ояд ҳаме.
 Гар ту қардӣ қори неке бар Ватан,
 Умри хайрат дар амон ояд ҳаме.
 Байни мардум номи неку ҳулки нек,
 Дар бадан чун рамзи қон ояд ҳаме.
 Илму ирфон байни абнои башар
 Обрӯи тоҷикон ояд ҳаме.
 Ҳар гаҳе гуфтӣ, Хусайно, шеъри худ,
 Мадҳи миллат бар забон ояд ҳаме.
 Нафъи мардум дар дилу ҳам дар забон,
 Қори хайрат қовидон ояд ҳаме.

24.12.2018.

ҲАР ОН ЧӢ КАРДӢ БАР АСЛАТ, ЗИ АВЛОДАТ ҲАМОН БИНӢ (1285)

Ҳар он чӣ кардӣ бар аслат, зи авлодат ҳамон бинӣ,
Зи шуҳрат номи неки худ ба наслат соябон бинӣ.
Чу дидӣ некӣ як зарра, макун сарфи назар онро,
Гар он чӣ дар нӣхон бошад, ба чашми худ аён бинӣ.
Ту шукре кун ба ҳар дода вагарна куфри неъмат шуд,
Заволи молу мулкатро ба дасти дигарон бинӣ.
Губоре мунташир бошад, мапиндораш, ки беҳуда,
Зи асрораш бишав оғаҳ вагарна сад зиён бинӣ.
Ба авлодат насихат кун, саодат панду андарз аст,
Муҳаббат байни инсонҳо чу Роҳи Каҳкашон бинӣ.
Ҳусайно, шеваи назмат ба худ андозае дорад,
Сухан доништа гар гӯӣ, ту худро дар амон бинӣ.

01.01.2019.

ТУ ТАРАФ МАГИР АЗ ОН КАС, КИ АЗ Ҷ ХАБАР НАДОРӢ (1291)

Ту тараф магир аз он кас, ки аз ӯ хабар надорӣ,
 Чадале макун ба нокас, ки бар ӯ назар надорӣ.
 Ба инояте нигар ту, нарасад зи захми чашмаш,
 Ту макун маломат ӯро, ки аз ӯ ҳазар надорӣ.
 Ҳавасат ба меҳрубонӣ, зи латофатат хуш ояд,
 Ту агар ки нехӯйӣ, ба касе хатар надорӣ.
 Ту ба халки хуш адаб деҳ ба касони тиработин,
 Нарасад зи ту шуъое, ту агар шарар надорӣ.
 Дили ту шикаста гардад ҳама дам зи ҳарфи душман,
 Ту агар зи тири нокас ба дилат сипар надорӣ.
 Ба умеди рӯзи фардо ту бигӯ ғазал, Ҳусайно,
 Ту марав ба он раҳе, ки ҳаваси гузар надорӣ.

07.01.2019.

МАН НАГУФТАМ ДАР ҲАЁТАМ: БЕВАФО ДУНЁ ТУӢ (1292)

Ман нагуфтам дар ҳаётам: бевафо дунё туӣ,
Балки гуфтам: Бевафо дар чашми нобино туӣ.
Чашми нобино набинад равшанӣ аз нури шамс,
Ман нагуфтам: Дар тичорат чоҳили савдо туӣ.
Баҳри дунё ман бигуфтам: Ҳикмате андар барат,
Бар ҳақимонаш бигуфтам: Оқилу доно туӣ.
Оқилу донои олам мисли ҳуте зери об,
Бо ҳавас бо худ бигӯяд: Ботини дарё туӣ.
Барқарор аст ин замини балки инсон бевафо,
Ламъае дар чашми мо аз кавкаби захро туӣ.
Бандаи солах бубинад ҳар чӣ карда дар амал,
Рӯзу шаб доим бигӯяд: Ҳосили фардо туӣ.
Шеваи назмат, Ҳусайно, бо садаф андоза шуд,
Шукри дунёро бигӯ, ки соҳиби фатво туӣ.

07.01.2019.

ВАҚТИ МАВЪИД БО САЛОМ ДИДОР БИНАМ, КОШКӢ (1305)

Вақти мавъид бо салом дидор бинам, кошкӢ,
Эътироф андар калом иқрор бинам, кошкӢ.
Дар раҳи дилдору дилбар ман гузорам чашми худ,
Роҳи ўро бардавом гулзор бинам, кошкӢ.
Хотири дилдодагӢ ишқу муҳаббат дар назар,
Меҳру шафқат бо низом бисёр бинам, кошкӢ.
Некроёни чаҳон гумгашта аз пеши назар,
Дар миёни хосу ом аброр бинам, кошкӢ.
Нафси шайтонӣ барад сӯи ҳавову ҳам ҳавас,
Пеши нафси белиҷом девор бинам, кошкӢ.
Назму насри чоҳилон худ хуфта бошад, эй Ҳусайн,
Назми худро мустадом бедор бинам, кошкӢ.

04.02.2019.

ЭӢ АЗИЗАМ, ДАР ҶАҲОН ЯК ЁРИ МУМТОЗАМ ТУӢ (1306)

ЭӢ азизам, дар ҷаҳон як ёри мумтозам туй,
Дар раҳи ҳар имтиҳон чун болу парвозам туй.
Бонги ман андар раҳат чун булбули савту наво,
Ҳар ҷӣ гӯям безабон, маънии овозам туй.
Сарфарозиҳо кунам чун бозу лочин дар ҳаво,
Баҳри мардум меҳрубон дар дил сарафрозам туй.
Чун мусофир дар раҳат ҳамвора аз шаҳре ба шаҳр,
Гар бубинам корвон ҳамроҳу анбозам туй.
Дар тасаввур ҳар ҷӣ дорам меҳри ту андар дилам,
Он бигӯям бегумон гуфтори оғозам туй.
Ҳарфи ту бошад, Ҳусайно, бо қалам савти ғазал,
Бемуҳобо ҳар баёни рамзи эҷозам туй.

04.02.2019.

АБДУЛҒАФУР ОТАДАН НУРУ САФОЛАР ҚОЛДИ (1315)

Абдулғафур отадан нуру сафолар қолди,
Унинг номига доим ҳамду санолар қолди.
Юзлаб обод кўчалар, мактаб шифохоналар,
Марҳум раис бободан минглаб бинолар қолди.
Мушкил дамларда ҳардам булди халқига дармон,
Лукмон раис бободан дардга даволар қолди.
Ифтихор қилур доим мардуми Ғўлакандоз,
Раис бобо васфида савти наволар қолди.
Меҳр мурувват курган тантилик дарсин олган,
Абдулғафур бободан дасти сахолар қолди.
Раис бобо ҳаққига дуо қилгин, эй Хусайн,
Таваллуд кунларида рамзи дуолар қолди.

12.02.2019.

ТУ ФАРЗАНДИ АЗИЗИ МАН, ЧУ ШОҲИНУ ҲУМО БОШӢ (1320)

Ту фарзанди азизи ман, чу шоҳину ҳумо бошӢ,
Ба сар чун соя мебинам, саъиди раҳнамо бошӢ.
Ҳама хушбахтии олам зи кирдори БанӢ Одам,
Ба аҳли хайр пайрав шав бо мардум муктадо бошӢ.
Ризомандам ба некият ба аҳлу хоҳару додар,
Умеди ман ба кирдорам зи феъли ман ризо бошӢ.
ТадовӢ амри Пайғамбар саломат баҳри беҳбудӢ,
Ҳар он гаҳ ман шавам бемор, ба дарди ман даво бошӢ.
Чавониям гузашт акнун, ки боло буд қаду қомат,
Ҳар он гаҳ мерасад пирӢ, ба дасти ман асо бошӢ.
Ҳусайно, баҳри фарзандат бигӯ ту, нури чашмонам,
Дуоят мекунам ҳар дам ба мардум раҳнамо бошӢ.

17.02.2019.

ЭЙ ХУДОЁ, РЌЗУ ШАБ ДАР ЗИКРУ ДАР ЁДАМ ТУЙ (1321)

Эй Худоё, рўзу шаб дар зикру дар ёдам туй,
Раҳнамой кун маро имону иршодам туй.
Вақти ҳар ҳочат ба даргаҳ рўй овардам ба ту,
Ҳар чӣ бахшӣ баҳри ман, паймони имдодам туй.
Нолаву афғони мардум дар Ироку Суриё,
Шукри оромӣ кунам, пинҳонӣ фарёдам туй.
Ҳикмате гўям ба мардум, бандагӣ андар сиришт,
Дар баёни фикри худ дунёи озодам туй.
Дар нишонӣ ҳар чӣ омад он ҳама тақдири ту,
Шухрати ман дар суҳан, унвони иршодам туй.
Ҳар чӣ гуфта баҳри ту, ё Раб, Ҳусайнат дар ғазал,
Доимо дар фикри ман девони эҷодам туй.

18.02.2019.

БАРОИ МАН САОДАТРО БА СОМОН МЕКУНӢ Ё НЕ? (1327)

Барои ман саодатро басомон мекунӣ ё не?
Зи баҳри ман диёнатро ту осон мекунӣ ё не?
Манам саргаштаи ишқат ба ин дунёву он дунё,
Худоё, ту чамолатро намоён мекунӣ ё не?
Ба дил тақвову диндорӣ, чавонмардӣ зи хидматгор,
Ба маҳшар ин гуломатро ту хандон мекунӣ ё не?
Каму нуқсони ҳар банда намудор аст дар маҳшар,
Ба ҳалқи худ қиёматро ту чуброн мекунӣ ё не?
Баҳори ишқи ман аз ту, ба дидорат мушарраф кун,
Ба ишқи ман висолатро баҳорон мекунӣ ё не?
Нидоят мекунад ҳар дам Ҳусайнат бо дуоҳояш,
Зи баҳри ман камолатро ту эҳсон мекунӣ ё не?

21.02.2019.

АЗИЗАМ, БО КАЛОМИ ХУД БА ДАРДИ МАН ДАВО КАРДӢ (1341)

Азизам, бо каломи худ ба дарди ман даво кардӢ,
Рақибонро ба ин корат ба дарде мубтало кардӢ.
Ҳасадгӯёну бадхоҳон зи бухли худ ҳадар гӯянд,
Зи байни ёру аҳбобат ба рамзи худ садо кардӢ.
Садои ту ба кори ҳақ бубандад роҳи мункаро,
Ҳар он кас нафрате дорад, фақирӯ бенаво кардӢ.
Баёни фикри носолим табоҳӣ оварад ҳар дам,
Ба ин афъоли некӯят зи бад худро чудо кардӢ.
БикардӢ баҳри ёронат накӯкорӣ ба дасти худ,
Ту санги тӯтиётро ба чашми ошно кардӢ.
Хусайно, ту дар ин олам бигуфтӣ панду андарзат,
Суханҳои ҳақимонро ба сӯям раҳнамо кардӢ.

03.03.2019.

ЭЙ ТОЛИБИ ШЕЪРУ ҒАЗАЛ ТУ БАҲРИ СУҲБАТ ОМАДӢ (1345)

Эй толиби шеъру ғазал ту баҳри суҳбат омадӣ,
Бахту саодат аз азал ту бо саодат омадӣ.
Ту рӯзу шаб доим бихон, доно бигардӣ бегумон,
Ҳурмат биёбӣ ҳар замон, ту бо ғасоҳат омадӣ.
Сидку вафоро ту бубин, бо худ бигир илми яқин,
Ҳаргиз машини ту дар камин, ту бо садоқат омадӣ.
Эй ҷоҳили худ беамал монанди наҳли беасал,
Аз ту ҷу омад сад чадал, ту бо маломат омадӣ.
Эй аҳли илми бо амал ҳарфи ту монанди асал,
Васфи ту омад дар масал, ту бо малоҳат омадӣ.
Қавли Ҳусайн ин бебадал, ҳақро бидонад аз азал,
Ҳар он ҷӣ гуфти дар ғазал, ту бо ҳидоят омадӣ.

04.03.2019.

ЭЙ ЁР, БИГӢ БАР МАН АЗ МАН ТУ ЧӢ МЕЧӢӢ (1366)

Эй ёр, бигӢ бар ман аз ман ту чӢ мечӢӢ?
Худ аз ту бичӢям ман хушбӢио хушрӢӢ.
Икболи висоли ту хушрӢзӢ шавад бар ман,
Равшан бишавам чун шамс, ар ҳамду сано гӢӢ.
Ширинии умри ман маҳтоби шаби тор аст,
Манзур шавам бар акс чун шамси накӢрӢӢ.
ЧӢянда машав бар кас, дилчӢӢӢ зи ман ояд,
Аз Юсуфи КанӢонӢ гир одати дилчӢӢӢ.
ДилдорӢ зи ту ояд оромиши қалби ман,
Дар ҳарду қаҳон бинӢ хушбахтио некӢӢ.
СӢзи дили худ гӢяд бо исми Ӣусайн имрӢз,
Шарҳаш бинавис инак дар базми газалгӢӢ.

08.03.2019.

ҲАМСАРАМ, НУРИ ҶАҲОНАМ, МОҲИ ТОБОНАМ ТУӢ (1367)

Ҳамсарам, нури ҷаҳонам, моҳи тобонам туй,
Бо ҳама ин равшаниҳо сирри пинҳонам туй.
Дар давоми ин ҳаёт андуҳ наовардӣ ба ман,
Вақти дилтангии ман ҳамдарду дармонам туй.
Ҳар чӣ гуфти баҳри ман ғамхорӣ аз дилсӯзият,
Ашки шодӣ гар бирезад, ҷашми гирёнам туй.
Гармӣ ояд бар дилам ҳам равшанӣ бар ҷашми ман,
Дар самои Қаҳқашонам шамси тобонам туй.
Ман тавонгар гаштаам гӯяд Ҳусайнат дар ғазал,
Дар ҳама ҳолат сурури даври давронам туй.
Дар мақоми ёри содиқ ибрате бар дигарон,
Дар низоми хонумонам назми сомонам туй.

09.03.2019.

ПАЙКАРИ МАНРО НАЁБӢ, ГАРЧИ ФАРЁДАМ КУНӢ (1410)

Пайкари манро наёбӣ, гарчи фарёдам кунӣ,
 Бо хулуси ниятат ту гарчи имдодам кунӣ.
 Ло вучуде ар ту донӣ, баҳри ман н-ояд завол,
 Баҳри фукдони асар дар нест барбодам кунӣ.
 Ҳар гаҳе рафтам зи наздат дидани охир бувад,
 Аз барои диданам ту доду бедодам кунӣ.
 Қудрати ту дар дуову руҳи ман дар байни раҳ,
 Аз ту мепурсам дуо, аз банд озодам кунӣ.
 Раҳнамоиҳо бикардӣ толиберо, эй Хусайн,
 Бо далолат ту бигӯ, эй кош, иршодам кунӣ.
 Равнақе ояд ба ман андар маъонии ҳаёт,
 Аз ту пурсам, эй Худо, фардо ту ободам кунӣ.

21.04.2019.

ДАР РАҲӢ МЕҲРУ ВАФО ЧУН НАВБАҲОРАМ КАРДАӢ (1419)

Дар раҳи меҳру вафо чун навбаҳорам кардаӢ,
Мисли боди гулфишоне бекарорам кардаӢ.
Дар амал ман ҳамчу булбул бингарам роҳи туро,
Дар сари роҳи расидан интизорам кардаӢ.
Баҳри ту ҳар он чӢ гуфтам бо ишора, бо адаб,
Аз ғаму аз ғуссаҳо ҳам барканорам кардаӢ.
Ман бидонам қадри ту боло бувад аз Зухраҳо,
Дар садоқат, дар вафо чун ёри ғорам кардаӢ.
Ҳар чӢ кардӢ баҳри ман, қадраш бидонам рӯзу шаб,
Ин ҳама аз баҳри васлат устуворам кардаӢ.
Баҳри ёри худ бигӯ бо як ишора, эй Ҳусайн,
Дар адад ман як будам, ту садҳазорам кардаӢ.

26.04.2019.

ХУТБА БО НОМАТ БИХОНАМ, ХОЛИҚИ ЯКТО ТУЙ (1428)

Хутба бо номат бихонам, Холиқи якто туй,
Аз барои ҳар ибодат яккаву танҳо туй.
Рӯзи чумъа омадам баҳри ибодат назди ту,
Бо умеди мағфират, эй Ғофири фардо туй.
Рӯзи чумъа сад дуруд гӯям ба руҳи он Расул,
Ҳам ба асҳоби киромаш олами начво туй.
Чун Абӯбакру Умар, Усмон, Алии Муртазо,
Ҳам ба соҳибмазҳабон, эй Ҳодии якто туй.
Истичобат кун дуоро, ҳам ибодатро қабул,
Рӯзи чумъа баҳри мо ҳам соҳиби маъно туй.

27.04.2019.

Ғазали 1421 дар девони ҳафтум ҷойгир шудааст.

МУНДАРИҶА

Гулшанистони ҳикмат	
Илҳом ва иршод.....	

«АЛИФ»

Матлаи ҳар як амал бо номи Ҳақ шуд ибтидо. (1131)	
Рӯзи бахту шодмонӣ рӯзи истиқлоли мо (1133).	
Эй Худо, бо номи покати ҳифз кун султони мо (1136).	
Эй ёр, аз баҳри Худо, бар ман макун ҷавру ҷафо (1159). . .	
Гулхани оташҷафо, бо нур месӯзӣ маро (1165).	
Ҳар зарраи хоки Ватан бар ҷашми ман шуд тӯтиё (1168) . .	
Ҳамсарам, тоҷи сарам, ёри вафодорам шумо (1172).	
Ошиқӣ шайдо манам бар лаъли хандони шумо (1204). . . .	
Вақти тифлӣ модари ҷонам маро шуд раҳнамо (1206). . . .	
Ҳоло ману ту дар ҳаёт, фардо кӣ ояд баъди мо (1232). . . .	
Надонистам ба ақли худ касе монад дар ин дунё... (1237)	
Зевари одамгарӣ – бунёди он шарму ҳаё (1297).	
Ёри содиқ бемуаммо босафо қардӣ маро (1316).	
Бардавом фикре кунам ҳоли парешони туро (1322).	
Ҷашмҳо равшан шавад аз ранги тобиستони мо (1331). . . .	
Андар ҳаёти дунё ҳар кас надорад ҳаё (1351)	
Эй ёри содиқ дар дилам, бар хонаи мо марҳабо (1381). . .	
Дар шаби берангу торик моҳи тобонам шумо (1393).	
Аз саодатҳои дунё даст бардорӣ – хато (1424).	

«БО»

Дар раҳи ислоҳи мардум аз само омад хитоб (1186).	
Дар ин ҷаҳон меҳмон туй, аз қори бад кун иҷтиноб (1277)	
Ёдгори ҳастии инсон – китоб (1395).	

«ТО»

Аҳли Сомон ёдгори Тоҷикистони ман аст (1132). . . . .
 Хонаи умеди мо шаҳри Душанбе буду ҳаст (1141). . . . .
 Андар дили ман ғайри Худо ҷойи дигар нест (1146). . . . .
 Шукри Ҳақ, ин умри ман дар кишвари зебо гузашт (1149)
 Рӯзгори аҳли олам чун найистон буду ҳаст (1160). . . . .
 Ҳар каси соҳибхуна дар кори дунё қодир аст (1161). . . . .
 Дар байни халқи олам инсон ғанимат, эй дӯст! (1163). . . . .
 Адоват чун ба шаҳр афтад, дар он мардум латофат нест
 (1166). . . . .
 Ёри ман, ту шамъу ман парвонаат (1181). . . . .
 Ёри ман дар хонаву ёри дигар даркор нест (1183). . . . .
 Завқи дидори азизам дар дили ман ҷо гирифт (1205) . . . . .
 Ин қорвони умри ман аз дашту аз саҳро гузашт (1209). . . . .
 Баҳри ман ҳар як шараф аз ҷашми гирёни ман аст (1210). . . . .
 Шукри Ҳақ, бар ман нашуд душман касе дар ин ҳаёт (1217)
 Хайр бошад ниятат, дар ҳар амал ёбӣ наҷот (1226). . . . .
 Олим шудан осон аст одам шудан осон нест (1234). . . . .
 Бо таманно гуфтамаш: аз ман дуо, аз ту иҷобат (1242). . . . .
 Меҳрубонӣ бо низом аз ҳикмати инсонӣ аст (1249). . . . .
 Ҳабибам, бо ҷавонмардӣ шудам ман шод аз дастат (1269)
 Дар умури дину дунё ҳамчу инсон бинамат (1273). . . . .
 Навозиши фарзандон баҳри модар ғанимат (1276). . . . .
 Эй азизам, кошкӣ бедарду беғам бинамат (1299). . . . .
 Гулшани зебо диёри Ғулақандози ман аст (1314). . . . .
 Таманно мекунам, бинам ҷамолат (1323). . . . .
 Эй санам, рӯи гулат чун моҳи худкоми ман аст (1325). . . . .
 Эй падар, аз ҷумлаи арбоби даврон бинамат (1334). . . . .
 Бо дасти асо давлати аҳрор ғанимат (1340). . . . .
 Гар дар касе бинӣ ҳасад ба дарди вай дармоне нест (1349)
 Қадри ман пайваста бо асли ман аст (1352). . . . .
 Кори хайри мӯйсафедон бар ҷавонон ибрат аст (1358). . . . .
 Ҳикмати аҳли суҳан он боғу бӯстони ман аст (1359). . . . .

Дар зиндагоният падар - сарвар ғанимат аст (1363). . . . .
 Дар давоми зиндагӣ ҳаргиз раҳи ҳамвор нест (1372). . . . .
 Шукри Эзад дар ҷаҳон бегонае ёри ман аст (1377). . . . .
 Дӯстон, дар ин замон соҳибқирон ёри ман аст (1378). . . . .
 Ҳар он ҷӣ омад аз зафар, бошад умеди модарат (1386). . . . .
 Ҳар саҳар аз беҳтарин қорат саломи модарат (1388). . . . .
 Водареғ, аз олами фанӣ ба уқбо нур рафт (1391). . . . .
 Қаду қомат дар назар сарви хиромони ман аст (1398). . . . .
 Гар бигуфтам ман ҳаёт – маънои гулзори ман аст (1404). . . . .
 Рӯзи хурсандӣ ба мо сайри гулистон беҳтар аст (1405). . . . .
 Ҳоҷӣ Аҳмадшоҳи олим зинда аст (1407). . . . .
 Аз ту ояд гар хато бовар надорам, эй дӯст (1414). . . . .
 Бо муҳаббат, эй азизам, васли ҳичрон бинамат (1423). . . . .
 Эй азизам, дар ҷаҳон бе ёр будан мушқил аст (1425). . . . .
 Аз тифлиям гӯям суҳан ҳар он ҷӣ дар ёди ман аст (1427). . . . .
 Ранги ту аз ранги гул ҳам нозук аст (1429). . . . .
 Шашумин девони ман баҳре зи уммони ман аст (1430). . . . .

«СОИ МУСАЛЛАСА»

Қиссаи пайғамбарон омад зи Қуръону ҳадис (1187). . . . .

«ҶИМ»

Ҳиммати аҳли саҳо дар равақу ёбад ривоч (1188). . . . .
 Бар сари фарзанди одам илму дониш ҳамчу тоҷ (1289) . . . . .
 Дар ҷаҳон ҳар як нафар дорад ба ёре эҳтиёҷ (1422) . . . . .

«ҲО»

Тандурустӣ неъмат асту дар ҳадис омад саҳеҳ (1191) . . . . .

«ҲО»

Подории ҷаҳон аст андар каломи росих (1192) . . . . .
 Муборак назди ман дидори фаррух (1279). . . . .

«ДОЛ»

Намонад дар ҷаҳон ҷизе, зи ман асрор хоҳад монд (1142)
 Махтоби кишвар дар назар лаъли Бадахшон мерасад (1151)
 Нигар офоқи оламо, ки пурнақшу нигор омад (1152). . . .
 Ашрафи махлуки дунё дар замин инсон бувад (1169). . . . .
 Гулдастаи дасташ ба ман аз дасти сайёдам расид (1174). . .
 Дар масири халқу миллат лаҳзае беғам набуд (1177). . . . .
 Бахтиёр аст, эй азизон, ҳар кӣ боҳиммат бувад (1179). . . . .
 Шараф ёбад дар ин олам касе, ки илм омӯзад (1197). . . . .
 Парешон гар шавӣ ногаҳ мададгорат Худо бошад (1211). .
 Марди деҳқон пахта қорад, ризқи вай гардад зиёд (1216)
 Афтода дур аз Ватан шоду хуррам набошад (1222). . . . .
 Аҳду паймон байни мо асрор монад то абад (1227). . . . .
 Водареғо, дар замин рафтори инсонӣ намонд (1235). . . . .
 Эй Худо, шукрона гӯем, давлате омад падида (1236). . . . .
 Садоқат баҳри ту, эй ҷон, зи дасти ёр меояд (1239). . . . .
 Бар падар ту ҳар чи қардӣ, бинӣ аз фарзанди худ (1241). .
 Эҳдо ба Муҳиддин Ҳоҷазод (1245). . . . .
 Сайқали ойина бар дил дидаам ашъори худ (1257). . . . .
 Дасти дуо кушоям, то бенаво набошад (1260). . . . .
 Ҳар зарра гар дурахшад, зарру тилло набошад (1261). . . .
 Худо гирад ҷу ҷон аз тан, хирочи ин ҷаҳон бошад (1271)
 Ало фарзанди дилбандам, саодатҳо насибат бод! (1281). .
 Ҳар он кас дар дилаш бухлу адоватро ба кас бинад (1283)
 Зикри неки аҳли хайр бар мо саодат оварад (1286). . . . .
 Хушиқбол аст дар дунё ҳар он кас, ки падар дорад (1290)
 Ҷаннатулмаъво шумар ту маҷлиси аҳли хирад (1293). . . .
 Ало фарзанди дилбандам, мададгорат худо бошад! (1294)
 Меҳмони беҳ зи ҷон, бар хони мо хуш омадед (1296). . . . .
 «Дарахти дӯстӣ биншон», зи гулҳо он самар гирад (1304)
 Дар ин дунёи ноором ниғаҳбона Худо бошад (1307). . . . .
 Агар хоҳӣ хирадмандӣ ба он тадбир меояд (1309). . . . .
 Умеда раҳмати Яздон зи ҳар қошона меояд (1310). . . . .

Гар наёмад раҳи иршод, назми маро хато гӯед (1312). . . .
 Пайваста шав ба хайре гарчи бегона бошад (1317). . . . .
 Шукри даврон мекунам, ки чашми гирёне намонд (1319)
 Дилбари ман бо ҳавас дилдори худ созанда кард (1326). . .
 Дар ин дунё касе роҳат надорад (1330)
 Навои дилбарам ҳар дам ба дарди ман даво бахшад (1332)
 Олам бигардад хароб, олим доно набошад (1333). . . . .
 Чавохир қимате дорад, ба дасти чавҳарӣ зебад (1335). . . .
 Аз матлаъи сурайё боди сабо наомад (1338). . . . .
 Дареғ аз касе мадор, азизи ман, атои худ (1342). . . . .
 Муназзам мешавад ашӯр чу илҳом бесадо ояд (1344). . . .
 Малаксимо ба чашми ман ҳар он кас айби худ донад (1353)
 Бо гузашти вақту соат қатра гавҳар мешавад (1357). . . . .
 Дар талоши зиндагӣ озор мебояд кашид (1371). . . . .
 Андар асари назмам хуршеди ҷаҳон омад (1376). . . . .
 Мапиндораши, ки бе ҳикмат ҳар он кас бенаво бошад (1389)
 Як хушхабар аз ту дар рӯзи саъид омад (1394). . . . .
 Дил воситаи робитаи илми ҷаҳон шуд (1397). . . . .
 Оби раҳмат баҳри мо аз осмон ояд фуруд (1411). . . . .
 Гар суҳан аз ҷашма шуд, дили ман дарё бошад (1413). . . .
 Ҳар каси соҳибқаноат беҳтарин инсон бувад (1415). . . . .
 Гулу райҳону себарга миёни ҳар ҷаман бошад (1420). . . .

«ЗОЛ»

Ояте хондӣ зи Қуръон, ту бигӯ доим аъуз (1644). . . . .

«РО»

Таманно мекунам ҳар дам, ки бошад дар амон кишвар (1134). . . . .
 Бо номи ҳар як нобиға ёру диёрам муфтахар (1167). . . . .
 Бахтиёр аст он ки дорад байни мардум эътибор (1182). . . .
 Дар раҳи ишқи илоҳӣ ҳамчу шамсу ҳам қамар (1200). . . . .
 Тандурустию саломат неъматӣ Парвардигор (1230). . . . .

Эй аз Худо беҳабар, тавба кун шому саҳар (1233). . . . .
 Хона подевор дорад, асли он аст устувор (1240). . . . .
 Чашми ман дар роҳи ту монанди Яъқуб интизор (1248). . .
 Шухрати олам гирифт осори Бобочон Ғафур (1262) . . . .
 Бар сарат гар мушқил ояд, эй мусулмон, ғам махӯр (1263)
 Беғам шудӣ ту як нафас, эй марди оқил, ғам махӯр (1265)
 Гар моли аз дастат бирафт, ҳастӣ саломат, ғам махӯр (1266)
 Адлу инсоф дар дилат аз дасти бедод ғам махӯр (1268)
 Нақсе надорӣ дар амал баҳри маломат ғам махӯр (1272)
 Дар баҳши куфру имон ҳукми қазо баробар (1278)
 Кишвари зебои мо шуд лолазор (1287). . . . .
 Эй соҳиби имтиҳон, аз чашми бад ниғаҳ дор! (1328)
 Ҳамдами ёвар туй, андар раҳат ман интизор (1339)
 Хусну чамоли инсон аз ҳусни парвардигор (1354)
 Ҳамдаму ҳамроҳи содиқ нур бошад дар назар (1355)
 Бе муҳаббат дар ҷаҳон ҳеч кас набошад бахтиёр (1362)
 Дар назди аҳли ҳикмат шоҳу гадо баробар (1365)
 Мулки дунё назди ман монанди боди даргузар (1382)
 Дар ҳадаф гар бингарӣ васфи малак бошад башар (1392)

«ЗО»

Бахту саодати мо дирӯз буду имрӯз (1193). . . . .
 Дар раҳи ишқу вафо шахсе набошад бениёз (1228). . . . .
 Назди Холиқ аз азал бо илми худ инсон азиз (1251). . . . .
 Шукри Худо ман пираму ҳамроҳи султонам ҷанӯз (1298) .

«СИН»

Кувваи нодиданӣ дар ҷисми мо бошад нафас (1147) . . . . .
 Эй бародар, дар ҷаҳон доим бишав ту ҳақшинос (1231). . .
 Ту машав мағрури нафс аз илму ирфон як нафас (1417). . .

«ШИН»

Шукри замона гӯем, омад ба мо осоиш (1199). . . . .

«СОД»

Фориг аз дунё шавад ҳар кас, ки худ ёбад халос (1229). . . .

«ЗОД»

Ҳамдами меҳрубонам аз макун ту эъроз (1595). . . . .

«ИТҚӢ»

Кардаам дар умри худ ман аз маломат эҳтиёт (1223).
. . . . .

«ИЗҒӢ»

Насибат дар луғат бингар, ки мазмунаш чу бошад ҳаз (1597)

«АӢН»

Фурсате дорӣ, шунав, илми калом аз иҷтимоъ, (1189)

«ҒАӢН»

Нақши аҳли илму ирфон дар паём бошад балоғ (1190). . . .
Шамси пурнури ҷаҳон бар зулмате бошад ҷароғ (1284). .

«ҒО»

Амри холиқ аз азал дар назди ӯ инсон шариф (1600). . . . .

«ҚОҒ»

Иттиҳоди аҳли олам якдилӣ беиштиқоқ (1196). . . . .

«ҚОҒ»

Дармони дарди худ бичӯ, гар он чи дар чашмат камак
(1201). . . . .
Муборак, муборак, туйи шумо муборак! (1219). . . . .

«ҒОҒ»

Мабодо адоват чу орад ба чанг (1603). . . . .

«ЛОМ»

Чашми ман равшан шавад, фарзанд бинам баркамол
(1337). . . . .

Як ҳазору чорсад паймона пур шуд аз ғазал (1400). . . . .

«МИМ»

Шукри Ҳақ дар зиндагӣ ман нотиқи минбар шудам (1135)

Шукр бо соли навин аз Пешво омад Паём..(1288) . . . . .

Камоли нури хуршеди зи рӯи он қамар бинам (1140). . . .

Назди гул монанди булбул баҳри дидор омадам (1173). . . .

Зи аҳли Шарқи ин даврон мусулмонӣ намеёбам (1175). . . .

Чароҳат мешавад қалбам, ҳар он гаҳ ғафлате бинам (1176)

Ҳамраҳи булбулсифат сайри гулистон мекунам (1178). . . .

Бахилонро дар ин дунё залилу нотавон бинам (1184). . . .

Муҳаббат байни инсонҳо дар ин даврон камак

бинам (1195). . . . .

Нақши ошиқ фитнаи рухсораи зебо шудам (1203) . . . . .

Дар ин даврон зи ағёре вафодорӣ намебинам (1212). . . . .

Суроғи айби мардумро гуноҳи бадтарин бинам (1220). . . .

Эй марди деҳқон, бо шараф аз ту ба мо омад паём (1224)

Адибаи Ҳучандӣ аз мо бар шумо, салом (1247). . . . .

Хирадманде диҳад ҳоке, ба чашмам тӯтиё бинам (1250). . .

Эй он, ки гуфтӣ қавли ҳақ қурбони гуфторат шавам (1252)

Эҳдо ба доктор Абдурахим (1267). . . . .

Дар зимистони хунук ман шамси тобонат шавам (1274).. . .

Вақти ҳоби беҳтаринам, ёр ҳобат дидаам (1275) . . . . .

Чун барги гул дар ин дунё меҳмонем (1295). . . . .

Дар дидани абрувон чашми ҳумор бинам (1313). . . . .

Ман дар фироқи ту чонро фидо кунам (1324). . . . .

Ҳама рӯи заминро ман ҷаҳони хушнамо бинам... (1347)

Ман дар ҳаёти хуррам файзи баҳор бинам (1348). . . . .

Бохабар шав, эй инсон, дар дил садоят манам (1360). . . .
 Назди доно фаҳми маъно як қадам (1368). . . . .
 Муборак чашни Наврӯзат, диёрам! (1369). . . . .
 Ту бигӯ, олим шудам ман бо дуои падарам (1373). . . . .
 Дар сари роҳи ҳақиқат ошиқи шайдо манам (1379). . . . .
 Мутрибо, гӯянда бошӣ сози овозат манам (1380). . . . .
 Худоё, ман чамолатро дар он дунё ҳамебинам (1384). . . .
 Гумони бад надорам ман, зимистонро баҳор бинам (1396)
 Муҳаббат бо забону дил садоқат оварад доим (1401). . . .
 Бахилу қачназарро ман ба дарде мубтало дидам (1409). . .
 Бичӯ мантиқ зи шеърӣ ман, манам дарёи худ дорам (1416)

«НУН»

Қадри аҳли илм донед – ин бувад васфи амин (1137). . . .
 Ҳар касе дорад таачҷуб дар ғазал парвози ман (1139). . . .
 Пушти паноҳи ту Худо, тақя ба дигарон макун (1143). . . .
 Бидон қадри маро, чоно, ту қалбамро бикун
 мамнун (1144). . . . .
 Байни абноӣ ҷаҳон донотарини мардумон (1145). . . . .
 Гар касе дидӣ фитода, баҳри ӯ шав меҳрубон (1148). . . .
 Қиссаву тамсили шеърӣ бол дар парвози ман (1162). . . .
 Дар кадомин гулшанӣ, эй булбули хушҳони ман (1164). . .
 Илми калому ҳам бадеъ сарҳалқаи ашъори ман (1170) . . .
 Садҳо сифоти беҳтарин дар Қосими Раҳбар бубин
 (1185). . . .
 Пояи тахти адолат ҳам ҳаёти беҳтарин (1194). . . . .
 Чашма ҳам чашми заминӯ об мешорад аз он (1202). . . . .
 Чашми ман андар раҳат, ҳоли парешонам бубин (1207). . .
 Сари танҳои худро ту бизан бар дарғаҳи раҳмон (1208). . .
 Қадду бастат навниҳолу рӯи зебо дилситон (1225). . . . .
 Эҳдо ба суҳаншинос Сайидумрон (1244). . . . .
 Аз ман салом бар шумо, Гулнози Тоҳириён (1246) . .

Ман ба гул ошиқ шудам, ки гул намедонад кӣ ман (1253)
 Дар тулӯи субҳи содиқ зикри Субҳонро бикун (1255) . . . .
 Қолаби илми арӯз арзандаи ашъори ман (1256) . . . . .
 Панду андарзи бузургон дар қабои шеъри ман (1258) . . . .
 Шукри ҳақ, омад паёми ошиқи ашъори ман (1259). . . . .
 Ало модар, ту розӣ шав ба поят сар бимонам ман (1282). .
 Дар ғазал бо ҳар забон ту вазни мизонро бубин (1300). .
 Инояти ту ҳар саҳар баҳори беҳазони ман (1301). . . . .
 Хок шав, то гул бирӯяд дар чаман (1302). . . . .
 Эй Худоё, рӯзи маҳшар рӯ магардонӣ зи ман (1303). . . . .
 Дӯсту душманро шиносу кори ночоро макун (1308) . . . .
 Дар раҳи Девонақайс озори Лайлоро бубин (1311). . . . .
 Фарзанди бад дар ин ҷаҳон бар волидон бори гарон (1318)
 Лахзаи меҳру муҳаббат гулшани озои ман (1336). . . . .
 Аз баҳри инсон аст, дон, пайдоиши ҳарду ҷаҳон (1346). .
 Бо ақлу бо идроки худ ту кашфи дунёро бикун (1350). . . .
 Ҳар он чи қардӣ кори хайр, аҷру савобашро бубин (1356)
 Сайёд гаштам дар камар, эй ёр, ноқомам макун (1361). .
 Дар сарат савдои олам, ту дилозорӣ макун (1364). . . . .
 Эй сабо, ҳоли маро бар ҷамъи ёронам расон (1370). . . .
 Ин ҷаҳон обод аз ақли расои оқилон (1374). . . . .
 Баъди дарди ҷашм дидам ҷашми худро як ҷаҳон (1383). .
 Дӯстон, дар ин ҷаҳон некӣ бимонад ҷовидон (1385). . . .
 Гарчи бошӣ дар само, қадри муаллимро бидон (1387). . . .
 Нақши наққоши азал бин, шукри эҳсонро бикун (1399). .
 Маъонӣ дар ғазал гуфтам, ба ақли худ ту пайдо кун (1402)
 Ёри содиқ, баҳри ман асрори худ пинҳон макун (1406). . .
 Гар хирадмандӣ бихоҳӣ, дар ҷавонӣ некӣ кун (1408). . . .
 Дар дилат бугзу адоват панча бар Қуръон мазан (1418). .
 Байни мардум дар қаромат ҳукми адёнро бубин (1426). .

«ҲОИ ҲАВВАЗ»

Хирад аз байни инсонҳо равад оҳиста-оҳиста (1213). . .

Ғазал бар дарди бедармон, даво оҳиста-оҳиста (1214). . .
 Самак дар зери дарё меравад оҳиста-оҳиста (1215). . . . .
 Худоё, аз ту мепурсам, зи чашми бад паноҳам деҳ (1238).
 Худоё, ту ниғаҳбонам, зи чашми бад паноҳам деҳ (1264).

«ВОВ»

Ҳар чӣ ояд бар сарат, ту аз Худо ғофил машав (1150). . . . .
 Ҳар маърифате дар мо аз нури чалоли ту (1153). . . . .
 Эй Худо ёдам бикун чонам фидои номи ту (1171). . . . .
 Қавли ҳақро марди оқил худ бигӯяд рӯ ба рӯ (1198). . . . .
 Эй толиби роҳи улум, нуру сафо ояд зи ту (1254). . . . .
 Муроди ду ҷаҳонам ту, ҳаёти ҷовидонам ту (1270). . . . .
 Ёри содиқ чумлаи асрори ман дар дасти ту (1329). . . . .
 Ба овози ҳақимона нидо омад зи баҳри ту (1343). . . . .
 Мунису ҳам меҳрубон, бо некувон ҳамдам бишав (1375)
 Ҳар кӣ бошад беадаб, одам мағӯ (1390). . . . .
 Ман оташу дар даври ман парвона, шав парвона шав (1403)
 Азизу олиқадри ман, анису сарпаноҳи ту (1412). . . . .

«ЙО»

Эй диёри номдорам, Тоҷикистонам туй (1138). . . . .
 Рӯзи фардо баҳри ман маълум бошад, кошкӣ (1154). . . . .
 Гирди ту андар ҳарам парвона бошам, кошкӣ (1155). . . . .
 Назди маъбуди башар ман банда бошам, кошкӣ (1156). . .
 Дар ҷаҳон бошад, азизонам, саломат, кошкӣ (1157). . . . .
 Маҷмаи рӯи замин гулзор бошад, кошкӣ (1158). . . . .
 Хабардор ар найӣ аз худ, ту нонро аз гадо пурсӣ (1180). . .
 Фитнаву ҳангома ногаҳ аз Ироқ ояд ҳаме (1218). . . . .
 Дар фикри ошиқ бебадал танҳо туй, танҳо туй (1221). . . . .
 Ҳамсарам дар ин ҳаёт, ҳамнозу ҳамрозам туй (1243). . . . .
 Рӯзи шодӣ навҷавон ояд ҳаме (1280). . . . .
 Ҳар он чӣ кардӣ бар аслат, зи авлодат ҳамон бинӣ (1285)
 Ту тараф мағир аз он кас, ки аз ӯ хабар надорӣ (1291). . . . .

Ман нагуфтам дар ҳаётам: бевафо дунё туй (1292). . . . .
 Вақти мавъид бо салом дидор бинам, кошкӣ (1305) . . . . .
 Эй азизам, дар ҷаҳон як ёри мумтозам туй (1306). . . . .
 Абдулғафур отадан нуру сафолар қолди (1315). . . . .
 Ту фарзанди азизи ман, ҷу шохину ҳумо бошӣ (1320). . . . .
 Эй Худоё, рӯзу шаб дар зикру дар ёдам туй (1321). . . . .
 Барои ман саодатро ба сомон мекунӣ ё не (1327). . . . .
 Азизам, бо каломи худ ба дарди ман даво кардӣ (1341). . . . .
 Эй толиби шеърӯ ғазал ту баҳри суҳбат омадӣ (1345). . . . .
 Эй ёр, бигӯ бар ман аз ман ту ҷӣ меҷӯӣ (1366). . . . .
 Ҳамсарам, нури ҷаҳонам, моҳи тобонам туй (1367). . . . .
 Пайкари манро наёбӣ, гарчи фарёдам кунӣ (1410). . . . .
 Дар раҳи меҳру вафо ҷун навбаҳорам кардаӣ (1419). . . . .
 Хутба бо номат бихонам, Холиқи якто туй (1428). . . . .

Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода

ГУЛШАНИСТОН

Муҳаррир А.Суруш
Муҳаррири техникӣ М.Исобоева
Мусахҳеҳон И.Раҳимов, Ш.Мӯсоев
Ҳуруфчинон Ш.Мирбобоев, Ш.Мӯсоев

Ба матбаа санаи 12.03.2020 супорида шуд. Ба чопаш 25.04.2020
имзо шуд. Коғазӣ офсет. Чопи офсет. Ҷузъи шартӣ чопӣ 21.
Андозаи 60x84/16. Гарнитураи «Times New Roman Tj».
Супориши №. Теъдод 300 нусха.

Матбааи «Ношир»
735714 Ҷумҳурии Тоҷикистон,
ш.Хуҷанд, кӯчаи Сейтвелиев 2
Тел.: (83422) 5-65-95
www/noshir.tj